

Raadsstuk

Onderwerp: Bestuursopdracht n.a.v. burgerinitiatief over het besluitvormingsproces bij overlastgevende voorzieningen

Reg.nummer: 2011/65771

1. Aanleiding en proces

- Begin februari is het burgerinitiatief “Besluitvormingsproces bij overlastgevende voorzieningen” bij de gemeenteraad ingediend. Initiatiefneemster is mevrouw A. Lolis. Meer dan 300 Haarlemmers hebben het initiatief ondertekend.
- Het burgerinitiatief voldoet aan de eisen vastgelegd in de Verordening op het Burgerinitiatief Haarlem (2005/229345) een dergelijk initiatief en is zodoende in behandeling genomen.
- Door de indieners is aanvullend een aantal stukken overlegd en het College is door de commissies gevraagd hierop een reactie te geven.
- De raad wordt door ondertekenaars verzocht het initiatief op haar agenda te plaatsen en aandacht te besteden aan onder meer de volgende punten:
 - Stoppen met verspilling van belastinggeld bij onnodige haalbaarheidsonderzoeken.
 - De democratische besluitvorming te vergroten door impopulaire maatregelen, zoals plannen om overlastgevende voorzieningen te realiseren, in alle openheid vanaf het begin stadium te bespreken.
 - Een bestemmingsplan rechtszekerheid te bieden door iedere functie duidelijk te benoemen en te categoriseren; ook de overlastgevende functies zoals een verslavingszorgfunctie. In het burgerinitiatief wordt gesteld dat er sprake is van rechtsongelijkheid, omdat uit de huidige zoneringslijsten niet kan worden opgemaakt waar welke functie kan worden uitgevoerd en overlastgevende functies minder dan andere functies worden beperkt.
 - De rechtsongelijkheid bij dit soort besluitvormingsprocessen wanneer burgers met weinig financiële middelen het moeten opnemen tegen de gemeente.
- Op 17 maart jl. is tijdens een gecombineerde vergadering van de commissies Samenleving en Bestuur het burgerinitiatief besproken. Dit raadsvoorstel is het resultaat van de commissiebehandeling.
- Het voorstel moet resulteren in een bestuursopdracht aan het college van B&W om een notitie op te stellen met daarin een reactie op de nog openstaande punten. Deze notitie zal uiteindelijk behandeld worden in de commissies Samenleving en Bestuur.

2. Voorstel aan de raad

Naar aanleiding van het burgerinitiatief en de stukken die aanvullend door ondertekenaars zijn ingediend, verzoekt de raad het College een notitie op te stellen met daarin een reactie op:

- a. hoe zij in de toekomst bij het ontwikkelen van bestemmingsplannen de maatschappelijke bestemmingen en functies nader gaat concretiseren (conform hetgeen zij heeft aangegeven in ad. 2 van haar reactie op het burgerinitiatief);
- b. de insprekteksten en stukken van de indieners van het burgerinitiatief (6 onderdelen);
- c. de commissiebehandeling van het burgerinitiatief van 17 maart jl.

3. Beoogd resultaat

Van het College duidelijkheid verkrijgen t.a.v. de nog openstaande punten die samenhangen met het burgerinitiatief.

Aan het College is door de raad gevraagd een reactie te geven op de ingezonden brieven en inspreekteksten. Door het College is aangegeven dat zij dit zou betrekken in de rapportage inzake het haalbaarheidsonderzoek. Dat onderzoek is nu stopgezet en om die reden wordt het College verzocht in de door de raad gevraagde notitie hierop te reageren.

5. Financiële paragraaf

Deze bestuursopdracht heeft geen financiële gevolgen, maar vraagt wel inzet van ambtenaren.

5. Communicatie

De initiatiefnemer en ondertekenaars van het Burgerinitiatief zullen na de besluitvorming over de bestuursopdracht geïnformeerd worden via de Stadskrant.

6. Bijlagen

Hieronder wordt een opsomming gegeven van alle (delen van) documenten waar het College uiterlijk eind april wordt gevraagd één notitie op te stellen met daarin¹:

- a. Een reactie op hoe zij in de toekomst bij het ontwikkelen van bestemmingsplannen de maatschappelijke bestemmingen en functies nader gaat concretiseren (conform hetgeen zij heeft aangegeven in ad. 2 van haar reactie op het burgerinitiatief, 2011/47853);
- b. Een reactie op de inspreekteksten en stukken van de indieners van het burgerinitiatief, te weten:
 - i. Van mevrouw Lolis tijdens de vergadering van 27 januari jl. (2011/56842)
 - ii. De bijlage bij het burgerinitiatief (2011/56790)
 - iii. Brief van wijkraad Heiliglanden-De Kamp van 2 februari jl (2011 56876)
 - iv. De inspreekteksten van de indieners van het burgerinitiatief van de vergadering van 3 februari jl. (2011/36159)
 - v. Van de heer Pollé van Actiecomité UnilocatieNee van 28 februari jl. (2011/49128)
 - vi. De inspreekteksten van de indieners van het burgerinitiatief tijdens de vergadering van 17 maart jl. (zie bijlage)
- c. Een reactie op de commissiebehandeling van het burgerinitiatief van 17 maart jl. en gedane toezeggingen (zie bijlage voor passage uit het verslag)

Voorzitter en secretaris van de commissie Samenleving,

de voorzitter

de secretaris

T. Hoffmans

D.M. Taets van Amerongen-Ingram

¹ Alleen de documenten waar geen referentienummer bij staat vermeld zijn als bijlage toegevoegd

8. Raadsbesluit

De Raad der gemeente Haarlem,

Gelezen het advies van de commissies Samenleving en Bestuur;

Besluit:

Het college te vragen uiterlijk eind april 2011 een notitie op te stellen met daarin:

- d. Een reactie op hoe zij in de toekomst bij het ontwikkelen van bestemmingsplannen de maatschappelijke bestemmingen en functies nader gaat concretiseren (conform hetgeen zij heeft aangegeven in ad. 2 van haar reactie op het burgerinitiatief);
- e. Een reactie op de inspreekteksten en stukken van de indieners van het burgerinitiatief (6 onderdelen);
- f. Een reactie op de commissiebehandeling van het burgerinitiatief van 17 maart jl..

Gedaan in de vergadering van 31 maart 2011.

De griffier

De voorzitter,

Byl I

GEMEENTE HAARLEM	
Zaak nr.: 2011/40965	Doc. nr.:
Afd.: 4818	Kopie:
Reg datum: 17 FEB 2011	
Afleveren datum: 03/02/2011	Ontv. bew. 30
Benaming:	Paraaf afgedaan
	6

24 juni 2005 3 februari 2011

Bijlage I Verzoek burgerinitiatief

Aan de gemeenteraad van Haarlem, ter attentie van de voorzitter, de heer Schneiders.

Ondergetekende verzoekt hierbij het volgende voorstel of onderwerp op de agenda van de gemeenteraad te plaatsen:

1. Stoppen met verspreiding van behoeftigheid bij...
...aanvullende... waarbaarheid onderzoeken
2. De democratische besluitvorming te vergroten door...
...impulsieve maatregelen... zoals... Plannen... van... overlast...
...geplande... overlast... te realiseren... in alle...
...zekerheid... vanaf het begin stadium... te bespreken.
3. a. Een bestemmingsplan... rechtvaardigheid te laten bieden,
...door iedere... functie... duidelijk te benoemen... en
...te categoriseren; ook de... overlast...
...functies... zoals... een... verspreiding...
3 b. Alsmede... verspreiding... functies... duidelijk te
...benoemen... en... de... bestemmingsplan...
...heeft... ook... beslissing... bij het...
...bestemmingsplan... maar... als...
...aanpak... door... het...
...milieu...
...rechtvaardigheid... als... bestemmingsplan
...moet... bieden
- 4a. Gezien... , is er momenteel rechtsongelijkheid.
Daarmee bedoelen wij dat functies op de zoneringslijsten,
Toelichting:
...zijn... door... de...
...en...
...Daar...
...een...
...in...
...werk... rechtsongelijkheid...
B. Rechtsongelijkheid... speelt... ook...
...met... de...
...en...
...geld...
...niet voor hun...
...belangen... kunnen...
...oplossen.

3 februari 2011

24 juni 2005

7

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Naam:.....

.Lollis.....

Voornamen:.....

.Angela...Carmelia

Geboortedatum:

.22-10-1965.....

Adres:.....

Postcode..... Woonplaats... Haarlem.....

Handtekening:

N.B: U dient een kopie van een legitimatiebewijs van de indiener mee te sturen.

Het verzoek gaat vergezeld van een lijst met de namen, adressen, geboortedata en handtekeningen van (aantal) initiatiefgerechtigden die het verzoek ondersteunen.

De persoonsgegevens op dit formulier worden uitsluitend gebruikt ten behoeve van de behandeling van het burgerinitiatief dat met het formulier wordt ingediend.

Informatie voor de leden van de Gemeenteraad Haarlem met betrekking tot onderzoek realisatie unilocatie Gedempte Oude Gracht 138 te Haarlem

Geachte leden van de gemeenteraad van Haarlem,

Ik ben Angela Lolls, oprichtster van het Haarlems Actiecomité tegen Drugsoverlast.

Ik verzoek u om direct te stoppen met het locatieonderzoek met betrekking tot de unilocatie aan de Gedempte Oude Gracht 138.

Dit, omdat al vaststaat dat het juridisch niet mogelijk is om op de door u gewenste locatie een univoorziening te realiseren voor een groep mensen die veelal een dubbele of drievoudige diagnose heeft. Ik zal u uitleggen waarom;

Volgens het vastgestelde bestemmingsplan op 19 maart 2009 met betrekking tot het plangebied Helliglanden - De Kamp, volgens plankaarttekeningsnummer 115bp001, heeft het pand Gedempte Oude Gracht 138 te Haarlem, de bestemming Gemengde Doeleinden B, artikel 11. Volgens dit bestemmingsplan zijn functies zoals wonen, kantoren, praktijkruimten, dienstverlening en bedrijven (alleen binnen milieuzonering categorie 1 & 2) toegestaan.

Waarbij opgemerkt dat de zoneringlijst een lijst van hinder is, met dien verstande dat hoe lager de categorie zonering op deze lijst, hoe minder overlast de functie veroorzaakt. Met andere woorden, een overlastgevende functie kan nooit onder categorie 1 of 2 vallen. Dat een unilocatie een overlastgevende voorziening is, blijkt wel uit het feit dat op blz. 22 van het Regionaal Kompas het volgende staat: "Drugverslaafden veroorzaken overlast bij het 'scoren' en gebruiken van drugs (oproepen van onveiligheidsgevoelens; bedreigend gedrag), en bij het vinden van middelen om hun drugsgebruik mee te financieren (criminaliteit zoals diefstal en inbraak)."

Een unilocatie is een voorziening die voortkomt uit het Regionaal Kompas. Het Regionaal Kompas Volksgesondheid is in eerste instantie gericht op beleidsmakers van gemeenten en regionale en lokale instellingen op het gebied van de volksgezondheid.

Een unilocatie valt, gezien het bovenstaande, onder een medische voorziening. Dat blijkt ook uit het verslag van de informatieavond, gehouden op 17 januari 2011. Hierin staat dat de unilocatie een integraal zorgconcept is en zich primair richt op de Openbare Geestelijke Gezondheidszorg (OGGz) doelgroep.

Uit het bovenstaande blijkt dus dat de functie van een unilocatie valt onder (para-) medische, sociaal-medische en maatschappelijke functies valt. Deze functies vallen onder de bestemming artikel 9, Maatschappelijke Doeleinden, in bestemmingsplan Helliglanden - De Kamp.

Uit een uitspraak van de voorzieningsrechter rechtbank Assen (van 21 april 1999, Gst.7101,4) blijkt dat wanneer een functie elders in het bestemmingsplan beter geregeld is, het pand ook als zodanig bestemd moet zijn. Dat het beter geregeld is in het desbetreffende bestemmingsplan, daarvan heb ik u, gezien het bovenvermelde, op de hoogte gesteld.

In de voorwaarden, behorende bij het bovengenoemde bestemmingsplan, staat onder Planbeschrijving, punt 4.5, dat er met dit plan beoogd wordt, om een voor de burgers duidelijk en herkenbaar beleid te formuleren. Op grond daarvan mag van de gemeente verwacht worden dat er door haar wordt opgetreden als de voorschriften van het plan niet worden nageleefd. Immers, de ruimtelijke kwaliteit van het gebied loopt gevaar als het in strijd met het bestemmingsplan wordt gebruikt. Het achterwege laten van handhaving of het niet goed uitvoeren ervan, kan ertoe leiden dat zich ongewenst ruimtelijke Ordening aspecten voordoen, die negatieve gevolgen zullen hebben voor de ruimtelijke kwaliteit en veiligheid. De burgemeester, verantwoordelijk voor handhaving, zou alleen al om genoemde reden niet akkoord kunnen gaan met de gewenste unilocatie aan de Gedempte Oude Gracht 138.

Met het bovenstaande geef ik aan dat het dus juridisch niet mogelijk is om een unilocatie te realiseren op het adres Gedempte Oude Gracht 138.

Ik wil hierbij vermelden dat ook alle beginselen van behoorlijk bestuur zijn overtreden en verwijs hiervoor naar mijn bijdrage in de Commissie Samenleving op 27 januari jongstleden en naar de estafette bijdrage van omwonenden tijdens de Commissie Samenleving van 3 februari jongstleden. Hieruit blijkt dat "de verschillende peitten die de gemeente draagt, slecht passen op het hoofd van het gelijkheidsbeginsel", alsmede ook hieruit blijkt dat gezien de beloften uit het verleden, het een daad

Informatie voor de leden van de Gemeenteraad Haarlem met betrekking tot onderzoek realisatie unilocatie Gedempte Oude Gracht 138 te Haarlem

van onbehoorlijk bestuur zou zijn als u nu de functies van de Gravinnesteeg 10, verplaatst naar Gedempte Oude Gracht 138, zagezegd van onze voordeur naar onze achterdeur en deze functies nog eens verzwamd door middel van een 24 uren opening.

Volgens het verslag van de informatieavond van 17 januari 2011, is het project unilocatie zo'n 3 jaar geleden van start gegaan en in de afgelopen 1,5 jaar is er vooral gezocht naar locaties en zijn deze beoordeeld op een aantal grove criteria, zoals toetsing op het bestemmingsplan.

Het lijkt geen zorgvuldig onderzoek te zijn geweest, gezien het overduidelijk is dat:

- a. Er beloften zijn gedaan naar de omwonenden van de Brijder dat deze zou verhuizen en het een daad van onbehoorlijk bestuur is om deze functies van de voor- naar de achterdeur te laten verhuizen en uitbreiden met een 24 uren openingstijd.
- b. Bestemmingstechnisch de functie van unilocatie niet onder de bestemming Gemengde Doeleinden B, artikel 11 kan vallen.
- c. Nog afgezien van het bovenstaande, de woonwijken beschermd dienen te worden volgens het geldende bestemmingsplan en daarom hinder boven categorie 2 niet is toegestaan.
- d. Uit het speelruimteplan blijkt dat er te weinig speelruimtes zijn voor 0-6 jarigen in dit bestemmingsplan. Dat de wens er is om meer speelruimte te creëren in dit bestemmingsplan, wat niet samengaat met mensen met psychiatrische problematiek die vrij kunnen gaan en staan en dus ook de weinig speelruimte die er al is voor kinderen in dit bestemmingsplan, kunnen innemen.
- e. Dat uit de voorwaarden van dit bestemmingsplan blijkt dat er een voor de burgers duidelijk en herkenbaar beleid moet zijn. De wens om duidelijk overlastgevend voorzieningen te categoriseren op de zoninglijst, alsmede deze te omschrijven onder de functies in het bestemmingsplan, is dan ook een legitiem verzoek. Door dit niet te doen, komt u uw eigen doelstelling niet na om duidelijkheid te bieden aan burgers. Hierdoor wordt de mogelijkheid voor burgers ontnomen om bezwaar te maken bij planologische ontwikkelingen die negatief zijn voor hen en definitief mogelijk worden door vaststelling van een nieuw bestemmingsplan. Dit is dus in strijd met de voorwaarden van het bestemmingsplan.
- f. De cliëntenraden van het Leger des Heils en de Brijder ook niet enthousiast zijn (zie verslag van 17 januari 2011 m.b.t. de informatieavond.) Uit het Kompas Haarlem en Midden- en Zuid-Kennemerland 2008-2014, bladzijde 8, blijkt dat de gemeente grote waarde hecht aan cliëntenparticipatie.
- g. De elsen gesteld aan de unilocatie, niet in overeenstemming zijn met de Gedempte Oude Gracht 138. (maar 750m2, terwijl deze 1400m2 moet zijn en geen buitenruimte van 85m2)
- i. Een wijziging van een wijzigingsbevoegdheid voor de locatie Gedempte Oude Gracht 138 kan met betrekking tot het vigerende bestemmingsplan Heiliglanden-De Kamp, niet aan de orde kan zijn *juist omdat* volgens het locatieonderzoek, in opdracht van burgemeester en wethouders, er geen strijd met het bestemmingsplan zou bestaan en de unilocatie voor mensen met een dubbeldiagnose, daarom gemakkelijk ter plaatse te realiseren zou zijn. Immers daarom is gekozen voor de locatie Gedempte Oude Gracht 138.

De belangen van de buurtbewoners, zijn bij de keuze voor deze locatie niet betrokken. Dit zal wel moeten gebeuren wanneer een vrijstelling of wijziging van het bestemmingsplan vereist is. Dan zal ook bij die belangenafweging moeten worden betrokken dat in het verleden toezeggingen zijn gedaan met betrekking tot de tijdelijkheid van de methadonpost en het inloopcentrum aan de Gravinnesteeg 10, officieel aan het Spaarne 105, en de verplaatsing daarvan. De overlast en de gevoelens van onveiligheid die afgelopen 17 jaar voor de omwonenden van de Brijder, groter is geweest dan zij hebben te dulden, dat de locatie voor de vestiging van een unilocatie voor harddrugsverslaafden ongeschikt is en dat de vestiging van een unilocatie aan de Gedempte Oude Gracht in strijd is met het eigen locatiebeleid van de gemeente. Afweging van deze belangen ten opzichte van het belang van een unilocatie op de Gedempte Oude Gracht 138, zal ertoe leiden dat geen vrijstelling kan en mag worden verleend.

Kortom, hopende dat u het bovengemelde, genoeg informatie heeft om het locatieonderzoek negatief af te ronden en op zoek te gaan naar een nieuwe locatie. Om ook op deze manier niet onnodig geld te verspillen aan onderzoeken, waarvan het eindresultaat toch al vast staat. Bovendien is tijdsverlies jammerlijk voor de doelgroep die gebruik gaat maken van de voorziening.

**Informatie voor de leden van de Gemeenteraad Haarlem met betrekking tot onderzoek realisatie
unilocatie Gedempte Oude Gracht 138 te Haarlem**

**Ik wil u wel graag vertellen dat ik geen jurist ben, ik heb gewoon zo goed mogelijk alles uitgezocht en
verwoord en dat u aan dit schrijven dan ook geen rechten kunt ontleen, het is puur ter informatie
bedoeld, zodat u een goede afweging kunt maken.**

Met dank voor uw aandacht,

**Angela Lolis
Haarlems Actiecomité tegen Drugsoverlast**

7. Unilocatie: burgerinitiatief, inspreekteksten e.a., artikel 38 vragen en proces

De **voorzitter** stelt voor eerst de sprekers aan het woord te laten, vervolgens de indieners van het burgerinitiatief en dan de commissie te laten spreken over het burgerinitiatief, dan wethouder Van den Hoek een korte inleiding te laten geven om daarna de commissie aan het woord te laten over de andere stukken, waaronder de vierde voortgangsrapportage. Vandaag is ook nog een brief van het college binnengekomen met in het kort de historie van dit besluitvormingstraject. De vergadering stemt in met deze wijze van behandeling.

Insprekers

De heer **De Gruijter**, secretaris van de wijkraad Heiliglanden-de Kamp, spreekt de bezorgdheid van de wijkraad uit over de wijze waarop die door de gemeente betrokken wordt bij de behartiging van de belangen van bewoners. Volgens artikel 10 van de verordening zou dat bij deze kwestie in een vroeg dienen te geschieden. Dat uitgangspunt is hier geen recht gedaan volgens spreker. In een brief heeft de wijkraad elf argumenten tegen de keuze van de beoogde locatie vermeld. Kortheidshalve brengt hij er hiervan zes naar voren:

- De dwingende keuze voor het centrum of onmiddellijke omgeving als voorkeurslocatie voor een unilocatie is niet onderbouwd. Een plek buiten het centrum verdient de voorkeur, zoals de wijkraad Binnenstad reeds lang als standpunt heeft.
- De keuze wordt gemaakt op basis van financieel-economische criteria. De gemeente gaat voorbij aan zaken als overlast, veiligheid en leefbaarheid
- De locatie voldoet niet aan de gestelde ruimtelijke eisen en heeft geen buitenruimte.
- De Gedempte Oude Gracht zal inboeten aan aantrekkelijkheid als belangrijke entree voor bezoekers van Haarlem. Ook het ondernemersklimaat zal worden aangetast.
- In de onmiddellijke omgeving is geen bewaking of cameratoezicht. Er drijven weer hangplekken en bronnen van overlast of criminaliteit te ontstaan.
- Er is geen permanente bewaking bij de Kampgarage en omgeving. De kat wordt op het spek gebonden.

Daarom verzoekt de wijkraad dringend terug te komen op de beslissing om een haalbaarheidsonderzoek naar deze locatie uit te voeren.

Mevrouw **Baars** zegt te vrezen dat de opvang van zo veel onstabiele mensen in één pand op 300 meter van dé winkelstraat van Haarlem zal leiden tot overlast en vernieling op straat. Maar dat lijkt de raad in haar ogen worst te wezen. Na het om zeep helpen van de garage ziet zij dit als een tweede aanval op haar buurt en gezin. Zij ziet er van komen dat zij gedwongen wordt te verhuizen en dat de buurt verwordt tot een achterbuurt met grote waardevermindering of zelfs onverkoopbaarheid van de huizen. Zij vraagt zich af wie haar gezin beschermt en hoeveel vergeefse telefoontjes het zal duren voordat de politie klachten serieus gaat nemen. Zij maakt zich ook veel zorgen om de kwetsbare mensen die nu nog rustig op straat kunnen zijn, maar makkelijke slachtoffers zullen worden dankzij de grillen van de gemeente. De burgemeester suggereerde op de informatiebijeenkomst hekken te plaatsen. In haar ogen insluiten van bewoners om verslaafden de ruimte te geven. De parkeergarage naast de beoogde unilocatie zal volgens haar een eldorado voor dieven en worden en één groot toilet. Moet dat het gastvrij Haarlem worden waar de burgemeester zo graag van rept? Zij acht dat merkwaardige verleidingskunsten. Verder denkt zij dat de bewoners op deze manier worden opgezet tegen een groep burgers die ook moeten kunnen wonen. Dat betreurt zij. Zij werkt immers zelf in de zorg. Zij wenst niet het etiket van nimby opgeplakt te krijgen, maar voelt zich iemand die 'stands up for her rights'. Zij vindt dat zij en haar buurtgenoten recht hebben op een veilige, leefbare buurt en een goed onderkomen. Als het de gemeente ernst is met haar sociaal voelen dan moet zij een passende oplossing zoeken met een geschikte buitenruimte. Als dit plan door de strot geduwd wordt dan zullen zij er alles aan doen om de leugenachtige gang van zaken naar buiten te brengen. Ze zijn het zat.

De heer **Pollé** van het Actiecomité UnilocatieNee onderscheidt vier onderwerpen rond deze kwestie. Ten eerste is er de vraag of de verschillende doelgroepen wel gebaat zijn bij een unilocatie. Daarover zal de heer De Vries van de Landelijke Vereniging voor Dak- en Thuislozen het woord voeren. Ten

tweede zal bij het burgerinitiatief de vraag aan de orde komen of de locatie voldoet aan de gestelde eisen en past binnen bestemmingsplannen. Ten derde zullen enkele bewoners ingaan op de gevolgen voor de buurt. Spreker zelf wil het nu hebben over de vormgeving en democratische toetsing van het politiek-bestuurlijke besluitvormingstraject.

Hij wil uitleggen hoe bij burgers het gevoel is ontstaan dat er schijndemocratie en achterkamertjespolitiek wordt bedreven, waarbij de raad niet tijdig, juist en volledig is geïnformeerd door de wethouder. Het verbaast hem dat er een besloten vergadering op 6 januari nodig was alleen maar om te besluiten tot een haalbaarheidsonderzoek. Wat viel daar te verbergen? De partijen stellen er geen kritische vragen, wat volgens spreker moeilijk te rijmen valt met de controlerende taak van de raad. Dat de burger het controlerend zicht op de gang van zaken in het bestuur wordt onthouden door die beslotenheid, acht hij ondemocratisch. Op de informatieavond is het duidelijk dat alleen het college voorstander is van deze locatie. Burgers willen op de volgende vergadering van deze commissie hun verontrusting uiten om hun invloed uit te oefenen. Ze worden echter in de maling genomen, omdat het besluit voor het haalbaarheidsonderzoek al genomen is, zoals blijkt in de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad. Alleen de Actiepartij verzette zich tegen deze gang van zaken.

Intussen hadden de media melding gemaakt van een 'geheim document', besloten overleg en het lekken van informatie. Dat versterkte het beeld dat de gemeente iets te verbergen heeft. Het verslag van de heer Bijlsma over zijn onderzoek naar het lekken van informatie staat inmiddels op de website van de gemeente. Deze transparantie acht spreker toe te juichen, temeer daar het verslag enkele opmerkelijke inzichten oplevert. Er staat bijvoorbeeld te lezen dat er in mei 2010 een eerste presentatie heeft plaatsgevonden over de mogelijkheden van deze locatie en dat de behandelend ambtenaar na verloop van tijd merkte dat een vertegenwoordiger van een cliëntenraad onderhands informatie over deze presentatie had gekregen. Dat doet op zijn minst vermoeden dat er vóór mei 2010 al enig onderzoek verricht was. Hij is benieuwd of de commissie deze presentatie heeft gezien.

De **voorzitter** wijst spreker op het overschrijden van zijn spreektijd. De heer **Baars** van hetzelfde comité vervolgt daarop het betoog.

De heer **Baars** refereert aan een mail die de gemeentelijk projectleider op 19 augustus stuurde naar een vertegenwoordiger van de cliëntenraad van het Leger des Heils. Spreker laat een kopie van het verslag met daarin de tekst van die mail ronddelen. In die mail staat dat het haalbaarheidsonderzoek de volgende week gereed zou zijn en dan met de partijen kon worden besproken. Spreker vraagt zich af hoe deze klare taal te rijmen valt met het besluit van de gemeenteraad in februari 2011 om een haalbaarheidsonderzoek naar deze locatie in te stellen. Hij vindt het niet vreemd als de burgers van Haarlem dan vragen stellen bij het democratisch proces en de gemeente verdenken van achterkamertjespolitiek. Het haalbaarheidsonderzoek was immers al klaar, maar naar de raad en naar buiten toe deed men het voorkomen alsof dat langs democratische weg nog besloten moest worden. Het geeft volgens hem aan dat de twee portefeuillehouders wel erg graag deze locatie willen realiseren, ten koste van alles om die bezuiniging van vier ton te halen. Het welbevinden van verslaafden, dak- en thuislozen en omwonenden lijkt voor hen niet belangrijk. Spreker zegt dat er voor het actiecomité maar één uitkomst kan zijn: een nieuw, objectief en openbaar onderzoek naar alle mogelijke locaties, gekoppeld aan een besluit om af te zien van de unilocatie op deze plek. Het comité is benieuwd welke politieke gevolgen de commissie en de raad willen geven aan deze in hun ogen onacceptabele werkwijze van burgemeester en wethouder.

De dames Krijgsman en Van Loon melden dat zij afzien van hun aangevraagde spreektijd.

De heer **Takes** van het actiecomité memoreert dat Haarlem in de jaren negentig beperkte ervaring heeft opgedaan met opvang en behandelen van diverse groepen op één locatie. Omdat bleek dat groepen elkaar daar beïnvloedden en eerder neigden tot hospitalisering, is daarna gekozen voor aparte locaties. Van een beloofd onderzoek naar onder meer de overlast van meer verplaatsingen van de cliënten voor buurtbewoners is daarna niets meer gehoord. Een toelichting van de wethouder op dat punt lijkt hem gewenst. Die voert nu deze nooit onderzochte overlast voor een draai in het beleid dat

stoelt op niet onderbouwde verwachtingen. Nieuw onderzoek heeft juist aangetoond dat de overlast onbeheersbaar wordt bij concentratie.

In het vorige beleid moesten de verschillende locaties voldoen aan per doelgroep en functie verschillende eisen. Daklozen moesten aan een doorgaande weg en niet in een verblijfsgebied waar ze in de buurt zouden gaan rondhangen. Ook verslaafden hoefden niet per se een plek in het centrum te hebben. Dankzij particuliere bewakingsdiensten bij elke locatie is de overlast minder geworden. Maar de bewoners van het centrum ervaren die nog steeds als onredelijk veel.

Bezuinigingen zijn volgens spreker het belangrijkste motief voor deze draai in het beleid. Het is overigens zeer de vraag of die bezuinigingen wel gerealiseerd kunnen worden. Om daar meer zicht op te krijgen zijn met een beroep op de Wob vragen ingediend. Het is bijvoorbeeld nog de vraag of de opbrengst van de verkoop van de huidige panden gebruikt kan worden voor nieuw beleid of nodig zal blijken te zijn voor de exploitatie van de unilocatie. Hij vindt het onbegrijpelijk dat de wethouder het economisch belang van bewoners, ondernemers en bezoekers van de stad opoffert aan slecht onderbouwd beleid dat in achterkamertjes is bedisseld.

De publicatie van het Haarlems Dagblad op 6 januari over de plannen maakt naar verluidt de wethouder nijdig over het lekken. Spreker ziet echter vooral dat het college artikel 10 van de verordening op de wijkraden aan zijn laars heeft gelapt. Dat zou de gemeente laten uitzoeken, maar ook daar heeft spreker nooit meer iets van gehoord. Twee wijkraden zijn gepasseerd. Steeds sterker wordt de indruk dat de gemeente alleen deze locatie op het oog heeft. Andere locaties zijn slechts oppervlakkig onderzocht. Waar eerst gesproken werd van een locatie in en om het centrum staat er nu nog alleen in het centrum. De twee wijkraden hebben een onderzoek uitgevoerd in 43 gemeenten. Dat laat een tendens zien om grotere unilocaties met succes en tegen lagere kosten buiten het centrum van een stad te vestigen. Vestiging in het centrum acht men steeds minder wenselijk vanwege de problemen met handhaving van de openbare orde. Dat onderzoek van de wijkraden is bij de gemeente bekend.

In een volgens spreker slecht verspreide bewonersbrief stelt het college dat alleen de beoogde locatie nog verder onderzocht wordt en dat men daarom de bewoners wil informeren. Een duidelijker bewijs van het passeren van de wijkraden in het voortraject lijkt hem niet denkbaar. En toch blijft het college ontkennen het artikel 10 te hebben overtreden.

Het pakket van eisen is inmiddels omgedoopt tot pakket van wensen om deze locatie qua vloeroppervlak passend te maken. Spreker is er niet van overtuigd dat alle gewenste functies er zijn onder te brengen. Hij is er wel van overtuigd dat deze keuze zal leiden tot een conflict in de handhaving van de openbare orde. Enerzijds draagt men de politie immers op drugsdealers op te pakken. Anderzijds voert men als argument voor deze locatie aan dat de verslaafden er hun dealers voor de deur zullen aantreffen. Dat lijkt hem een mooi staaltje dualisme in de Haarlemse gemeentepolitiek.

De heer **De Vries** (Landelijke Vereniging voor Dak- en Thuislozen) beklemtoont de noodzaak van opvang. De vraag is voor hem wat goed is voor de verschillende doelgroepen. Hij wijst op de gemeente Leiden waar een vergelijkbare discussie heeft geleid tot de vestiging van een unilocatie. De praktijk wijst uit dat het daar niet goed gaat, zowel niet voor de cliënten als voor de buurt. De huidige opvatting is veeleer dat het op één hoop gooien van verschillende problemen niet werkt. Een gescheiden man die tijdelijk onderdak behoeft is niet vergelijkbaar met een verslaafde of psychiatrisch patiënt. Er zijn wel goede voorbeelden van opvang en zorg voor verschillende groepen. In een artikel in het Straatjournaal van deze maand staat aangegeven hoe je het wel en niet moet doen. Hij ontraadt de unilocatie, zeker in de voorgestelde wijk. Daar kan men wel een kleinschalige opvang aan, zoals destijds in de Leidsebuurt is voorgesteld door bewoners. Hij vestigt verder de aandacht op preventieve acties om te voorkomen dat hangjongeren afglijden.

Voor daklozen gaat het om wonen op maat. De woonbehoefte verschilt van geval tot geval. Daarnaast moet er voor hen wel een soort dienstencentrum zijn. Hij verwijst naar initiatieven als het woontredenplan en het WIS-project in Bennebroek. Verder wijst hij op het OGGZ-convenant waarin behartenswaardige zaken staan. Hij bepleit het op menselijke wijze zorgen dat mensen een plek krijgen en weer aansluiting vinden bij de samenleving. Hij zal verschillende stukken hier achterlaten voor belangstellenden die zich in de materie willen verdiepen.

De heer **Takes** overhandigt een aantal persoonlijke ontboezemingen van wijkbewoners aan wethouder Van der Hoek.

De **voorzitter** dankt de sprekers en gaat over tot de behandeling van het burgerinitiatief. Voor deze commissie zijn van belang de onderdelen 1, 3A, 3B en 4A. De overige onderdelen komen in de commissie Bestuur aan de orde bij de behandeling van de nota participatie en inspraak. De indieners krijgen eerst twintig minuten de gelegenheid om hun voorstel toe te lichten.

Mevrouw **Lolis**, de indiener, roept daarbij de assistentie in van de heren Pollé en Takes om bij elk punt respectievelijk de schriftelijke reacties van het presidium en het college te vertolken zoals die in hun brieven bij de vergaderstukken staan geformuleerd. Zij loopt de onderdelen van het burgerinitiatief langs:

1 Stoppen met de verspilling van belastinggeld bij onnodige haalbaarheidsonderzoeken

Het burgerinitiatief (BI) wil in dit geval een derde optie aan de twee van het presidium toevoegen namelijk het besluit om te stoppen met dit lopende haalbaarheidsonderzoek. Bovendien is het BI juist ingediend omdat de meningen van burgers bij dit soort kwesties juist meestal uitsluitend voor kennisgeving worden aangenomen. De suggestie van het presidium om dit punt voor kennisgeving aan te nemen voldoet dus niet aan de motieven achter het BI.

Het college voert in zijn brief aan het noodzakelijk te vinden bij de voorbereiding van grote en complexe projecten de juiste expertise in te zetten om risico's in de daadwerkelijke uitvoering van die projecten te voorkomen. Daar kan niemand bezwaar tegen hebben, meent spreekster. Maar het lopende onderzoek is in haar ogen onnodig omdat het voortraject niet naar behoren is verlopen. Daarom kan de uitslag ook niet juist zijn. Volgens haar zit er maar één ding op: stoppen en helemaal opnieuw beginnen met een onderzoek naar alle mogelijke locaties, zeker nu de zoekcriteria verruimd zijn. Alleen zo kan er een draagvlak komen voor enige, geschikte locatie. Nu leidt het alleen maar tot verspilling van energie en geld. Volgens het vertrouwensbeginsel moet een burger kunnen vertrouwen op de overheid. Dat acht het BI hier in het geding. In augustus 1995 is de commissie unaniem van mening dat de bestemming maatschappelijke voorziening van de vestiging van de Brijderstichting aan Spaarne 106/Gravinnesteeg moet worden afgehaald. Er moet volgens het verslag een meer geschikte plek voor de methadonpost gevonden worden. Zo staat het ook in een collegebesluit. De burger moet er dan op kunnen vertrouwen dat de overheid haar besluiten uitvoert. Maar nu wordt voorgesteld deze overlast gevende voorziening, met dan ook nog eens de verzwaring van de 24-uurs opening, van de voordeur naar de achterdeur te plaatsen van precies dezelfde omwonenden aan wie toegezegd is dat ze na 17 jaar van de overlast verlost zouden worden om de leefomgeving te verbeteren. Dat noemt zij onbehoorlijk bestuur en één van de redenen waarom de Gedempte Oude Gracht 138 niet geschikt is voor een unilocatie. Het onderzoek is vanuit de basis verkeerd gestart en kan dus niet tot betrouwbare uitkomsten leiden. Bovendien is het BI van mening – zie ook 4B - dat het onderzoek echt onafhankelijk had dienen te geschieden en dus niet door het gemeentelijk projectmanagementbureau had mogen worden uitgevoerd. Doel had moeten zijn alle mogelijke locaties in ogenschouw te nemen en goed onderbouwd aan te geven welke wel en niet in aanmerking komen. Daarmee was achteraf minder onduidelijkheid ontstaan, zoals nu wel het geval is. Deze gang van zaken acht zij in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel uit artikel 3.2 ABW. Dat houdt in een zorgvuldige voorbereiding van besluiten, correct behandelen van burgers, afweging van alle belangen en een deugdelijke procedure en besluitvormingsproces.

2 De democratische besluitvorming te vergroten door impopulaire maatregelen, zoals plannen om overlastgevende voorzieningen te realiseren, in alle openheid vanaf het beginstadium te bespreken.

Dit punt en punt 4 heeft BI in lijn met het advies van college en presidium ingebracht bij het stadsgesprek op 8 maart over de nieuwe nota inspraak en participatie.

3A Een bestemmingsplan rechtszekerheid te laten bieden door ieder functie duidelijk te benoemen en te categoriseren, ook de overlast gevende functies, zoals een verslavingszorgfunctie.

Spreekster zegt dat het BI niet de mening deelt van het college dat de unilocatie op deze plek juridisch haalbaar is. Het bestemmingsplan zou duidelijkheid moeten bieden, maar dat doet het niet. De gemeente mag enige flexibiliteit hanteren bij de invulling van een bestemmingsplan meer wel binnen de kaders van rechtsbescherming blijven. Bij nadere bestudering blijkt het begrip medische functies echter niet genoemd te worden in de artikelen over maatschappelijke doeleinden. Nergens staat als voorbeeld verslavingszorg en het lijkt wel of voor het bestemmingsplan overlastgevende maatschappelijke functies niet bestaan, waar die voor bedrijfsleven en horeca uitputtend beschreven staan. Het structuurplan dat geldt als een leidraad voor het bestemmingsplan geeft hoog op van de verbetering van de openbare ruimte in deze buurt omwille van de leefbaarheid en levendigheid. Maar over dit soort overlast gevende voorzieningen hangt een soort mist. Het komt allemaal niet tegemoet aan de eis dat de burger moet kunnen weten waar hij aan toe is dankzij duidelijk herkenbaar beleid. Maar zelfs als een medische voorziening op deze plek wel mogelijk zou zijn, dan nog is het de vraag of een unilocatie op deze plek past naar aard en invloed op de omgeving. Het is een functie die niet lijkt op die van Parkeerbeheer, de huidige gebruiker van het pand. Het is onduidelijk onder welke categorisering deze functies vallen omdat ze nergens genoemd worden. Uit de toelichting op het bestemmingsplan blijkt dat het doel van de milieuzonering is het verschil te kunnen maken tussen milieubelastende en milieugevoelige functies ter bescherming van de leefkwaliteit. Daarbij staat de bescherming van de woongebieden centraal. Bij de beoordeling van bedrijven wordt gekeken naar mogelijke hinder en aantasting van het karakter van de wijk. Daarom acht zij het des te verwonderlijker dat er bij medische voorzieningen geen onderscheid gemaakt wordt tussen milieubelastende, zoals de unilocatie, en maatschappelijke voorzieningen als een kerk of school. Hiermee wordt milieutechnisch gezien een unilocatie gelijk gesteld aan een voorziening als een peuterspeelzaal. Daardoor wordt de doelstelling van het zoneringsplan voor de leefbaarheid teniet gedaan. Maatschappelijke voorzieningen worden in het plan niet benoemd om ruimte te laten voor uitwisseling van maatschappelijke functies. Genoemd wordt een culturele voorziening die gehuisvest wordt in een school. Uiteraard wordt niet het voorbeeld genoemd van een peuterspeelzaal die verandert in een opvang voor verslaafden.

De burger zou mogen verwachten dat dit aanduiden van milieubelastend gebruik in het zoneringsplan ook zou gelden voor medische voorzieningen. Dit tast het rechtszekerheidsbeginsel aan naast het gelijkheidsbeginsel. De burger kon immers niet vermoeden wat hier de gevolgen van konden zijn, zodat hij tijdig een zienswijze had kunnen indienen. Voor de horeca staat wel alles precies omschreven. Met het oog op de beginselen van fair play, motivering en zorgvuldigheid zou dat onderscheid tussen overlastgevende en andere maatschappelijke voorzieningen wel gemaakt moeten worden. Datzelfde gaat op voor medische voorzieningen en zeker voor de combinatie. Ook daarvoor is een zoneringslijst op zijn plaats. Dat doet tevens recht aan de doelstelling van de milieuzonering. Bij uitbreidingen zou dat ook getoetst moeten worden.

Het college stelt in zijn reactie op punt 3B bestemmingsplannen voortaan beter te willen concretiseren. BI juicht dat toe, maar hoopt wel dat haar bovenstaande inbreng daar dan ook in wordt meegenomen. Alle burgers moeten zich kunnen verweren tegen plannen van de gemeente die hun belangen aantasten. Dat hoort bij het gelijkheidsbeginsel. Daarom is BI gekant tegen het voorstel van het college om in deze zaak een Wabo-procedure te hanteren. Daarin doet het college immers zelf de uitspraak, zodat het lijkt op het keuren van vlees door de slager zelf. Bovendien beschikken burgers in tegenstelling tot de gemeente niet over de middelen om langdurige juridische processen te bekostigen. Spreekster laakt het omlaag brengen van het oppervlaktecriterium als een poging deze locatie wel geschikt te verklaren. Maar zelfs met dat nieuwe programma van wensen voldoet de locatie volgens haar niet. In de woonstraten zijn functies tot maximaal categorie 2 toegestaan volgens de toelichting op het bestemmingsplan. Een balletschool of schoenmaker zijn daardoor uitgesloten. Maar de unilocatie zal meer overlast geven dan zulke functies. Het college maakt gebruik van de discrepantie in de beschrijving van functies om de unilocatie inpasbaar te maken, terwijl andere functies strikt gehouden worden aan de wel beschreven voorschriften. Het BI zou het waarderen als het college zou inzien dat dit niet klopt met het gelijkheidsbeginsel en fair play. Het zou goed zijn als de gemeente de burger niet zou opzadelen met juridische kosten en frustraties. Het zou goed zijn als de rechtsbescherming die het doel is van het bestemmingsplan, ook daadwerkelijk geboden zou worden. Daarom herhaalt zij het verzoek om een nieuw onderzoek te beginnen.

Artikel 5.4 van het bestemmingsplan biedt de mogelijkheid om een gebruikersvrijstelling te verlenen, mits daarmee niet een onevenredige druk op de omgeving gelegd wordt. In het regionaal kompas wordt zonneklaar gesteld dat een unilocatie overlast in de omgeving zal veroorzaken. Het woonklimaat is een belangrijk speerpunt van de gemeente, zegt men. Ook het provinciaal milieuplan hecht aan het terugdringen van overlast in de woonomgeving. Maar met dit plan voor de unilocatie op deze plek wordt de wereld op zijn kop gezet. De cliënten van de unilocatie kunnen zich vrijelijk bewegen in de buurt. Kinderen en ouderen zullen zich opgesloten voelen in huis omdat het op straat niet meer veilig is. De eenzaamheid zal toenemen, sociale contacten worden minder. Zo worden de doelstellingen doorkruist van veel andere mooie beleidsplannen om overlast in de woonomgeving uit te bannen.

3B Alsmede verslavingszorgfuncties duidelijk te benoemen en te bestemmen. Immers de gemeente heeft wel beleidsvrijheid bij het vaststellen van een bestemmingsplan, maar deze vrijheid wordt begrensd door het recht van een goede ruimtelijke ordening. Daarmee doelende op rechtsbescherming die een bestemmingsplan moet bieden.

Het college geeft als reactie in de toekomst bij bestemmingsplannen de maatschappelijke voorzieningen meer te willen gaan concretiseren. Dat is mooi, maar BI acht het van belang daarbij het gevraagde onderscheid ook aan te brengen en zo de rechtsbescherming te verbeteren. Verder hebben de omwonenden van de betwiste locatie weinig aan deze toezegging, omdat het bestemmingsplan met al zijn onzekerheden voor hun buurt vastligt. Terwijl zij al 17 jaar met overlast moeten leven als gevolg van planologische vergissingen.

4A Gezien bovenstaande punten is er momenteel rechtsongelijkheid. Daarmee bedoelen we dat functies op de zoneringslijsten beperkt zijn door de categorisering waarin deze zitten en daarmee beperkt zijn in de uitoefening van hun functies. Door momenteel niet duidelijk aan te geven waar een overlastgevend functie onder valt is deze in tegenstelling tot andere functies minder beperkt, wat rechtsongelijkheid oplevert.

4B Rechtsongelijkheid speelt ook wanneer de gemeente met de bevoegdheid van verschillende petten besluiten neemt en burgers die net te veel verdienen om recht te hebben op sociale rechtsbijstand maar te weinig geld hebben om een juridisch proces te voeren, niet voor hun belangen kunnen opkomen.

Dit punt is in lijn met het advies besproken met wethouder Cassee tijdens het stadsgesprek van 8 maart en dus ingebracht in die discussie.
Mevrouw **Lolis** dankt iedereen voor de aandacht.

De **voorzitter** dankt haar voor het uitvoerige betoog en geeft gelegenheid voor het stellen van verhelderen vragen.

Mevrouw **Koper (PvdA)** vraagt waar de grens ligt tussen het algemene deel van het burgerinitiatief over bestemmingsplannen en het specifieke over deze locatie. Verder wil zij weten wat mevrouw Lolis precies verstaat onder onnodig onderzoek.

De heer **Veen (VVD)** vraagt in welke fase van het proces de gemeente volgens mevrouw Lolis zit: de beeldvormende fase, de oordeelsvormende of de besluitvormende.

Mevrouw **Lolis** zegt dat zij specifiek op de situatie rond deze locatie ingaat waar dat nu van toepassing is. De opmerkingen over bestemmingsplannen zijn algemeen. Dit onderzoek acht zij onnodig omdat het voortraject niet goed doorlopen is, zodat het geen basis kan vormen voor het bereiken van een draagvlak voor deze locatie. Zij denkt overigens dat de gemeente het besluit vrijwel al genomen heeft, maar nog niet op papier heeft gezet.

De **voorzitter** dankt haar voor de toelichting en geeft het woord aan de commissie om te reageren op het burgerinitiatief.

De heer **Vrugt (Actiepartij)** zegt dat de Actiepartij het onderzoek niet heeft gesteund. De opvatting dat de gemeente terughoudend moet zijn met inspraak en participatie bij impopulaire, lastige maatregelen acht hij stuitend. Op de punten 3 en 4 van het burgerinitiatief zal hij later terugkomen.

De heer **Veen (VVD)** noemt het een indrukwekkend initiatief. Hij wil echter benadrukken dat het haalbaarheidsonderzoek dient om een goed beeld te krijgen en dus nog geen besluitvorming is. Hij is het eens met het presidium dat een goede onderbouwing voor het haalbaarheidsonderzoek nodig is. De VVD neemt punt 1 dus voor kennisgeving aan. Openbaarheid is voor de VVD het algemene uitgangspunt, maar in dit geval kan hij enige beslotenheid billijken omdat een alternatieve aanpak mogelijk zou leiden tot vertragingen in de behandeling en dat was gezien de onrust als gevolg van mediapublicaties onwenselijk. Hij acht punt 3 cruciaal en vindt dat het college de juridische haalbaarheid van de locatie beter dient te motiveren. Bij punt 4 is hij het eens met het presidium. Bovendien denkt hij dat de commissie daar niet over gaat.

De heer **Hagen (Trots)** noemt het een atypisch burgerinitiatief. Volgens hem is het verschijnsel burgerinitiatief in het leven geroepen om zaken aan de orde te stellen die anders buiten het blikveld van de raad dreigen te blijven. Bij de referendumverordening is wel vastgelegd dat zaken die onder behandeling zijn van de raad niet referendabel zijn. Nu kan een goed georganiseerde groep burgers het instrument van het burgerinitiatief gebruiken als een extra middel om haar standpunt aan te kaarten. Daar wil hij het later nog eens apart over hebben.

Punt 1 wil hij bij de behandeling van de voortgangsrapportage bespreken. In algemene zin kan men natuurlijk niet tegen het stoppen van onnodige haalbaarheidsonderzoeken zijn. Met punt 2 is hij het primair eens om altijd zoveel mogelijk de burgers te betrekken bij besluiten, maar hij erkent dat het lastig is bij lastige kwesties als deze. Hij wil in een ander verband graag eens wat uitvoeriger met elkaar verkennen hoe de grenzen kunnen worden afgebakend.

De heer **De heer Vrugt (Actiepartij)** vraagt of hij bedoelt dat beslotenheid geen pas geeft of dat het in dit geval juist goed gegaan is. Op welke situaties doelt de heer Hagen? Hij benadrukt het belang van vroegtijdig communiceren.

De heer **Hagen** zegt dat hij vragen over deze kwestie aan het college wil adresseren. Rond de punten 3 A en B merkt hij op dat het bij bestemmingsplannen altijd zoeken is naar het evenwicht tussen specifieke en algemene beschrijvingen. Dat geldt ook voor termen als medische en maatschappelijke voorzieningen. Daarover is discussie mogelijk. Over de rechtsongelijkheid wil hij nog even nadenken, maar hij denkt dat dit een van de feiten van het leven is die niet helemaal te voorkomen zijn.

Mevrouw **Bultsma (CDA)** spreekt haar bewondering uit voor de inzet en de kennis van de indieners. Over de onnodigheid van het onderzoek wil ze het straks hebben. Het CDA is in algemene zin voor openheid. Antwoorden over juridische haalbaarheid en dergelijke verwacht zij juist als uitkomsten van het haalbaarheidsonderzoek.

De heer **Schrama (Haarlem Plus)** vindt dit burgerinitiatief een uitstekend middel om duidelijkheid te scheppen rond dit voorstel. Als er goede besluiten genomen waren, was dit er niet gekomen. Of het haalbaarheidsonderzoek weggegooid geld is, zal blijken. Het pas in een zo laat stadium informeren lijkt hem in tegenspraak met andere opmerkingen van het college. De indieners plaatsen goede kanttekeningen bij bestemmingsplannen. Die had het college eigenlijk moeten noemen.

Mevrouw **Koper (PvdA)** spreekt haar bewondering uit voor het initiatief dat de raad scherp helpt houden. Het begrip onnodig blijft subjectief en lastig te bepalen bij een haalbaarheidsonderzoek. Want soms moet je onderzoeken zonder vooraf de uitkomst te weten. Zij zegt zich wat dat betreft bij de heer Veen aan te sluiten. Bij het onderwerp bestemmingsplannen lijkt het haar gewenst dat het college meer helderheid schept. Sommige zaken zijn inderdaad discutabel. Zij is benieuwd hoe het college aankijkt

tegen de vraag hoe functies nader te concretiseren zijn zonder alles daarmee volledig dicht te timmeren.

Mevrouw **Breed (D66)** zegt dat D66 blij is met dit initiatief waar de indieners veel tijd in gestoken hebben. Zij heeft er in zijn algemeenheid naar gekeken als een poging om het doorlopen proces te beschrijven. Dat kan leiden tot maatregelen om misstappen in de toekomst te voorkomen. Zij neemt het eerste punt ter kennisgeving aan, met dien verstande dat nog gesproken gaat worden over de vraag of de noodzaak voor het haalbaarheidsonderzoek voldoende onderbouwd is. Verder denkt zij dat het college in zijn antwoorden eigenlijk niet ingaat op de echte vraag die de indieners stellen: bieden bestemmingsplannen in hun huidige vorm wel voldoende rechtszekerheid aan de burger? Daarop wil zij graag eerst een antwoord horen alvorens verder te reageren.

De heer **Azannay (GroenLinks)** zegt de noodzaak of overbodigheid van het onderzoek niet te kunnen beoordelen. Hij gaat er van uit dat het college zijn werk goed gedaan heeft. Maar de insprekers hebben zaken boven water gehaald waar hij niets van zegt te hebben geweten. Hij waardeert hun actieve inzet, al betreurt hij het alleen maar tegenstanders en negatieve zaken te horen. Hij is voor transparantie en inspraakrecht, zoeken naar draagvlak en meedenken met bewoners, maar weet dat het bij gevoelige zaken als deze lastig kan worden.

De heer **Schrama (Haarlem Plus)** interrumpeert met de vraag hoe de heer Azannay bij alle protesten van bewoners kan volhouden dat het college zijn werk goed heeft gedaan.

De heer **Azannay (GroenLinks)** zegt er van uit te gaan dat het college zijn werk goed gedaan heeft. Hij zegt geen chapeau, maar constateert wel dat er sindsdien mede dankzij de indieners nieuwe informatie naar boven is gekomen.

Mevrouw **Özogul (SP)** bedankt de indieners voor de tijd en energie die ze gestoken hebben in hun verhelderend initiatief. Zij vindt het juist te stoppen met het haalbaarheidsonderzoek.

Mevrouw **Breed (D66)** merkt bij interruptie op dat de SP nog deel uitmaakte van het college dat in augustus 2009 besloot tot het onderzoek en de uitwerking van de plannen voor een unilocatie.

Mevrouw **Özogul (SP)** antwoordt dat de SP nog steeds voorstander is van een unilocatie die voldoet aan de destijds gestelde eisen, niet om een bezuiniging te realiseren. Deze locatie voldoet duidelijk niet aan de eisen alleen al qua oppervlakte. Daarom acht zij voortzetting van dit onderzoek overbodig.

Mevrouw Koper (PvdA) vraagt hoe zij dan de term daklozenpaleis op de website van de SP moet duiden.

Mevrouw **Özogul (SP)** zegt dat de SP staat voor goede zorg voor daklozen, zoals destijds afgesproken. Maar ook voor openheid en tegen achterkamertjespolitiek.

De heer **Hagen (Trots)** brengt in herinnering dat ooit onder een SP-wethouder in het geheim – vanwege te verwachten onrust onder bewoners - een onderzoek is verricht naar het verstrekken van heroïne in een pand aan de Janstraat.

Mevrouw **Özogul (SP)** zegt dat dit onderzoek gebeurde onder verantwoordelijkheid van de burgemeester. Er zijn toen inderdaad fouten gemaakt en daar moet de raad van leren. Zulke fouten moet men niet willen herhalen.

Mevrouw Koper (PvdA) zegt dat de naam van de wethouder onder de bewonersbrief stand.

Mevrouw **Özogul (SP)** zegt dat er destijds geen schoonheidsprijzen verdiend zijn, ook niet door de raad. Daarvan moet geleerd worden.

Mevrouw **Breed (D66)** constateert dat dus al een hele tijd geleden de gemeente begonnen is met het buitenspel zetten van de burger.

Mevrouw **Özogul (SP)** zegt dat die lijn dus niet voortgezet moet worden. Bestemmingsplannen zouden duidelijker moeten zijn zodat er geen haalbaarheidsonderzoek nodig is. De indieners hebben veel nieuwe informatie geleverd. Het is haar niet duidelijk waarom het college nu denkt dat de locatie juridisch haalbaar is. Zij wil straks verder spreken over de andere punten.

Wethouder **Van der Hoek** vraagt waar zou staan dat de gemeente bij lastige kwesties zou kunnen afzien van inspraak.

De heer Vrugt (Actiepartij) antwoordt dat een dergelijke passage in de nieuwe nota over inspraak en participatie staat.

Wethouder **Van der Hoek** zegt verschillende fracties te hebben horen vragen naar een betere motivering van de juridische haalbaarheid. Voor zover hij weet is zoneringshier niet aan de orde en moet het dus juridisch haalbaar zijn hier deze bestemming te geven. Hoe dat juridisch vormgegeven wordt komt uiteindelijk in het voorstel van B&W, als deze locatie tenminste als resultaat uit het haalbaarheidsonderzoek komt. Er bestaat ook de mogelijkheid dat het college op grond van het onderzoek deze locatie laat vervallen. Aan de locatiekeuze zal een Wabo-procedure gekoppeld worden. Over het nader concretiseren van bestemmingsplannen gaat zijn collega. Daar kan spreker dus geen antwoord op geven. Desgevraagd door de PvdA zal hij wel zijn collega vragen de commissie daar zo spoedig mogelijk opheldering over te geven. Hetzelfde zegt hij toe over de vraag van D66 naar de rechtszekerheid van burgers bij de huidige bestemmingsplannen.

De **voorzitter** sluit deze discussie af met de toezegging dat zij met de secretaris een advies aan de raad zal opstellen met een compilatie van de nu gemaakte opmerkingen. In de raad over twee weken kan daar dan verder over gesproken worden.

De **voorzitter** stelt vervolgens de vierde voortgangsrapportage, de artikel 38 vragen en antwoorden en de ingebrachte zienswijzen aan de orde. Zij geeft het woord aan de wethouder voor een korte inleiding.

Wethouder **Van der Hoek** betoogt dat Haarlem als tiende stad van het land te maken heeft met alle geneugten en lasten van een stad. Daarbij horen ook daklozen en verslaafden, voor wie de gemeente een zorgplicht heeft. De randvoorwaarden voor die zorg zijn vastgesteld in het regionaal kompas. Het gaat om een groep die minder weerbaar is en zich niet massaal kan laten horen. Het is de taak van college en raad om samen voorzieningen voor deze mensen te realiseren, ook in samenwerking met de wijkraden. Het huidige beleid is gericht op het realiseren van een unilocatie. Men is het erover eens dat de huidige dag- en nachtopvang niet voldoet. Niet alleen fysiek, maar ook vanwege het feit dat gewone daklozen geconfronteerd worden met de multiproblematiekgevallen. Vaak is het verblijf onnodig lang. Het moet weer een noodopvang worden die voldoet aan de eisen van de tijd. Ook is vastgesteld dat een oplossing veel tijd zal vragen omdat het aan voorzieningen ontbreekt. Met partners als RIBW wordt daar hard aan gewerkt, zoals recent de openstelling van De Wissel. Op termijn zal in de unilocatie alleen plaats zijn voor daklozen met een verslavingsprobleem. Voor de andere categorieën moeten elders voorzieningen komen. Tot die tijd is vermenging van groepen helaas onvermijdelijk vanwege de opvangplicht. Binnen dit kader ligt nu het burgerinitiatief voor, net als de vierde voortgangsrapportage. Het onderwerp heeft door de aanvankelijke keuze voor beslotenheid en het voortijdig uitlekken van een deel der informatie een valse doorstart gekregen. Bewoners en belanghebbenden hebben zich veel en luid laten horen, gelukkig ook inhoudelijk. Daarvoor zegt hij veel respect te hebben, want de aspecten leefbaarheid en veiligheid gaan ook hem aan het hart. Het verzet is niet onopgemerkt gebleven, evenmin als de vragen die de raad had na 6 januari. Over het proces en de kwaliteit van het onderzoek naar de locatiekeuze is veel gezegd. Hij brengt naar voren dat het college niet uit is op achterkamertjespolitiek. De reden voor de beslotenheid was niet het voorkomen van onrust – want daar dient de politiek volgens hem mee te kunnen omgaan. Het ging om het voorkomen van onnodige onrust – en daar is volgens hem niets verkeerd aan. Helaas is achteraf

gebleken dat de op 6 januari gepresenteerde informatie niet helemaal actueel en op onderdelen onvolledig was. Op het moment van aanbieden zegt hij er echter van overtuigd geweest te zijn dat de informatie correct en actueel was. Hij betreurt het dat het achteraf anders bleek te zijn en daarvoor biedt hij zijn excuses aan de raad, omdat hij verantwoordelijk blijft voor de verstrekte informatie. Het college wil met de openbare vierde voortgangsnota, het raadplegen van de klankbordgroep, de verbreding van het onderzoek en het toetsen van beschikbare locaties met name laten zien dat het wel degelijk naar de stad en de politiek wil luisteren en participatie en inspraak serieus neemt. Dat valt ook af te leiden uit de avond die op 8 maart is gehouden. Dus niet koste wat kost vasthouden aan een locatie en het haalbaarheidsonderzoek een schijnvertoning laten zijn. Maar aan de andere kant is een correcte besluitvorming niet gediend met het achterwege laten van een haalbaarheidsonderzoek. Vandaar het voorstel zoals het er nu ligt: het verbreden dan wel heropenen van het onderzoek met vroegtijdige participatie van wijkraden, bewoners en belanghebbenden en inclusief het afronden van het lopende onderzoek.

Mevrouw **Bultsma (CDA)** zegt dat de keuze voor de unilocatie leeft en dat het CDA de zorgen deelt. Volgens haar heeft het college niet de indruk van transparantie gewekt, noch naar de raad noch naar de burgers. Anders was de lijst met andere locaties wel meteen vrijgegeven. Het college had kennelijk geen zin om de discussie met de raad en omwonenden aan te gaan over de keuzes, die naar later bleek in de lijst niet onderbouwd waren. Op 17 januari blijkt bovendien de oppervlakte van de gekozen locatie niet te voldoen aan de zoekcriteria. De verstrekte informatie was dus verkeerd. In de rapportage staat volgens haar niets over voortgang van het onderzoek, maar alleen over de in haar ogen logische aanpassingen van het proces. Zij heeft vooraf enkele vragen:

- Klopt het dat slechts twee zoekcriteria worden aangepast, te weten het minimale vloeroppervlak naar 800 vierkante meter en een straal van één kilometer in en om het centrum?
- Committeert het college zich aan de nu geformuleerde criteria of zijn in de komende tijd nog wijzigingen te voorzien?
- Klopt het dat het college vasthoudt aan de tot nu toe gehanteerde menging van functies?
- Biedt deze locatie voldoende ruimte voor al deze functies voor het beoogde aantal cliënten?
- Is er een fatsoenlijke buitenruimte conform het plan van eisen? Dat criterium wil het CDA in ieder geval toevoegen.
- Wat is de huidige status van het onderzoek en waarom is het nog niet afgerond? Blijft het bij een quickscan of wordt het een echt onderzoek?
- Hoe groot is de kans dat deze locatie haalbaar is als het oppervlak eigenlijk al niet voldoet?
- Hoe wil de wethouder uitleggen dat dit de enige haalbare locatie in de hele stad is, terwijl hij bij de keuze voor deze locatie aanvankelijk verzwegen heeft dat die niet voldoet aan de criteria en evenmin heeft aangegeven waarom andere locaties zijn afgefallen.

De heer Vrugt (Actiepartij) vraagt hoe de samenwerking met het Leger des Heils en de Brijderstichting een adequaat integraal zorgaanbod garandeert. Hij heeft onlangs niet voor niets gevraagd om meer inzicht voor de raad in de effectiviteit van deze instellingen. Hij vindt het navrant dat in het stuk gesproken wordt over het centrum als de meest geschikte plek om langs illegale weg middelen te verkrijgen voor de aanschaf van drugs. Hij hoort te vaak dat de politie bekende plakken niet aanpakt omdat men het illegale gedrag dan beter in de gaten kan houden. Hij verbaast zich dat het plan van eisen een plan van wensen is geworden en dat het oppervlakcriterium naar omlaag is bijgesteld tot 88 vierkante meter. Daar voldoet volgens hem deze locatie overigens ook niet aan. Er blijft volgens hem in de praktijk weinig over van de integrale benadering. Er wordt nu gesproken van drie functies. De dagbesteding en de activering zijn daar kennelijk buiten gelaten. Hij ziet dat geïllustreerd door de antwoorden op zijn vragen 2 en 3. Bij vraag 2 wordt gesteld dat de termijn waarop iemand weer op een woningbod kan reageren, afhangt van de snelheid waarmee zijn problemen worden opgelost. Daar is dus hulpverlening bij nodig. Bij vraag 3 wordt toegegeven dat er te weinig opvang is in de regio. Hij laakt het feit dat de raad niet actief is geïnformeerd over het mislukken van de RIBW-opvang in de Wilhelminastraat. Er wordt in de beantwoording ook gewag gemaakt van knelpunten in de schuldhulpverlening en activering. Hij vindt het belangrijker juist daarop in te zetten in plaats van op een bij elkaar proppen van diverse doelgroepen in één te kleine

locatie. Hij kan zich geheel vinden in het betoog van mevrouw Bultsma en vindt dat het CDA ook goede schriftelijke vragen gesteld heeft. Hij stelt dat het college in afwijking van haar antwoord 1 geen uitvoering gegeven heeft aan de motie van de raad om de raad te betrekken bij de locatiekeuze. De raad heeft de lijst nooit gehad en zoals nu uit de inspraak blijkt was de keuze in feite al in augustus 2010 gemaakt zonder de raad daarin te kennen. In de antwoorden aan het CDA staat ook dat geen van de onderzochte andere locaties op grond van het lagere oppervlaktecriterium in aanmerking komt. Dat lijkt hem merkwaardig, tenzij men nu bedoelt dat die 800 meter een maximum is. Er staat volgens hem immers genoeg ruimte leeg in Haarlem. Zijn concrete vraag is of men van plan is de voorziening nog meer in te perken.

De heer **Stapelkamp (Haarlem Plus)** vindt deze te kleine unilocatie bij de entree van Haarlem een slecht idee waarbij niemand gebaat is. Haarlem Plus heeft dan ook alleen maar ingestemd met het onderzoek in de verwachting dat deze unilocatie onhaalbaar zou blijken te zijn. De communicatie en participatie zijn slecht verlopen. Hij pleit voor wijsheid als leidraad en voor het nogmaals onder de loep nemen van de unilocatie die problemen op één hoop gooit. De Gedempte Oude Gracht en de Kleine Houtstraat dienen hun allure te behouden. Hij pleit voor het serieus nemen van Haarlemmers die met goed onderbouwde en dus opbouwende kritiek komen. De kwetsbare groepen hebben recht op een voorziening die tegemoet komt aan hun behoeften. Op een vraag van mevrouw Breed waar hij een dergelijke voorziening dan wel mogelijk acht, antwoordt hij daarvoor de volledige lijst eerst beter te moeten bestuderen.

De heer **Hagen (Trots)** noemt het een aparte avond waarin tijdens twee commissievergaderingen een wethouder zich moet excuseren voor het verstrekken van verkeerde informatie. Hij is het eens met de scherpe analyse van het CDA over deze situatie. Maar Trots worstelt wel met tegenstrijdige gevoelens. Enerzijds weet hij dat het bestuurlijk lastig is om dit soort besluiten te nemen. Trots is in goed vertrouwen meegegaan in het proces, maar vindt dat vertrouwen nu beschaamd. De uitbreiding van de zoekstraal tot 1 kilometer rond het centrum is in zijn ogen fors te noemen.

Mevrouw **Breed (D66)** zegt dat zij uit de stukken heeft opgemaakt dat de vorige raad in dat vertrouwen is meegegaan en weinig kritische vragen heeft gesteld. Uit de notulen van 20 augustus 2009 kan zij alleen maar opmaken dat niemand bezwaar gemaakt heeft tegen het zoeken naar een unilocatie.

De heer **Hagen (Trots)** bevestigt dat. Waar het hem om gaat is dat de huidige wethouder gevraagd heeft om toestemming voor dit haalbaarheidsonderzoek naar de volgens hem enige mogelijke locatie. Als voorstander van een unilocatie heeft hij daarin toegestemd. Maar nu blijkt die locatie niet te voldoen aan de zoekcriteria en gaat men de criteria oprekken tot pakweg 70% van de stad. Dat roept bij hem bedenkingen op en naar zijn inschatting ook bij de publieke tribune.

Mevrouw **Koper (PvdA)** zet vraagtekens bij de berekeningen die de heer Hagen hanteert voor die 70%. Verder wijst zij erop dat het aan de Actiepartij te danken is dat de raad betrokken wordt bij de uitvoering van dit onderdeel uit het regionaal kompas dat strikt genomen een bevoegdheid is van het college.

De heer **Hagen (Trots)** zegt dat het toch zeker gaat om 50% van de stad als zoekgebied. De Waarderpolder, waar in het verleden al eens naar gekeken is en waar verschillende panden leeg staan, komt bijvoorbeeld ook in beeld. Dat acht hij een forse verruiming van de oorspronkelijke tien procent. Waar het handelen van de gemeente al verdacht was in de ogen van burgers ziet hij het nu ook bij zijn eigen fractie en andere raadsleden gebeuren. De rapportage gaat niet over voortgang maar geeft volgens hem een herhaling van bestaand beleid. Al met al begint hij ernstig te twijfelen over wat hij nu verder moet met dit onderwerp. Hij zegt erg benieuwd te zijn naar de reactie van de wethouder op alles wat nu gezegd wordt vanuit de commissie.

Mevrouw **Koper (PvdA)** neemt een duik in de geschiedenis. Enige jaren geleden heeft de raad een visie op verslaafdenzorg vastgesteld. Daar is toen het stedelijk – later regionaal geworden – kompas

uit voortgevloeid dat de kaders vastlegde. Daarin zijn voorwaarden gesteld aan een unilocatie. Zij noemt het flankerend beleid van de dagbesteding en activering. Een en ander is toen ook besproken met bewoners. Zij vond toen dat de zorginstellingen niet met echt heldere informatie kwamen. In de voorwaarden staat dat een deel van de mensen moet doorstromen naar beschermd wonen, zoals bij het Diskus-project en dat er ook een soort kortdurende opvang moet komen. Dat zij allemaal zaken van flankerend beleid. Dat is ook de reden dat zij regelmatig informeert naar de voortgang van kompas, omdat een aantal zaken nog steeds niet goed geregeld is. Uiteindelijk moet het kloppen met wat de raad ooit bedacht heeft.

Er zijn nu twijfels gerezen over de inpassing in het bestemmingsplan en de manier waarop het plan van eisen gehanteerd wordt. Vandaag hebben de raadsleden een overzicht van de besluitvorming ontvangen. Zij zegt behoefte te hebben aan een vergelijkbaar overzicht van het plan van eisen en de randvoorwaarden. Ook hecht zij veel waarde aan een antwoord op de vraag naar de juridische inpasbaarheid binnen het bestemmingsplan. Zij zegt bovendien grote behoefte te hebben aan meer duidelijkheid over de opstelling van de drie andere ondertekenaars van de overeenkomst. Kunnen zij inderdaad de gevraagde integrale zorg van kwaliteit leveren op de beoogde plekken? Zij vindt het de verantwoordelijkheid van de raad op dat soort zaken te letten bij de uitvoering van het kompas.

Mevrouw Bultsma (CDA) vraagt of de PvdA de criteria opnieuw wil vaststellen en dus het haalbaarheidsonderzoek niet meer zinvol vindt.

Mevrouw Koper (PvdA) zegt dat zij wil weten waar men nu staat in het proces, wat de rol is van de raad en welke criteria nu gelden bij het onderzoek.

De heer **Schrama (Haarlem Plus)** vindt dat zij de vraag ontwijkt en nu ook consequent het onderzoek moet laten stopzetten als er nieuwe criteria moeten komen. Dan moet er ook nieuw onderzoek komen.

Mevrouw Koper (PvdA) zegt er vanuit te gaan dat het college helder voor ogen heeft welk plan van eisen het gaat hanteren en dat aan de raad zal mededelen.

De heer **Hagen (Trots)** vraagt haar of zij het met hem eens kan zijn dat het door deze manoeuvre moreel noodzakelijk is op zijn minst nog één ander locatie te laten onderzoeken op haalbaarheid. Dat schept waarschijnlijk problemen met vergelijkbaarheid. Hijzelf zou het niet kunnen verdedigen als de huidige beoogde locatie aks enige overeind zou blijven bij gewijzigde criteria.

Mevrouw Koper (PvdA) zegt dat zij net als het CDA vraagttekens kan zetten bij de verschaftte lijst en hoe die naast het plan van eisen gelegd is. Er moet nu breed gekeken worden. Dit proces vereist zorgvuldigheid, maar aan de andere kant moet men niet vergeten dat aan omwonenden van de huidige locaties beloftes zijn gedaan door de burgemeester en een wethouder. Die locaties zijn bovendien verouderd en aan vervanging toe. Een waterbedeffect van onrust door telkens nieuwe locaties te noemen, lijkt haar evenmin wenselijk. Op een gegeven moment moet er een duidelijk verhaal liggen, zodat extra onnodige onrust voorkomen kan worden. Daarom hecht zij aan duidelijke criteria als het zoekgebied vergroot wordt, zegt zij in antwoord op een vraag van de heer Hagen.

Mevrouw Breed (D66) zegt warempel een dossier te hebben opgebouwd. Er liggen nu vragen over het politiek-bestuurlijk proces, over de zorg, over de veiligheid, over de participatie en over de rechtszekerheid. D66 heeft al eerder verklaard in principe een voorstander te zijn van een unilocatie zoals die destijds in een plan van aanpak is vastgesteld. De toen vastgelegde differentiatie naar doelgroepen is voor D66 cruciaal bij de beoordeling van het haalbaarheidsonderzoek. D66 heeft het haalbaarheidsonderzoek gezien als een onderzoek of de schonen doelen ook bewaarheid kunnen worden. Op basis daarvan zou een besluit genomen kunnen worden. Daarnaast is het van belang of het haalbaarheidsonderzoek voldoende onderbouwd is. Met de kennis van nu valt daaraan te twijfelen, maar in de vorige en huidige raadsperiode was daar royale steun voor in de raad. Als zij het nu terugleest ziet zij weinig over de juridische haalbaarheid, mogelijkheden om het oorspronkelijk plan uit te voeren en een naar doelgroepen gedifferentieerd aanbod te verwezenlijken. Dat debat is niet uitgekristalliseerd. Dat getuigt in haar ogen niet van politiek-bestuurlijke daadkracht om de unilocatie

te realiseren. Zij pleit ervoor niet te blijven steken in politieke tegenstellingen, maar samen de schouders eronder te zetten om dit moeilijke probleem op te lossen. Zij kan niet achterhalen of de vierde voortgangsrapportage een zaak van het college of ook van de raad was. Evenmin kan zij uitmaken of het plan van aanpak onderdeel uitmaakte van het door de raad aangenomen uitvoeringsplan regionaal kompas. Eerder was besloten daarover een apart besluit te nemen, meent zij te hebben opgemaakt. Zij betwijfelt nu of de quickscans wel een voldoende onderbouwing vormden voor het haalbaarheidsonderzoek naar één locatie. Toen zij het lijstje met locaties zag, dacht zij dat er wellicht ook andere keuzes mogelijk geweest waren. D66 was nooit een voorstander van een besloten vergadering over dit onderwerp over één locatie. De randvoorwaarden op het gebied van veiligheid en omgevingsfactoren dienen voor haar onderdeel uit te maken van het onderzoek. Verder is zij benieuwd naar de positie en rol van de uitvoerende organisaties. De burgemeester zei in augustus 2009 dat deze instanties voldoende verstand hebben van welke cliëntgroepen wel en niet bij elkaar gezet kunnen worden en dat de gemeente die expertise zal volgen. Het doel van de operatie was volgens hem modernisering van de zorg, beperking van overlast en efficiënter inzet van middelen. Als uit andere gemeenten zou blijken dat opvang op meer locaties beter was dan zou dat volgens hem in het voorstel worden meegenomen. Tot de verbazing van spreekster vindt zij van dat alles of van nieuwe inzichten weinig terug in de voortgangsrapportages. Desgevraagd antwoordt zij de heer Vrugt dat de differentiatie naar en scheiding van verschillende doelgroepen voor haar van belang blijven voor het slagen van een unilocatie. Daarom hecht zij nog steeds belang aan het haalbaarheidsonderzoek. Zij is benieuwd of die differentiatie gerealiseerd kan worden bij een kleiner vloeroppervlak, geeft zij desgevraagd ten antwoord aan de SP. Het gaat haar erom of er gehandeld wordt in de geest van de besluiten. Daarvoor heeft zij net als mevrouw Koper echter meer informatie nodig van de wethouder over de uitkomsten van de verschillende stappen in het verleden.

Mevrouw **Bultsma (CDA)** vraagt bij interruptie of het dan moet gaan over het proces om tot een keuze te komen of alleen over het onderzoek naar de huidige locatie. Als mevrouw Breed doelt op het hele proces dan zou zij ook net haalbaarheidsonderzoek nu moeten afwijzen.

Mevrouw **Breed (D66)** zegt dat het haar nu primair gaat over de situatie van dit moment. Om te kunnen beoordelen of voortzetting van het lopende onderzoek gewenst is, heeft zij juist de gevraagde helderheid over de feiten nodig.

De heer **Van den Raadt (Trots)** vraagt wat zij ervan vindt dat de wethouder in januari beweerde dat er maar één geschikte locatie was, terwijl zij daar zelf achteraf aan twijfelde toen ze het lijstje zag.

Mevrouw **Breed (D66)** zegt toen een keuze gemaakt te hebben op basis van de verstrekte informatie. Zij zegt ook geen fundamentele bezwaren te hebben tegen de beoogde locatie. Wel is zij achteraf verbaasd over het proces en het moment van aanbidding van documenten als het lijstje.

De heer **Schrama (Haarlem Plus)** stelt dat D66 een haalbaarheidsonderzoek wil om de politieke stellingname te kunnen bepalen.

Mevrouw **Breed (D66)** zegt dat haar politieke stellingname blijft dat zij de gestelde doelen voor gedifferentieerde zorg wil realiseren. Daarom blijft zij in principe voorstander van een unilocatie juist omdat daar verschillende groepen elk op hun eigen wijze zorg kunnen krijgen.

De heer **Hagen (Trots)** vraagt haar naar een typering van het proces tot nu toe.

Mevrouw **Breed (D66)** zegt geen aanleiding te zien voor schoonheidsprijzen. Zij heeft behoefte aan een compleet feitenrelaas over wat is besloten, meer duidelijkheid over de juridische haalbaarheid en over de positie van Brijderstichting en Leger des Heils.

De heer **Azannay (GroenLinks)** zegt dat alle partijen in het verleden steeds kritisch gekeken hebben naar de invulling van de unilocatie. Er werd door de vorige wethouder wel eens beweerd dat het cliëntenbestand voor de unilocatie zou slinken, omdat een deel zou vertrekken naar ander

voorzieningen op andere plekken, bijvoorbeeld een RIBW-hostel voor langdurig werklozen. Hij is benieuwd over hoeveel daklozen het nu nog gaat. Het is hem niet duidelijk in hoeverre nu nog vastgehouden wordt aan het oorspronkelijke plan van eisen, De voortgangsrapportages gaan nooit de diepte in maar blijven steken in het oprapen van losse eindjes. Hij vraagt zich af waarom de raad niet kan zien wat er gebeurt met de adviezen van cliëntenraden. Een van de vragen op 6 januari was of commissieleden nog steeds achter het idee van de unilocatie stonden. Hij heeft daar volmondig ja op geantwoord in de verwachting dat het oorspronkelijk plan van eisen gehandhaafd bleef. Nu ziet hij dat er bijstellingen voorgesteld worden. Zijn instemming met het onderzoek betekende geenszins een keuze voor die locatie. Dat had ook te maken met de wijze waarop de participatie van omwonenden zou uitpakken. Hij is benieuwd naar de rol van RIBW nu het woonhotel aan de Wilhelminastraat niet blijkt door te gaan. Voor de aankoop van het pand heeft de raad wel een garantie moeten afgeven, maar informeren over het mislukken werd kennelijk niet nodig gevonden. De insprekers lijken beter geïnformeerd dan de raad, moet hij helaas vaststellen. Hij betreurt het dat de raad steeds op informatieachterstand gezet lijkt te worden.

De heer Vrugt (Actiepartij) vraagt hoe GroenLinks de omgang van de wethouder met de raad dan benoemt. Hij noemt die zelf onacceptabel.

Mevrouw **Bultsma (CDA)** vraagt of GroenLinks nu dus tegen voortzetten van het onderzoek is. Tot dat onderzoek is volgens haar immers op onjuiste gronden besloten.

De heer **Hagen (Trots)** zegt te proeven dat elke fractie een stapje terug wil doen in het proces. De ene wil terug naar de keuze voor een unilocatie, anderen willen terug naar de zoekcriteria of plan van eisen of nog verder in het proces. Hij vraagt tot waar GroenLinks terug wil.

De heer **Schrama (Haarlem Plus)** proeft veel wantrouwen in de woorden van GroenLinks. Hij vraagt zich af waarom die partij de reactie van de verantwoordelijke wethouder afwacht alvorens zelf tot een opstelling te komen.

Mevrouw **Özogul (SP)** vraagt waarom een duur onderzoek nodig zou zijn om aan te tonen dat de raad verkeerd is geïnformeerd en daarom op onjuiste gronden een besluit genomen heeft. Tot hoever wil GroenLinks terug in tijd om een goed oordeel te kunnen geven?

De heer **Azannay (GroenLinks)** zegt te hechten aan juiste informatie. Hij hoort verschillende geluiden en ziet het onderzoek als een middel om die juiste informatie te krijgen. In dat onderzoek dienen ook andere aspecten, zoals veiligheid en leefbaarheid, te worden meegenomen. Hij is benieuwd naar de argumenten die uit het onderzoek naar voren komen. Hij wil het niet hebben over vertrouwenskwesaties. Hij blijft kritisch en de wethouder heeft excuses aangeboden. Er is nog geen enkel besluit genomen, maar hij wil opheldering over andere mogelijkheden, over de veiligheid en leefbaarheid, over het oppervlaktecriterium en de ander zoekcriteria en de reikwijdte van bestemmingsplannen. Hij wijst ten slotte op de gemeente Apeldoorn waar een vergelijkbaar proces speelt.

Mevrouw **Özogul (SP)** zegt dat de SP van meet af aan voorstander is van een unilocatie waar mensen dagbesteding krijgen en waar doelgroepen goed gescheiden op hen toegesneden zorg verleend kan worden. Waar bovendien een geschikte buitenruimte voor de cliënten is. Dat maakt onderdeel uit van het regionaal kompas. Zij haalt aan dat de burgemeester indertijd toegezegd heeft dat er zorginhoudelijke plannen zullen komen. Dit in antwoord op de aanhoudende vraag in de vorige periode naar de zorgplannen. Zij vraagt zich af hoe het daarmee staat in deze tijd van bezuinigingen. Het is haar op dit moment niet duidelijk welke voorzieningen overeind zullen blijven. Zij noemt als voorbeeld de dagbesteding. Een onderzoek naar welk pand dan ook is dus omgeven met onzekerheden. Ondanks haar bezwaren tegen de beslotenheid van de vergadering van 6 januari heeft zij daar ingestemd met het haalbaarheidsonderzoek omdat er volgens de wethouder nog maar één locatie overgebleven was als realistische optie. Zij zegt geschokt te zijn nu uit het te laat aangereikte

lijstje blijkt dat er wel meer mogelijkheden zijn. Het besluit voor het onderzoek is dus genomen op onjuiste gronden. Met de informatie van dit moment wijst zij het onderzoek af.

De SP is volgens spreekster nooit een voorstander geweest van een unilocatie in het centrum en heeft in het verleden al eens de Waarderpolder geopperd. Daar was de burgemeester in augustus 2009 echter tegen gekant. Anders dan de interrumperende heer Azannay ziet zij dit niet als een verbanning van mensen tegen hun wil, maar als het aanbieden van zorg op een plek waar alle gevraagde zorg en nuttige dagbesteding te realiseren valt. De bewering dat deze mensen dan toch het centrum weer zouden opzoeken, is volgens haar nooit goed onderzocht. Evenmin heeft zij ooit iets gemerkt van het gevraagde onderzoek naar andere gemeenten waar unilocaties overwogen of gerealiseerd zijn. Daar is in de vorige raadsperiode door de PvdA om gevraagd met steun van de SP.

De SP heeft geconstateerd dat er sinds 6 januari geknibbeld wordt aan het plan van eisen dat toen nog recht overeind leek te staan. Het oppervlaktecriterium zakt voortdurend. Zij wil meer helderheid over het resterende concept van de unilocatie. Zij vraagt zich af of de aanpassing van de zoekcriteria en de omschakeling van programma van eisen naar programma van wensen niet vooral is ingegeven door de wens om de beoogde locatie geschikt te verklaren.

De heer **Veen (VVD)** erkent de problemen. De huidige locaties zijn niet meer geschikt en de gemeente heeft een zorgplicht, waar omwonenden niet zitten te wachten op een unilocatie. De VVD is niet tegen een unilocatie. Als oud-zeeman voert hij aan te houden van duidelijkheid, helder zicht en een duidelijke koers. Hij heeft nu het gevoel dat het zicht rap terugloopt en dat de koers instabiel is. Volgens hem is het dan verstandig zaken even stop te zetten en een loods of een alternatieve haven te vinden. In de voortgangsrapportage ziet hij een aantal indicaties dat de gedachten aan het verschuiven zijn. Om de beeldvorming in deze fase goed te krijgen acht hij een aantal stappen nodig. Hij denkt in lijn met D66, PvdA en GroenLinks dat er een stap op de plaats moet worden gemaakt om op te helderen wie welke posities heeft ingenomen, welke besluiten en randvoorwaarden zijn vastgesteld en wanneer welke besluiten genomen zijn. Daarna is het volgens hem mogelijk een volgende stap te nemen en uit de mist te geraken.

Mevrouw **Bultsma (CDA)** vraagt of dit een pleidooi is om het haalbaarheidsonderzoek te staken.

De heer **Veen (VVD)** zegt dat het onderzoek juist heel veel informatie kan opleveren voor deze beeldvormende fase. Hij wil voortgang.

De heer **Schrama (Haarlem Plus)** zegt dat het betoog van de heer Veen na een helder begin in de mist eindigde. Hij vraagt hem of het niet het beste zou zijn de zaak nu terug te draaien en opnieuw te beginnen.

De heer **Vrugt (Actiepartij)** vraagt of hij niet bang is dat zijn schip binnenkort gaat zinken.

De heer **Hagen (Trots)** zegt dat tegelijkertijd een pas op de plaats maken en het onderzoek voortzetten de facto neerkomt op voortzetting van het lopende proces. Een schip kan niet tegelijkertijd varen en stoppen.

De heer **Veen (VVD)** zegt dat in zijn wereld veel dingen parallel kunnen verlopen. Hij wil niet achteruit varen en hij denkt niet dat zijn schip zal zinken. Bij een schip kunnen helikopters landen of landingsbootjes opereren. Hij wil gewoon heldere informatie krijgen naast het lopende onderzoek.

Wethouder **Van der Hoek** zegt dat hij vragen gehoord heeft over wat zich in januari en de maanden daarvoor heeft afgespeeld, over de voorwaarden, concept en flankerend beleid van de unilocatie en over de verdere ontwikkeling bij alle verschillende oordelen over het haalbaarheidsonderzoek. Hij zegt er in januari van overtuigd geweest te zijn de juiste informatie te leveren. De lijst was toen niet beschikbaar gesteld aan de commissie. Die heeft dat ook niet als voorwaarde gesteld, kennelijk net als hij ervan overtuigd dat het afstrepen zorgvuldig was gebeurd. Intern is daarbij die lijst uiteraard wel gehanteerd. Hij vindt het een les voor de toekomst voor het college voortaan actiever informatie aan te bieden. De toetsing in het onderzoek heeft plaatsgevonden op heel globale criteria. Daar is toen alleen

de locatie Gedempte Oude Gracht uit overgebleven. Die had ook kunnen afvallen op grond van het oppervlaktecriterium. Maar daarover is toen een gesprek gevoerd met de uitvoerende partijen. Het is immers hun programma van eisen. Die gaven aan er wel mee uit de voeten te kunnen. Daarom is spreker er toen van uitgegaan dat deze locatie als enige overgebleven was.

Mevrouw **Bultsma (CDA)** zegt dat er in de vergadering wel gevraagd is om die lijst. Hij bestond dus wel degelijk.

Mevrouw **Koper (PvdA)** zegt dat de vergadering besloten was en dat er formeel dus niet in het openbaar uit geciteerd mag worden, tenzij de beslotenheid formeel wordt opgeheven.

Wethouder **Van der Hoek** zegt dat dit gebeurd is door het openbaar maken van het besluit en het stuk.

De **voorzitter** merkt op dat dit geldt voor die stukken, maar niet voor de discussie. Zij zal daar scherper op letten.

Wethouder **Van der Hoek** zegt dat de drie functies van de unilocatie er nog steeds in zitten. Het aantal vierkante meters - 1000 bruto en 800 netto - is volgens de twee uitvoerende partijen voldoende om te kunnen opereren. Het is later aan de raad om te beoordelen of het uitgewerkte plan kans van slagen heeft. Dat wil zeggen als het college na het haalbaarheidsonderzoek tot de conclusie komt dat dit een haalbare locatie is. In het onderzoek worden ook de reacties van de bewoners betrokken. De bedoeling is dat het college naar aanleiding van de uitkomsten van het onderzoek één advies aan de raad zal voorleggen over de voortgang. Daar wil hij nu niet op vooruitlopen.

Nu bij nader inzien dit niet meer de enige mogelijke locatie is, stelt het college voor de criteria te verruimen en het onderzoek uit te breiden.

De Brijderstichting en het Leger des Heils leggen jaarlijks verantwoording af. Daarover kan volgens hem altijd een discussie gevoerd worden als de raad dat wil.

Volgens hem is wel gemeld dat het project aan de Wilhelminastraat mislukt is. Hij zegt toe de commissie te informeren over op welke wijze dit is gecommuniceerd.

Hij had altijd begrepen dat de afspraak was dat het college het voorwerk zou verrichten voor de locatiekeuze en vervolgens aan de raad zou voorleggen of met die keuze kon worden doorgegaan. In de vierde voortgangsrapportage staat een en ander over het programma van eisen. Daar valt wat hem betreft separaat over te praten. Daar is ook de vraag van D66 aan gekoppeld naar de voorwaarde van groepsdifferentiatie. Dat moet duidelijk met elkaar uitgesproken en vastgelegd worden.

De commissie wil graag weten hoe de uitvoerders de unilocatie willen vormgeven en hoe zij de scheiding van functies willen aanbrengen. Daarnaast is ook gevraagd om een feitenoverzicht inclusief de consequenties. Met die vragen zal hij zeker aan de slag gaan. Hij vraagt de commissie in tweede termijn aan te geven hoe men denkt over voortzetting van het haalbaarheidsonderzoek naar deze locatie nu niet uitgesloten kan worden dat een andere locatie in beeld komt. Moet het onderzoek doorgaan of wil men later als alle voorwaarden helder zijn een nieuw onderzoek opstarten.

Hij zegt sterk aan integriteit te hechten en niemand op het verkeerde been te willen zetten. Hij is er steeds van uit gegaan dat in de vorige raadsperiode zaken zijn afgesproken. Alle panden zijn getoetst; over hoe dat gebeurd is kan men van mening verschillen. In augustus 2010 was er inderdaad intern iets bekend, maar zulke informatie wordt in dat stadium in principe nooit gedeeld met de raad. In november gaven de uitvoerende partijen aan dat ze op deze locatie uit de voeten konden. Dat is daarna volgens de gebruikelijke weg zo spoedig mogelijk naar de raad gebracht en dat werd dus bij de commissie van 6 januari.

Hij zegt toe alle flankerend beleid nog eens op een rij te laten zetten. Hij is het met de VVD eens dat een duidelijke koers gewenst is om verdere misverstanden te voorkomen. De uitvoerende organisaties hebben aangegeven dat ze het programma van eisen een te absolute benaming vonden. Het is dus niet een kwestie van schuiven met criteria.

De **voorzitter** stelt vast dat nu afgesproken wordt dat de koers en de criteria opnieuw met elkaar besproken zullen worden. Daar is volgens haar de hele commissie het mee eens. Zij vraagt de fracties hun tweede termijn toe te spitsen op de vraag hoe het nu verder moet met het onderzoek: doorgaan of

tijdelijk stilzetten in afwachting van duidelijkheid over de voorwaarden. Dat geldt dan ook voor onderzoek naar andere locaties.

De heer **Veen (VVD)** acht helderheid over het doel noodzakelijk en dat is volgens hem dat er opvang moet komen en niet per se een unilocatie. Voor hem hoeft het onderzoek niet noodzakelijkerwijs te worden stopgezet, maar hij kan zich voorstellen dat het gezien de onzekerheid bij bewoners het verstandiger is dat wel te doen. Het lijkt hem goed het onderzoek met de partners breder te trekken, ook naar andere locaties.

Mevrouw Koper (PvdA) acht het gelijkzetten van de klokken een goede zaak. Zij wijst erop dat het programma van eisen geaccordeerd wordt door de gemeente en de raad, niet door de uitvoerende instanties. Zo staat het in de intentieverklaring. Zij stelt voor deze organisaties te vragen in de commissie een toelichting te komen geven. Verder lijkt het haar verstandig nu met het onderzoek een pas op de plaats te maken.

De heer **Azannay (GroenLinks)** pleit ook voor een pauze in het onderzoek, ook naar andere locaties.

De heer Vrugt (Actiepartij) heeft de stellige indruk dat alle haalbaarheid van dit pand nu wel getoetst is. Hij blijft vraagtekens stellen bij het feit dat het vanaf augustus zo lang geduurd heeft tot de raad werd ingelicht. Het komt hem voor dat alles is toegeschreven naar deze locatie. Hij is voor het stopzetten van alle onderzoek, omdat zijn fractie gekant was en blijft tegen elke unilocatie. Wel zag hij nog graag een betere onderbouwing van de toetsing van al die andere panden.

De heer **Stapelkamp (Haarlem Plus)** is voor stilzetten van het onderzoek. Hij bepleit een principediscussie over de unilocatie bij het vaststellen van de criteria en koers.

Mevrouw Özogul (SP) zegt dat de wethouder de commissie van correcte informatie had moeten voorzien. Daar had de commissie niet om hoeven te vragen. Het verbaast haar dat de wethouder nu op zoek gaat naar andere panden waar hij eerst beweerde dat er maar één geschikte locatie was. Zij is voor het stopzetten van alle onderzoek. Zij heeft de indruk dat met knip- en plakwerk toch weer naar deze locatie toegeschreven gaat worden. Zij is er wel voor in de commissie de criteria en koers te bespreken.

De heer **Van den Raadt (Trots)** bestrijdt de opvatting van de wethouder dat de raad betrokken zou zijn geweest bij de locatiekeuze. Verder vraagt hij op welk precies moment in het proces de partners hebben ingestemd met het lager aantal vierkante meters.

De heer **Hagen (Trots)** acht het een goede zaak met elkaar de criteria te bespreken. Hij zegt de indruk te hebben dat de wethouder de toon en de urgentie van de raad niet goed verstaat. In de vorige raadsperiode is wel eens een buddy-wethouder aangesteld. Dat zou volgens hem hier ook wel eens een idee kunnen zijn. Als het onderzoek zonder extra kosten of problemen stopgezet kan worden, is hij daar zeker voor. Maar anders heeft hij geen probleem met voortzetting mits dat niet uitloopt op een trechter naar een onafwendbaar besluit.

Mevrouw Breed (D66) wil de criteria bespreken in samenhang met het feitenrelaas om een oordeel over het proces te kunnen geven. Dan kan men zien of er gaandeweg veranderingen zijn opgetreden. Het onderzoek hoeft voor haar niet stopgezet te worden, maar zij heeft er geen bezwaar tegen als dat wel gebeurt.

Mevrouw Bultsma (CDA) informeert naar de status van het reeds lopende haalbaarheidsonderzoek. Zij vraagt waarom in januari ervoor gekozen is die lijst niet aan te bieden als hij er toen wel was. Zij constateert dat er verschillende interpretaties zijn van het haalbaarheidsonderzoek. Zij stelt voor het onderzoek naar de locatie daarvan los te koppelen en dat deel stil te zetten. Maar zij is er wel voor als nader onderzocht wordt hoe een unilocatie passend binnen de raadvorwaarden van het kompas kan

worden vormgegeven ongeacht de locatie. Dat levert volgens haar meer concrete en inhoudelijke informatie op dan een breedvoerige discussie over koers en criteria.

Wethouder **Van der Hoek** zegt dat de koers, het waarom en de randvoorwaarden nader zal worden gedefinieerd. Hij beklemtoont dat het hem te doen om de kwaliteit en de goede uitvoering van het concept unilocatie en ontkent dat de stukken naar deze locatie zouden zijn toegeschreven. Hij noemt nog eens de stappen die in het selectieproces zijn doorlopen. De locatie bleek te voldoen op het aantal meters na. Daarop is men met de partners in gesprek gegaan. Die gaven in november groen licht. Vervolgens is dat verwerkt in een collegevoorstel dat na de bespreking in het college zonder vertraging naar de eerstvolgende commissievergadering is gebracht. De suggestie voor een buddy-wethouder zegt hij niet te begrijpen. De raad vindt hem als wethouder capabel of niet, dat zijn volgens hem de smaken. In de burgemeester heeft hij al een uitstekende sparring partner en hij kan de raad verzekeren dat deze stukken zeker geen hamerstukken zijn in het college. Hij is er altijd van uit gegaan dat het college de voorbereiding deed en de uitkomsten aan de raad zou voorleggen. Nu nog een onderbouwde lijst van alle afgewezen panden aanleggen lijkt spreker mosterd na de maaltijd gezien de kant die het nu opgaat met de verbreding. Er is alleen een lijst met de quickscans gemaakt en die is overhandigd. Hij acht het weinig zinvol nu nog energie te richten op een afgelopen discussie.

De **voorzitter** sluit de bespreking af met de constatering dat de wethouder terugkomt naar de commissie met een stuk over de criteria en de koers, aangevuld met een reactie op de suggesties van het CDA. In de tussentijd worden alle onderzoeken stilgezet. Als iemand na de discussie over die punten nog behoefte heeft aan een onderbouwde lijst dan moet die persoon dat daarna maar weer aankaarten. Zij complimenteert de publieke tribune met het getoonde geduld.

Overzicht van de toezeggingen die zijn gedaan tijdens de vergadering

- Tijdens de behandeling van het onderwerp burgerinitiatief zegt wethouder Van der Hoek, op verzoek van D66, toe na te gaan of de huidige bestemmingsplannen voldoende rechtszekerheid bieden aan burgers.
- Tijdens de behandeling van de stukken over de unilocatie zegt wethouder Van der Hoek toe, een antwoord te geven op de door het CDA gestelde vragen, te weten:
 - Klopt het dat slechts twee zoekcriteria worden aangepast, te weten het minimale vloeroppervlak naar 800 vierkante meter en een straal van één kilometer in en om het centrum?
 - Committeert het college zich aan de nu geformuleerde criteria of zijn in de komende tijd nog wijzigingen te voorzien?
 - Klopt het dat het college vasthoudt aan de tot nu toe gehanteerde menging van functies?
 - Biedt deze locatie voldoende ruimte voor al deze functies voor het beoogde aantal cliënten?
 - Is er een fatsoenlijke buitenruimte conform het plan van eisen? Dat criterium wil het CDA in ieder geval toevoegen.
 - Wat is de huidige status van het onderzoek en waarom is het nog niet afgerond? Blijft het bij een quickscan of wordt het een echt onderzoek?
 - Hoe groot is de kans dat deze locatie haalbaar is als het oppervlak eigenlijk al niet voldoet?
 - Hoe wil de wethouder uitleggen dat dit de enige haalbare locatie in de hele stad is, terwijl hij bij de keuze voor deze locatie aanvankelijk verzwegen heeft dat die niet voldoet aan de criteria en evenmin heeft aangegeven waarom andere locaties zijn afgefallen.
- Naar aanleiding van de behandeling van de stukken over de unilocatie wordt het afgesproken dat wethouder Van der Hoek een aanzet maakt waarin het volgende wordt opgenomen en wat als basis dient voor de bespreking in de commissie:
 - Wat zijn de criteria waaraan een unilocatie moet voldoen waaronder in ieder geval de groepsdifferentiatie en het benodigd aantal vierkante meters.
 - Wat is de te volgen koers.
 - Een compleet feitenrelaas over wat is besloten

- Meer duidelijkheid over de juridische haalbaarheid van de locatie op de GOG 138
- Meer duidelijkheid over hoe de uitvoerders, in casu de Brijderstichting en Leger des Heils, de unilocatie willen vormgeven en wat hun positie is (tijdens de volgende bespreking worden zij uitgenodigd om hierover hun toelichting te geven)

Tot die tijd worden het haalbaarheidsonderzoek en het onderzoek naar alternatieve locaties stil gezet. De informatie wordt ter bespreking aan de commissie aangeboden

Toelichting burgerinitiatief (2011/40965)

(op onderdelen 1, 3A, 3B en 4A)

Als eerste reactie wil ik het volgende corrigeren, het Actiecomité tegen Drugsoverlast is het Haarlems Actiecomité tegen Drugsoverlast. Verder wil ik opmerken, dat, voor de duidelijkheid naar de mensen op de tribune, de reactie van het presidium genoemd wordt door dhr. Mr. Otto Takes en de reactie van het college van B&W, genoemd zal worden door dhr. Mr. Michel Pollé. Zodat er een duidelijk geheel verteld wordt. Verder wil ik alle mensen bedanken die zo hard gewerkt hebben om alle handtekeningen te verzamelen van omwonenden rond de Gedempte Oude Gracht 138 (de mensen van UnilocatieNee). Het burgerinitiatief is dan ook tot stand gekomen, door samenwerking tussen het Haarlems Actiecomité tegen Drugsoverlast en UnilocatieNee. Na dit gezegd te hebben, benoem ik hierbij het eerste punt van het burgerinitiatief, waarna zoals gezegd de reacties van het presidium, het College van B&W en het burgerinitiatief genoemd zullen worden.

1. Stoppen met verspilling van belastinggeld bij onnodig haalbaarheidsonderzoek.

Reactie presidium;

Het presidium legt de commissies de volgende keuzes voor (1) de commissie neemt dit ter kennisgeving aan of (2) de commissie draagt het College van B & W op de noodzaak van toekomstige haalbaarheidsonderzoeken, het haalbaarheidsonderzoek naar de unilocatie op de Gedempte Oude Gracht 138 is reeds gaande, beter te onderbouwen.

Reactie van het college van B&W;

Het burgerinitiatief doet een oproep om te stoppen met onnodige haalbaarheidsonderzoeken om verspilling van belastinggeld te voorkomen. Het college vindt het noodzakelijk om bij de voorbereiding van grote en complexe projecten de juiste expertise in te zetten. Dit om risico's in de daadwerkelijke uitvoering van projecten te beperken en te voorkomen. Bij de Unilocatie is dit voorbereidingstraject vormgegeven in het haalbaarheidsonderzoek. Dit onderzoek wordt uitgevoerd door het gemeentelijk projectmanagementbureau. Er is geen sprake van onnodig onderzoek.

Het burgerinitiatief is van mening dat gezien het genoemde onder onderdeel 1, aan de keuzes van het raadspresidium een derde keuze toegevoegd zou moeten worden, namelijk het besluit om te stoppen met het vervolgonderzoek wat reeds gaande is naar de locatie Gedempte Oude Gracht 138. Bovendien is het burgerinitiatief van mening, dat er juist een burgerinitiatief is ingediend omdat anders de mening van de burger politiek gezien vaak beperkt blijft tot het feit dat de argumenten van de burger "ter kennisgeving worden aangenomen", hetgeen in onze ogen te vrijblijvend is en het gevoel geeft dat de belangen van de burger met een dergelijke keuze niet voldoende worden meegewogen. Om genoemde reden doet het voorstel van het raadspresidium met betrekking tot onderdeel 1, keuze (1), dat de commissie dit ter kennisgeving aanneemt, geen recht aan dit ingediende burgerinitiatief. Inhoudelijk wil ik hier verder ingaan op onderdeel 1 van het burgerinitiatief;

Voor wat betreft het feit dat het college van mening is dat bij de voorbereiding van grote en complexe projecten de juiste expertise ingezet wordt, is iets wat wij ook vanzelfsprekend vinden. Voor wat betreft de unilocatie zien wij dit anders, gezien

het feit dat het vooronderzoek wat leidde tot de enige geschikte locatie, namelijk de Gedempte Oude Gracht 138, niet naar behoren is verlopen. Omdat dit niet naar behoren is verlopen, is ook de uitslag van dit vooronderzoek niet vanzelfsprekend juist en daardoor ook het verder onderzoeken van de Gedempte Oude Gracht als enige locatie unilocatie niet. Om inhoudelijk goed te kunnen beargumenteren waarom de enige geschikte locatie, de enige geschikte locatie is, is het van belang om vanaf het begin (dus vanaf het vooronderzoek) dit opnieuw te doen. Alleen dan, kan er draagvlak gecreëerd worden voor de enige geschikte locatie. Door vast te houden aan de locatie Gedempte Oude Gracht 138, in die zin, dat er door wordt gegaan met een haalbaarheidsonderzoek, zien wij als geld-en tijdverspilling. Dit omdat in onze ogen alleen een heel nieuw onderzoek waarbij alle mogelijke locaties opnieuw gezocht, onderzocht en gewogen worden, zeker gezien het feit dat er nu nieuwe criteria zijn, een eerlijke rechtvaardige afweging kan maken. Bovendien doet het burgerinitiatief een beroep op het Vertrouwenbeginsel (Wie op goede gronden - bijvoorbeeld na een duidelijke toezegging - erop mag vertrouwen dat de overheid een bepaald besluit neemt, heeft daar ook recht op.)

Op 20 juli 1995 is de commissie unaniem van mening dat de bestemming van "Maatschappelijke Doeleinden" voor de Brijderstichting (Spaarne 106/Gravinnesteeg 10) er moet worden afgehaald en dat er uitgekeken moet worden naar een andere locatie er staat letterlijk in het verslag "voor de methadonpost moet een minder ongewenste plek gezocht worden", einde citaat. Zie ook besluitenlijst behorende bij B&W omslag wgz 99/11.

Nu vaststaat dat de burger op goede gronden erop mag vertrouwen dat de overheid een bepaald besluit neemt, heeft de burger daar dus ook recht op via het Vertrouwenbeginsel en kunnen wij vaststellen dat het verhuizen van de voor- naar de achtertuin van de overlastgevende voorziening en de overlastgevende functie te verzwaren met een 24 uren opening, een daad van onbehoorlijk bestuur zou zijn. Dit is onder andere een reden waarom de Gedempte Oude Gracht 138 niet geschikt is als unilocatie dak- en thuislozen.

(De, besloten, tuinzijde van de huidige Brijderstichting aan de Gravinnesteeg 10, ligt vrijwel direct aan de Gedempte Oude Gracht, ongeveer ter hoogte van de huidige beoogde locatie waar nu parkeerbeheer gehuisvest is. We praten dus over dezelfde omwonenden van de huidige overlastvoorziening aan de Gravinnesteeg, die nu al 17 jaar overlast mee moeten maken in hun woon- en leefomgeving. Wij zijn dus de omwonenden aan wie beloofd is dat de voorziening aan de Gravinnesteeg weg zal gaan om de leefomgeving weer te verbeteren.)

Het verder onderzoeken van de Gedempte Oude Gracht 138 zien wij ook als onjuist en daarom als verspilling van belastinggeld. Vandaar het initiatief om te stoppen met onnodige haalbaarheidsonderzoeken, daarmee doelende op onderzoeken die vanuit de basis niet goed zijn opgestart en om die reden niet betrouwbaar genoeg zijn om naar aanleiding van een dergelijk onderzoek een vervolgonderzoek te starten of met een vervolgonderzoek door te gaan. Bovendien is het burgerinitiatief van mening, ook gezien het genoemde in onderdeel 4B van het burgerinitiatief, dat er een onafhankelijk onderzoek had moeten worden gedaan (dus niet door het projectmanagementbureau van de gemeente), waarbij meer locaties beter onderzocht hadden moeten worden met duidelijke criteria waarbij op de locatielijst alle onderdelen onderzocht en afgewogen worden. Zodat er geen onduidelijkheid kan zijn achteraf, zoals nu wel het geval is. Het Zorgvuldigheidsbeginsel komt hiermee in het nauw. Immers, de overheid moet een besluit zorgvuldig voorbereiden en nemen:

correcte behandeling van de burger, zorgvuldig onderzoek naar de feiten en belangen, procedure goed volgen en deugdelijke besluitvorming (art. 3:2 Awb).

3. De democratische besluitvorming te vergroten door inpopulaire maatregelen, zoals plannen om overlastgevendende voorzieningen te realiseren, in alle openheid vanaf het beginstadium te bespreken.

Reactie raadspresidium;

Het raadspresidium stelt voor dat de commissie dit ter kennisgeving aanneemt en dit onderdeel te betrekken bij de behandeling van het definitieve Voorstel tot actualisering participatie & inspraak, wijkradensteiselen en financiering wijkraden. Op 8 maart heeft hierover een stadsgesprek plaatsgevonden. Als de nota, nadat de inspraak heeft plaatsgevonden, weer in de commissie wordt behandeld (naar verwachting ongeveer 12 weken na 17 februari), wordt de commissie expliciet gevraagd wat zij wil doen met dit onderdeel van het burgerinitiatief en brengt hierover advies uit naar de raad.

Reactie college

Het college deelt het advies van het presidium

Het burgerinitiatief heeft met de wethouder dhr. Ewoud Cassee, punten 2 en 4B besproken tijdens de bijeenkomst Burgerparticipatie 8 maart jongstleden en zodoende deze punten ingebracht tijdens de bijeenkomst Burgerparticipatie.

3A Een bestemmingsplan rechtzekerheid te laten bieden door iedere functie duidelijk te benoemen en te categoriseren, ook de overlastgevendende functies, zoals een verslavingszorgfunctie. (DIT ONDERDEEL GAAT MET NAME OM DE ZONERINGLIJST.)

Reactie van het presidium op onderdelen 3A, 3B en 4A van het burgerinitiatief;

1. Vraag of vestiging van beoogde voorziening specifiek mogelijk is op locatie Gedempte Oude Gracht 138;
2. De mogelijkheid tot het vestigen van voorziening met verslavingsfunctie ten opzichte van bestemmingsplannen in zijn algemeenheid. Dit hangt uiteraard ook samen met wat het College van BenW hierover gaat aangeven. Het College van B&W wordt dan ook expliciet door het presidium gevraagd om haar standpunt op beide punten te geven. Bij de locatie Gedempte Oude Gracht 138 is het van belang het College van BenW te vragen of het juridisch gezien, met inachtneming van hetgeen vermeld staat bij opmerking 3A, 3B en 4A, mogelijk is om een unilocatie te realiseren op het adres aan de GOG 138.

Reactie van het college;

Ad.1 Het college is van mening dat het vestigen van een Unilocatie in het pand Gedempte Oude Gracht 138 juridisch mogelijk is, het gaat hier om een passante functie voor deze locatie. Het is wel de maatschappelijke plicht van het college van B&W om bij een dergelijke vestiging de omwonenden, direct betrokkenen en bedrijven zoveel mogelijk te betrekken. Mede gezien de opmerkingen vanuit de buurtbewoners tijdens de informatieavond van 17 januari jl., uit de ingezonden brieven en inspraakreacties tijdens vergadering van de commissie Samenleving, heeft het college gemeend om aan de vestiging van deze voorziening een

WABO-procedure te koppelen. (Wet algemene bepalingen omgevingsrecht). Deze wet is ingegaan per 1 oktober 2010 en betreft een samenvoeging van verschillende vergunningstrajecten in één verordening. Op basis van deze verordening vindt er vergunningverlening plaats en kan er door belanghebbenden bezwaar worden ingesteld tegen de in dit kader genomen besluiten door de gemeente.

Ad. 2

Het college stelt voor, mede in het kader van het maatschappelijk belang, om in de toekomst bij het ontwikkelen van bestemmingsplannen de maatschappelijke bestemmingen en functies nader te concretiseren.

Reactie burgerinitiatief;

Het burgerinitiatief deelt niet de mening van het college dat het vestigen van een Unilocatie op de GOG 138, mogelijk is.

Een bestemmingsplan duidelijkheid bieden. Dit wordt niet geboden met dit bestemmingsplan. Ik zal u uitleggen waarom. Maatschappelijke doeleinden worden onder normaal taalbegrip begrepen als doelstellingen die verbonden zijn aan het belang van de maatschappij. Het feit dat dit als zodanig wordt genoemd onder artikel 11, Gemengde Doeleinden, roept dus geen verwachting op dat er hierdoor medische functies mogelijk worden gemaakt. Immers, onder bestemming artikel 9, de bestemming Maatschappelijke doeleinden, worden die wel als zodanig vermeld onder de toegestane functies.

Echter, als tegen de verwachting in (gezien het begrip maatschappelijke doeleinden, inhoudelijk net zo logisch is als het begrip detailhandel) het begrip maatschappelijke doeleinden opgezocht wordt in de voorwaarden, wordt daar iets anders onder verstaan, dan logisch is. Onder deze voorwaarden worden namelijk ook medische functies verstaan.

Gezien het feit dat de medische functies niet separaat genoemd worden onder de bestemming Gemengde Doeleinden, artikel 11 (m.b.t. de beoogde unilocatie GOG 138) is de gedachte ontstaan dat overlastgevendende voorzieningen, zoals een unilocatie bestemmingstechnisch niet mogelijk zijn. Immers, alle mogelijke functies moeten genoemd worden onder het artikel waarin deze mogelijk gemaakt zijn, in dit geval dus artikel 11.

Nu blijkt niet uit de voorwaarden of de omschrijving van het begrip maatschappelijke doeleinden, van toepassing is op de bestemming of op toepassing is op de functie.

Om duidelijkheid te verschaffen zoeken we het maatschappelijke doelstellingen eens op in het woordenboek. Maatschappelijk voor maatschappij en doelstellingen voor een doel dat men stelt. Uit niets blijkt het dus om iets medisch te gaan.

Bovendien is het ook niet logisch dat medische functies onder de meeste bestemmingen, (de artikelen 10; Gemengde Doeleinden A, 11 Gemengde Doeleinden B; en 12 Centrumvoorzieningen; mogelijk gemaakt worden.

Bovendien mag een gemeente een bestemmingsplan flexibel indelen, maar is gehouden aan de rechtzekerheid die een bestemmingsplan moet bieden. Volgens het burgerinitiatief is hierin te kort geschoten.

Omdat het allemaal zo onoverzichtelijk is, bekijken we het structuurplan. Dit biedt immers een leidraad voor het bestemmingsplan. Alle geclusterde maatschappelijke voorzieningen die toegevoegd zijn bij wonen en werken blijken geen overlastgevende medische voorzieningen te zijn. We kijken dus verder onder sociaal-maatschappelijke structuur, hierin wordt genoemd dat de verbetering van de openbare ruimte in deze gebieden een essentieel uitgangspunt van leefbaarheid, levendigheid, onderscheid en identiteit zijn. We kijken nog verder, onder Specifieke zorgvoorzieningen (B), grootschalige medische voorzieningen. Hierin wordt genoemd dat bouwlocaties in gebieden nabij AWBZ-locaties het meest kansrijk zijn. Als voorbeeld wordt genoemd de ouderencolplex, naast de Janskliniek. Binnen het bereik van de Janskliniek valt ook het te herontwikkelen gebied Gonneststraat e.o.

Echter, zowel het structuurplan als het bestemmingsplan geven geen voorbeelden van verslavingszorgfuncties, oftewel overlastgevende voorzieningen. Vanuit de systematiek van het bestemmingsplan is dus, zelfs al zou er sprake zijn dat medische voorzieningen onder de bestemming Gemengde Doeleinden vallen, niet te begrijpen dat hiermee overlastgevende voorzieningen gerealiseerd mogen worden, zeker gezien het feit dat er in alle omstandigheden wel gesproken wordt over een goede leefomgeving.

De overheid moet zijn besluiten zó formuleren dat de burger precies weet waar hij aan toe is of wat de overheid van hem verlangt. Bovendien moet de overheid de geldende rechtsregels juist en consequent toepassen. Ook uit de voorwaarden van het bestemmingsplan blijkt dat er een voor de burgers duidelijk en herkenbaar beleid moet zijn. Maar van een duidelijk herkenbaar beleid is in dit geval geen sprake.

Ondanks het feit dat er discussie kan ontstaan met betrekking tot het bovengenoemde, is wanneer een medische functie wel mogelijk zou zijn, een unilocatie nog geen passende functie voor de locatie GOG 138. Afgezien van het feit dat het burgerinitiatief van mening is dat een dergelijke functie niet passend is voor de locatie Gedempte Oude Gracht 138, (naar aard en invloed op de omgeving die niet gelijk is als de functie van parkeerbeheer die nu op de Gedempte Oude Gracht 138 zit), bedoelen wij met dit onderdeel van het burgerinitiatief dat door het feit dat overlastgevende functies niet genoemd worden op de zoninglijst en daardoor niet beperkt zijn tot de categorisering waarin ze zijn ingedeeld, onduidelijk is onder welke categorisering deze functies vallen. Bovendien blijkt uit de bijlagen behorende bij de toelichting van het vigerende bestemmingsplan Heiliglanden – De Kamp (blz. 41), dat het doel van milieuzonering is om een noodzakelijke ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende en milieugevoelige functies aan te brengen, ter bescherming of vergroting van de leefkwaliteit. In de milieuzonering staat de typering van de woongebieden centraal. Bij het wel of niet toelaten van bepaalde bedrijvigheid in (woon) gebieden is gelet op onder andere de ligging van (potentiële) bedrijven ten opzichte van de omgeving, de mate van de eventueel te verwachten hinder en het na te streven karakter van de buurt/wijk.

Gezien het feit dat milieuzonering tot doelstelling heeft om de leefbaarheid te beschermen en te vergroten, is het des te vreemder dat er geen onderscheid wordt gemaakt in milieubelastende- medische voorzieningen, zoals een unilocatie is en normale maatschappelijke voorzieningen, zoals een kerk of een school, onder andere is. Hierdoor wordt een overlastgevende voorziening zoals een unilocatie, zoneringstechnisch gelijk gesteld met de overlast behorende bij bijvoorbeeld een peuterschooltje. Omdat op deze wijze wordt omgegaan met de zoneringlijst, wordt de doelstelling van het bestemmingsplan om de leefbaarheid te beschermen en te vergroten, teniet gedaan. Zeker omdat uit de plantoelichting, blz. 24

Maatschappelijke voorzieningen blijkt dat maatschappelijke voorzieningen in de regel niet specifiek benoemd worden, zodat ruimte blijft voor uitwisseling van maatschappelijke functies. Als voorbeeld wordt genoemd dat een culturele voorziening in een leegstaande school mogelijk is. Niet genoemd wordt dat het peuterzaaltje een harddrugsgebruiksruimte kan worden. In het voorbeeld worden twee niet milieubelastende functies genoemd en daardoor wordt onduidelijk naar de burger toe dat er geen onderscheid is gemaakt in milieubelastende medische functies en normale maatschappelijke functies, hetgeen de burger wel zou mogen verwachten gezien, gezien de doelstelling van de zoneringlijst en gezien het feit dat de zoneringlijst een onderdeel is van het bestemmingsplan. Bovendien worden functies ongelijkheid behandeld, hiermee bedoelen wij dat de niet overlastgevende functies die wel vernoemd worden beperkt zijn tot de categorisering waarin deze zijn ingedeeld. En daarmee beperkt zijn in de uitvoering van de functie per locatie.

Hierbij opgemerkt dat het om overlastgevende voorzieningen gaan die redelijkerwijs onder de hoogste categorisering zouden moeten vallen, gezien de bovengenoemde doelstelling van de zoneringlijst.

Door het bovengenoemde wordt het rechtszekerheidsbeginsel niet nageleefd, alsmede ook het gelijkheidsbeginsel, de overheid moet gelijke gevallen op gelijke wijze behandelen (art. 1 Grondwet), niet wordt nageleefd. Hiermee doelende op de horeca die naar differentiatie (mate van hinder) is gecategoriseerd op de zoneringlijst, plantekening en voorwaarden. Omdat niet duidelijk is aangegeven welke overlastgevende maatschappelijke en medische voorzieningen planologisch mogelijk gemaakt worden, heeft de burger niet tijdig, tijdens het ter visie ligging van het bestemmingsplan, een zienswijze kunnen indienen.

Het burgerinitiatief is van mening dat met het oog op het Gelijkheidsbeginsel, Fair-play-beginsel, Zorgvuldigheidsbeginsel en het Motiveringsbeginsel het goed is om de overlastgevende maatschappelijke voorzieningen, te onderscheiden van de gewone maatschappelijke voorzieningen. Evenals het burgerinitiatief van mening is dat de overlastgevende maatschappelijke voorzieningen gedifferentieerd moeten worden in de mate van de te verwachte overlast en daarmee benoemd en gecategoriseerd worden op de zoneringlijst. Dezelfde procedure zou voor medische functies moeten gelden. Waarbij opgemerkt dat bij een combinatie van functies de categorisering zou moeten plaatsvinden in de functiezonering waar functie die de meeste hinder zal veroorzaken bepalend is voor de indeling categorisering zoneringlijst. Dat doet tevens recht aan de doelstelling van de Milieuzonering. Bij uitbreiden van functies, zou opnieuw aan deze voorwaarden getoetst moeten worden.

Het college antwoordt op onderdeel 3B van het burgerinitiatief dat in de toekomst bij het ontwikkelen van bestemmingsplannen de maatschappelijke bestemmingen en functies nader geconcretiseerd zullen worden. Dat stelt het burgerinitiatief natuurlijk

erg op prijs en wij hopen ervan uit te mogen gaan, dat bovengenoemde inbreng van het burgerinitiatief hierin wordt opgenomen.

Julst omdat het burgerinitiatief al opmerkingen gemaakt heeft met betrekking tot het feit dat er rechtsongelijkheid is naar de burger, indien de gemeente besluiten neemt, die de belangen van burgers schaden, maar niet alle burgers financieel in staat zijn om op te komen voor hun democratisch recht bij de rechtbank. (Onder burgerinitiatief 4B, wordt dit onderdeel met onderdeel 2 van het burgerinitiatief betrokken bij de behandeling van de nota actualisering participatie en inspraak), is het burgerinitiatief van mening dat het doorlopen van een WABO procedure bij de vestiging van een unilocatie aan de Gedempte Oude Gracht 138, niet in het belang van de burger is. Het geeft de burger het gevoel dat de slager zijn eigen vlees keurt en dat er doorgedaan wordt met het onderzoek om toch op de GOG 138 een unilocatie te vestigen. Immers, het bevoegd gezag om een cordeel uit te spreken over de WABO procedure, is het college van B&W, die hiermee ook ontheffing kan verlenen om planologisch de GOG 138 geschikt te maken voor een unilocatie. Dit wordt ondersteund door het feit dat de eisen zijn bijgesteld met betrekking tot de vierkante meter eis. Door de kantoorbehoefte elders te huisvesten, is het mogelijk om 100 m² te besparen volgens de eisen die gesteld zijn aan de unilocatie. Eisen die nu blijkbaar ineens meer wensen zijn geworden. Maar zelfs met die bijgestelde eisen c.q. wensen, voldoet de locatie GOG 138 niet aan het aantal vierkante meters.

De beoogde unilocatie zit ingesloten tussen de Witstraat en de Essenstraat, die woonstraten zijn en als zodanig zijn bestemd. Waardoor functies tot maximaal categorisering 2 zijn toegestaan. Dit blijkt uit de toelichting, behorende bij bestemmingsplan Heiliglanden – De Kamp (blz. 21 onder Ruimtelijke functionele structuur, onder 2.8.) Om te verduidelijken, een balletschool valt onder categorisering 3, evenals een schoenmaker. Het lijkt het burgerinitiatief duidelijk dat de hinder c.q. overlast behorende bij een balletschool c.q. een schoenmaker, veel minder is dan de overlast behorende bij een unilocatie. Maar uit de plantoelichting blijkt dat nieuwe functies boven categorisering 3 niet zijn toegestaan (blz. 22 plantoelichting) op de locatie Gedempte Oude Gracht 138. Daarom lijkt het erop dat het college gebruik maakt van de discrepantie van het niet benoemen van de overlastgevende voorzieningen en diens functie, in tegenstelling tot ander functies, waardoor de overlastgevende functie inpasbaar wordt gemaakt, terwijl andere functies beperkt zijn tot de categorisering waarin ze ingedeeld zijn in de zoneringslijst. Het burgerinitiatief zou grote waardering kunnen opbrengen als het college van B&W inziet dat dit niet conform het gelijkheidsbeginsel en het Fair-play-beginsel is (de overheid moet zich onpartijdig opstellen bij het nemen van een besluit en moet de noodzakelijke openheid en eerlijkheid in acht nemen, art. 2:4 Awb).

Het zou zeer te waarderen zijn als het college van B&W de burger niet opzadelt met juridische kosten en frustratie omdat de gemeente uiteindelijk verantwoordelijk is voor het indelen en benoemen van de functies op de zoneringslijst. Alsmede voor het feit dat de doelstelling die het bestemmingsplan heeft (inclusief de milieuzonering) om rechtsbescherming te bieden, ook geboden wordt. Het burgerinitiatief verzoekt het college om opnieuw te beginnen aan een goed onderbouwd onderzoek naar een locatie voor unilocatie.

Onder 5.4 Voorschriften (Uitvoering en afstemming blz. 13, onder B), Functionele Structuur, lezen we dat gebruiksvrijstelling mogelijk is, maar dat daardoor het gebied niet onevenredig mag worden aangetast. Dat de functie van een unilocatie het gebied onevenredig aantast, moge duidelijk zijn gezien het feit dat een unilocatie een overlastgevende voorziening is. Dat een unilocatie een overlastgevende voorziening is blijkt wel uit het feit dat op blz. 22 van het Regionaal Kompas het volgende staat:

"Drugverslaafden veroorzaken overlast bij het 'scoren' en gebruiken van drugs (oproepen van onveiligheidsgevoelens; bedreigend gedrag), en bij het vinden van middelen om hun drugsgebruik mee te financieren (criminaliteit zoals diefstal en inbraak). Uit het structuurplan blijkt dat een goed woonklimaat een belangrijk speerpunt is. Ook het Provinciaal Milieubeleidsplan geeft extra aandacht aan de toenemende geluidsoverlast en het voorkomen van schade aan de menselijke gezondheid en het verbeteren daarvan. Omdat de cliënten van de unilocatie vrij zijn om te gaan en staan waar ze willen, passen omwonenden zich aan dit gedrag aan. Kinderen zullen door hun ouders niet meer in de gelegenheid worden gesteld om vrij te spelen in de omgeving van de locatie, ouderen zullen zich niet meer veilig voelen en zo veel mogelijk binnen blijven. Dit is maatschappelijk gezien niet goed en gezond voor de omwonenden van de unilocatie. Bewoners moeten hun hofjes afsluiten met hekken om de verslaafden buiten te houden. Vooral ouderen lopen de kans om psychisch in de problemen te komen door het gemis aan sociale contacten. Dit is de wereld op zijn kop! Zo wordt het speerpunt van het structuurplan, om een goed woonklimaat na te streven, niet gehaald. Het structuurplan is een leidraad voor het bestemmingsplan. Uit het Collegebesluit "Samen leven in Haarlem: begeleiding van Haarlemmers met een beperking en kwetsbare Haarlemmers" reg.nr. STZ/WWGZ/2010/420667, blijkt dat vereenzaming voorkomen moet worden en het sociaal netwerk van deze Haarlemmers versterkt moet worden. Uit punt 2.4.2. blijkt dat ouderen na hun begeleiding relatief vaker volledig verliezen, ten opzichte van de andere onderzochte groepen. Daarom is het juist van belang dat ouderen niet verstoken worden van sociale contacten, omdat ze uit angst voor hun onveilige leefomgeving binnen blijven.

Uit de toelichting, onder 2.3. van het bestemmingsplan wordt genoemd dat binnen de ruimtelijke functionele opzet van bestaande woonwijken de mogelijkheden van het toestaan van beroepsmatige activiteiten aan huis uiteraard beperkt zijn. Immers, er dient voorkomen te worden dat er overlast voor wonen ontstaat. Hier wordt dus ook weer duidelijk dat er geen overlast voor de woonomgeving mag ontstaan.

3B Alsmade verslavingszorgfuncties te benoemen en te bestemmen. Immers, de gemeente heeft wel beleidsvrijheid bij het vaststellen van een bestemmingsplan, maar deze beleidsvrijheid wordt begrensd door het recht van een goede ruimtelijke ordening. Daarmee doelende op rechtenbescherming die een bestemmingsplan moet bieden. (DIT ONDERDEEL GAAT MET NAME OM EEN DUIDELIJKE FUNCTIEOMSCHRIJVING IN DE VOORWAARDEN VAN HET BESTEMMINGSPLAN, ONDER DE DESBETREFFENDE BESTEMMING DIE VAN TOEPASSING IS VOOR DIT SOORT VOORZIENINGEN.)

Reactie van het college;

Het college stelt voor, mede in het kader van het maatschappelijk belang, om in de toekomst bij het ontwikkelen van bestemmingsplannen de maatschappelijke bestemmingen en functies nader te concretiseren.

Het raadspresidium stelt voor om bij de behandeling van 3A, 3B en 4A een onderscheid te maken tussen hoe e.e.a. zich verhoudt ten aanzien van de locatie Gedempte Oude Gracht 138 en of dit in zijn algemeenheid mogelijk is. Dit hangt uiteraard ook samen met wat het College van B&W hierover aangeeft. Het college van B&W wordt dan ook expliciet door het presidium

gevraagd om haar standpunt op beide punten te geven. Bij de locatie Gedempte Oude Gracht 138 is het van belang het college van B&W te vragen of het juridisch gezien, met inachtneming van hetgeen vermeld staat bij opmerking 3A, 3B en 4A, mogelijk is om een unilocatie te realiseren op het adres GOG 138. Dit is ook overeenkomstig de mail met informante hierover van mevrouw Lollis van 8 februari jl. (zie bijgaand).

Het burgerinitiatief is van mening dat het felt dat er geen onderscheid wordt gemaakt in maatschappelijke en medische functies en dat deze functies in vrijwel de meeste bestemmingen planologisch mogelijk zijn gemaakt in bestemmingsplan Heiliglanden – De Kamp, er onvoldoende rechtsbescherming aan dit plan wordt gegeven. (Maar ons bezwaar richt zich op alle bestemmingsplannen) De gemeente is wel bevoegd om flexibel te zijn met het benoemen van de functies, maar zoals eerder gezegd wordt dit begrensd door de rechtsbescherming die een bestemmingsplan moet bieden. Het verder onderzoeken van de locatie GOG 138, doet geen recht aan de beginselen van behoorlijk bestuur. Het kan dan ook niet zo zijn, dat, uit puur gemakzucht, deze locatie nu eenmaal in beeld is en onderzocht wordt en daarom de beginselen van behoorlijk bestuur niet nageleefd worden. En dat daarom alleen over toekomstige bestemmingsplannen wordt gesproken. Ook het bestemmingsplan Heiliglanden – De Kamp heeft tot doelstelling om een duidelijk herkenbaar beeld te geven en ook dit plan heeft tot doelstelling om rechtsbescherming te bieden. Het feit dat de functies niet goed genoeg omschreven zijn en gecategoriseerd, houdt niet in dat de burger daar dan maar mee moet leren leven! Zeker de omwonenden van de GOG 138 niet, die al 17 jaar leven met "planologische vergissingen".

- 4A. Gezien bovenstaande punten, is er momenteel rechtsongelijkheid. Daarmee bedoelen wij dat functies op zoneringslijsten, beperkt zijn door de categorisering waarin deze zitten en daarmee beperkt zijn in de uitvoering van hun functies. (Waar welke functie kan worden uitgevoerd.) Door momenteel niet duidelijk aan te geven waar een overlastgevende voorziening onder valt, is deze in tegenstelling tot de andere functies, minder beperkt, wat rechtsongelijkheid oplevert.

Reactie van het presidium;

Het presidium heeft onder bovengenoemde onderdelen, ook het advies met betrekking tot dit onderdeel gegeven. Dat geldt ook voor het college en voor de inbreng van het burgerinitiatief.

- 4B. Rechtsongelijkheid speelt ook wanneer de gemeente met de bevoegdheid van "diverse pellen" besluiten neemt en burgers die het teveel verdienen om recht te hebben op de sociale rechtsbijstand, maar te weinig geld hebben om een juridisch proces te voeren, niet voor hun belangen kunnen opkomen.

Reactie presidium;

Het presidium stelt voor dat de commissie dit ter kennisgeving aanneemt en betreft bij de behandeling van de participatienota. Verder idem als hetgeen opgemerkt bij onderdeel 2.

Reactie van het College:

Het college deelt het advies van het presidium.

Het burgerinitiatief heeft met de wethouder dhr. Ewoud Cassee, punten 2 en 4B besproken tijdens de bijeenkomst Burgerparticipatie 8 maart jongstleden en zodoende deze punten ingebracht tijdens de bijeenkomst Burgerparticipatie.

Ik dank u voor uw aandacht.

Byl. V

Wetbericht re verjuden D13 / 2011

Inspraak-estafette voor de Commissie Samenleving op donderdag 17 maart 2011
In het stadhuis van Haarlem

De insprekers zullen de hierna volgende tekst uitspreken en elkaar aflossen op het moment dat de voorzitter het einde van de spreektijd van de spreker aangeeft. De spreker maakt dan plaats voor de volgende, die verder gaat waar de vorige is gestopt. Otto begint.

Eerst een klein stukje geschiedenis

Nadat de gemeente Haarlem in de jaren '90 beperkte ervaring had opgedaan met het op één locatie opvangen en behandelen van daklozen, verslaafden en mensen met een psychiatrische achtergrond die ook op straat leefden, werden de doelgroepen op aparte locaties ondergebracht. Immers: de psychiatrische patiënten verhandelden hun pillen aan de verslaafden, de daklozen bleven onmiddellijk bij de locatie rondhangen, veroorzaakten daar overlast en werden op hun beurt lastig gevallen door de verslaafden die hun volgende dosis kwamen halen of gebruiken. De psychiatrische patiënten dreigden zo bij hun enkelvoudige problematiek een tweede te adopteren, etc. zodat de gemeente om begrijpelijke redenen, in het belang van de doelgroepen, tot verschillende locaties besloot. Een bijkomende doelstelling van het spreiden van locaties was het voorkomen van verhospitaliseren van de doelgroepen; een deel van hen maakte gebruik van verschillende functies en werd dan gedwongen zich te verplaatsen. O.a. de daarmee samenhangende overlast voor buurtbewoners zou uitgebreid onderzocht worden op grond van een besluit in deze commissie, maar dat onderzoek is nooit uitgevoerd. Of heeft het zin daarover ook een WOB-verzoek in te dienen? Een toelichting hierover door de wethouder lijkt wel het minste dat deze commissie en de raad hierover verdienen.

De wethouder beschouwt die verplaatsingen opeens ongemotiveerd als overlast, terwijl nieuw onderzoek juist concentratie als nauwelijks te beheersen overlast naar voren brengt. Als alle functies voor de doelgroepen in één gebouw worden ondergebracht zullen de verplaatsingen afnemen en het zal het verhospitaliseren toenemen, zo was de visie van de gemeente die inmiddels lijkt te zijn ingeruild voor niet onderbouwde verwachtingen van nieuw beleid.

Aan die verschillende locaties werden door de gemeente, op grond van haar praktijkervaringen, uiteraard verschillende eisen gesteld. Zo moesten bijvoorbeeld de daklozen aan een doorgaande weg, niet in een verblijfsgebied, worden ondergebracht, omdat zij de neiging hebben voor de deur of in kleine straatjes in de buurt te blijven rondhangen (projecteert u dit in gedachten even op de GOG 138). Zij hoeven dus niet noodzakelijkerwijs in het centrum te worden ondergebracht, waar de panden het duurst zijn van de hele stad. Verslaafden hebben een groter gebied nodig om hun dagelijkse ritme te kunnen volhouden en hoeven om die reden ook niet per sé in het centrum hun begeleiding te krijgen.

Op grond van het voorgaande is in het verleden voor de huidige verspreide locaties gekozen. Sinds particuliere bewakingsdiensten bij elke locatie toezicht houden, is de overlast daar verminderd, maar wordt door de bewoners nog steeds ervaren als zelfs voor het centrum onredelijk veel.

Toch adviseert wethouder Van der Hoek om nu wéér een draal te maken en bovenomschreven cyclus weer van voren af aan te beginnen. Het Plan van Aanpak van 31 maart 2009 slaat die weg al ongemotiveerd in. De zgn. *Vierde Voortgangsrapportage* van 1 maart jl. gaat voor het gemak zelfs geheel aan de voorgeschiedenis voorbij en neemt als eenvoudig en niet onderbouwd uitgangspunt dat overlast op één locatie minder overlast is dan overlast op drie locaties, terwijl het bovenstaande, op basis van de praktijk, het tegenovergestelde aantoont. Bezuinigingen zijn daarbij een belangrijker motief dan de

belangen van de doelgroepen, zoals uit het bovenstaande mag blijken. Het is zeer de vraag of de beoogde bezuinigingen zullen worden behaald. Uit de antwoorden op daartoe strekkende vragen die inmiddels met een beroep op de WOB zijn ingediend, zal dat duidelijk moeten worden. Het zal daaruit ook duidelijk moeten worden of de beoogde opbrengst van de verkoop van twee van de huidige locaties gebruikt zal worden voor "nieuw beleid" of dat die opbrengst als kosten zal worden betrokken in de exploitatie van de beoogde unilocatie, zeker nu het onderzoek is uitgebreid met 2 locaties die om geschikt te worden gemaakt, een grote investering behoeven.

Het is daarbij helemaal onbegrijpelijk dat de wethouder de omwonenden, de ondernemers in de omgeving, de overige stadgenoten en de bezoekers van de stad, niet eens als doelgroep van zijn beleid beschouwt, maar hun economische belang voor de stad opoffert aan slecht onderbouwd beleid, waarvoor hij de besluitvorming al lang geleden in de achterkamertjes van het stadhuis heeft bedisseld. En hij kwam er bijna mee weg

Op 6 januari jl. kopte het Haarlems Dagblad: "Alle daklozen naar De Kamp" en daarna ging het snel. In een telefoongesprek met Pieter Heiligers op dezelfde dag noteerde ik dat het overleg geheim is gehouden op verzoek van Jack van der Hoek en dat B&W daarmee akkoord zijn gegaan. Wethouder Van der Hoek is "nijdig" over het lekken van zijn plan, zo wordt mij nog gezegd. Mijn verweer dat B&W daarmee artikel 10 van de Verordening op de Wijkraden aan hun laars lappen, zal nader worden onderzocht, zo belooft de wethouder. Ik heb er niets meer over gehoord. Twee wijkraden voelen zich gepasseerd omdat zij dat ook zijn. Het werven van bewoners voor het werk van de wijkraden zal steeds moeilijker worden als B&W die bewoners slechts in woorden, maar niet in daden serieus nemen.

In een gesprek op 7 januari met Hans Vriend verklaart deze dat in de opdracht voor het zoeken naar een nieuwe unilocatie stond: "in en om het centrum" Dat laatste is kennelijk ergens in het proces geschrap. Wanneer en waarom is nog een mysterie. De indruk dat het hele traject naar de beoogde locatie al vast ligt, wordt steeds sterker. De *Vierde Voortgangsrapportage* noemt "het vinden van een goede locatie" een "kritische succesfactor", maar B&W kunnen niet aantonen dat enige andere locatie meer dan zeer oppervlakkig is onderzocht, noch de locatie zelf, noch de impact op de omgeving. Een bij u bekend beknopt onderzoek vanuit de wijkraden Heiliglanden – De Kamp en Binnenstad dat zich uitstrekt over 43 gemeenten, onderbouwt overigens de tendens om grotere unilocaties met succes buiten het centrum te vestigen en dat niet alleen omdat de financiële lasten dan lager zijn. Het vestigen van een unilocatie in het centrum komt daarin zelfs als niet wenselijk naar voren op grond van de problemen met de handhaving van de openbare orde in een toch al drukke omgeving die het centrum nu eenmaal is.

In een slecht verspreide brief aan de bewoners uit de omgeving van de beoogde locatie staat: "Omdat dit de enige locatie is die wij nog onderzoeken, willen wij graag de direct betrokkenen informeren over deze plannen." Een duidelijker bewijs van het passeren van de wijkraden en de omwonenden in het voortraject is niet denkbaar. B&W ontkennen niettemin dat zij de betreffende verplichting hebben overtreden.

Om de besluitvorming verder op de GOG 138 te kunnen toespitsen, verandert het eerder gehanteerde "pakket van eisen" vrijwel ongemerkt in een "pakket van wensen". Aldus kunnen de specificaties van het beoogde pand binnen de besluitvorming gehaald worden. Het eerder vereiste vloeroppervlak van 1000 – 1400 m² kan hierdoor worden teruggebracht tot de ongeveer 750 m² van de beoogde locatie. Uit het feit dat de dan elders onder te brengen kantoorruimte slechts 100 m² beslaat, kan eenvoudig worden afgeleid dat GOG 138 een veel te klein vloeroppervlak heeft om de gewenste functies onder te brengen.

Tenslotte moet het beoogde beleid van het college m.b.t. een unilocatie op de GOG tot een conflict in de handhaving van de openbare leiden, door enerzijds –hopelijk- aan de politie te blijven opdragen om drugsdealers op te sporen en op te sluiten en anderzijds als argument voor de plaats van de beoogde locatie aan te voeren dat de verslaafden daar de drugsdealers voor de deur zullen aantreffen

Hoezo: geen dualisme meer in de Haarlemse gemeentepolitiek?

Namens het Actiecomité Unilocatie Nee,
Otto Takes

uitgeverij de velders 17/3/2011

Inspreektekst commissie samenleving donderdag 17 maart 2011.

Geachte commissie,

Vanavond zijn er verschillende mensen aanwezig om in te spreken over het onderwerp Unilocatie.

Er zijn feitelijk 4 onderwerpen die betrekking hebben op de unilocatie:

Ten eerste:

Zijn de verschillende doelgroepen eigenlijk wel gebaat bij een unilocatie? Met andere woorden: Welk probleem staat centraal? Gaat het om daadwerkelijke verbetering van de zorg voor verslaafden en dak- en thuislozen of gaat het puur om een bezuinigingsoperatie van 400.000 euro? Hierover zal Ton de Vries van de Landelijke Vereniging voor dak- en thuislozen inspreken.

Ten tweede:

Is de beoogde locatie aan de Gedempte Oude Gracht in principe geschikt of is, kijkend naar het plan van eisen, duidelijk dat de locatie nooit aan de eisen kan voldoen? Waarom persisteert de Gemeente Haarlem dan in het uitvoeren van het haalbaarheidsonderzoek en verspilt daarmee gemeenschapsgeld? Hoe transparant en duidelijk zijn de bestemmingsplannen en bijbehorende regelgeving? Hoe kan de gemeente transparantie en rechtzekerheid naar de burgers vergroten. Hierover zal Angela Lolis tezamen met Otto Takes en ondergetekende inspreken middels het burgerinitiatief.

Ten derde:

Wat heeft een eventuele vestiging van de unilocatie aan de Gedempte Oude Gracht voor gevolgen voor de omwonenden, ondernemers en alle andere Haarlemmers. Wat doet dat met het imago van ons mooie centrum? Hierover zullen ook enkele bewoners inspreken.

Ten vierde:

Hoe is het politiek/bestuurlijk besluitvormingstraject vorm gegeven en kan dat de toets der democratie doorstaan? Hierover zal ik nu spreken.

In de stukken die door mij namens actiecommissie UnilocatieNee bij u zijn ingediend spreken wij over schijn democratie en achterkamertjespolitiek. Dat zijn grote woorden. Het is daarom van belang om aan u uit te leggen hoe dat gevoel bij ons als burgers is ontstaan. Daarbij vragen wij ons ook af in hoeverre uw commissie en de gemeenteraad door de verantwoordelijke wethouder tijdig, juist en volledig zijn geïnformeerd over het besluitvormings- en onderzoekstraject en de resultaten daarvan.

Allereerst wekt het verbazing dat er een besloten of geheim overleg op 6 januari 2011 voor nodig is om te besluiten tot een haalbaarheidsonderzoek. Wat valt er te verbergen?

In dit besloten overleg vraagt wethouder Van der Hoek aan alle partijen om op voorhand in te stemmen met dit haalbaarheidsonderzoek, terwijl hij minimale informatie verstrekt over de Gedempte Oude Gracht 138 en over het onderzoek naar de afgevalen locaties.

De partijen stellen op dat moment geen kritische vragen hierover maar varen blind op het woord van de wethouder. Wij vragen ons af hoe dit te rijmen valt met de controlerende taak van de Gemeenteraad jegens B&W. Dat de gemeenteraad misschien te goed van vertrouwen is, is al erg genoeg maar dat de burgers ook hun controlemogelijkheid op het bestuur wordt onthouden door in geheime overleggen besluiten te nemen is ondemocratisch! En dat in een tijd waarin de gemeente zegt participatie en betrokkenheid van burgers zeer belangrijk te vinden.

Vervolgens wordt er een informatieavond georganiseerd waar duidelijk wordt dat niemand, behalve de burgemeester en de wethouder, voorstander is van de unilocatie op de Gedempte Oude Gracht. En naar aanleiding daarvan komen vele Haarlemmers naar de commissie samenleving.

Sommigen om in te spreken over hun verontrusting in de hoop dat daarmee de besluitvorming door de gemeenteraad nog kan worden beïnvloed.

Op dat moment worden alle burgers door de burgemeester en wethouders alsmede de gemeenteraadsleden van Haarlem in de maling genomen. In het geheime overleg is immers al lang besloten dat het onderzoek er gaat komen. (Alleen de Actiepartij heeft niet ingestemd met deze manier van werken, waarvoor hulde!)

Dit blijkt ook als tijdens de eerstvolgende bijeenkomst van de gemeenteraad het voorstel om het haalbaarheidsonderzoek uit te gaan voeren wordt geaccepteerd. Behalve de Actiepartij stelt geen van de raadsleden kritische of zelfs maar voor de hand liggende vragen aan de wethouder.

Toen ik dat mee maakte viel ik bijna van verbazing en teleurstelling van de tribune. Is dat hoe lokale politiek werkt? Op dat moment wist ik nog niet eens dat het geheime overleg had plaatsgevonden.

Inmiddels was er in de media ook aandacht geweest voor het bestaan van een "geheim document" en het feit dat er een onderzoek door de gemeente Haarlem was gestart naar wie wat aan wie zou hebben gelekt. Ook dat geeft natuurlijk voeding aan de gedachte dat de gemeente kennelijk iets te verbergen heeft.

De onderzoeksresultaten van de heer Bijlsma naar het lekken van dit geheime document zijn inmiddels gepubliceerd op de site van de gemeente. Wij zijn blij met deze transparantie, te meer omdat het onderzoek een aantal opmerkelijke inzichten oplevert.

Zo staat in het verslag dat:

- Er in mei 2010 een eerste presentatie is gehouden over de mogelijkheden van de Gedempte Oude Gracht 138 als unilocatie ten behoeve van de betrokken instanties.
- De behandelend ambtenaar een paar maanden later merkte dat vertegenwoordigers van de cliëntenraden de presentatie kende en dat een vertegenwoordiger van de cliëntenraad deze informatie onderhands had gekregen.

Dat schept natuurlijk het beeld dat er in mei 2010 of korte tijd later al een presentatie bestond over de unilocatie op de GOG. Je kan alleen een presentatie

geven als je al onderzoek hebt gedaan want anders kan je niks vertellen. Heeft uw commissie de presentatie gezien of gekregen?

Verder staat in het verslag dat:

"De journalist van het HD aan de behandelend ambtenaar vragen stelde over de mail van 19 augustus 2010 die is gestuurd aan de vertegenwoordiger van de cliëntenraad van het Leger des Heils.

De mail ging niet over de keuze van de locatie maar over de procedure van behandeling van de locatiekeuze en over het feit dat op dat moment werd verondersteld dat het haalbaarheidsonderzoek bijna gereed was. (Dit laatste bleek overigens niet juist omdat het college later besloot het haalbaarheidsonderzoek uit te breiden)."

Ik heb het onderzoeksrapport en de betreffende mail voor u allen in kopie meegenomen en vraag de bode om dit aan u allen te overhandigen zodat u zelf kunt kennis nemen van de daadwerkelijke inhoud van de mail.

De mail is van Piet Haker, projectleider unilocatie gericht aan iemand van de cliëntenraad Leger des Heils, gedateerd 19 augustus 2010.

"Mede namens Bernt:

Zoals je weet is er op dit moment (dus 19 augustus 2010) een haalbaarheidsonderzoek gaande naar een mogelijke locatie voor de unilocatie. Begin juni diende zich een mogelijke locatie aan en is er op hoofdlijnen gekeken of het zinvol was om het uitgebreide haalbaarheidsonderzoek te doen. De status hiervan is nu dat het haalbaarheidsonderzoek komende week gereed is en met partijen besproken kan worden. Als hierover overeenstemming is, wordt een voorstel voor het college gemaakt."

Dat is klare taal. De projectleider unilocatie Piet Haker zegt hier zelf dat het haalbaarheidsonderzoek naar de unilocatie in augustus 2010 klaar is !!!
Hoe valt dit te rijmen met een besluit in de gemeenteraad in februari 2011 om een haalbaarheidsonderzoek naar de unilocatie op de GOG in te stellen???
Is het dan vreemd dat de burgers van Haarlem vragen stellen bij het democratisch proces?
Is het dan vreemd dat wij u verdenken van achterkamertjespolitiek??

Bevestiging van die vermoedens vinden wij in het vervolg van de mail:

"Vanuit de politiek-bestuurlijke verantwoordelijkheid van Bernt is de volgorde dat eerst het college besluit en de beoogde locatie vaststelt. Vervolgens wordt de commissie Samenleving geïnformeerd. Pas daarna worden andere belanghebbenden geïnformeerd en start het communicatietraject"

Met andere woorden: Het haalbaarheidsonderzoek is klaar maar we doen net of we alles netjes doen door eerst het college een besluit te laten nemen, de commissie Samenleving te informeren, dan de rest te informeren en vervolgens democratisch te besluiten tot het instellen van een haalbaarheidsonderzoek, wat natuurlijk al lang klaar is.

Deze werkwijze geeft aan dat Bernt Schneiders en Jack van der Hoek wel heel erg graag de unilocatie op de GOG willen realiseren. Dit mag wat hen betreft ten koste gaan van het democratisch proces en op inspraak van de burgers zit men al helemaal niet te wachten. Zo lang de bezuiniging van 4 ton maar kan worden gerealiseerd.

Niet het welbevinden van verslaafden en dak-en thuislozen en alle omwonenden en ondernemers van de GOG is belangrijk voor de burgemeester en wethouder maar wel die 4 ton besparing.

Wat ons betreft kan er maar één uitkomst zijn: Een nieuw, objectief en openbaar onderzoek naar alle mogelijke locaties voor een unilocatie én een besluit om af te zien van vestiging van de unilocatie op de Gedempte Oude Gracht.

Wat het actiecomité UnilocatieNee betreft is dit een onacceptabele werkwijze van de burgemeester en wethouder. Wij zijn benieuwd wat de commissie en de gemeenteraad hieraan voor politiek gevolg willen geven.

**Michel Pollé
Namens Actiecomité UnilocatieNee**

Speech Ton de Vries

Voorzitter Cliëntenbond GGZ KAM en tevens betrokken bij de Landelijke Vereniging Thuislozen (LVT).

Beste mensen,

We zijn, denk ik, het erover eens dat er enige vorm van opvang moet zijn voor de doelgroep van dak- en thuislozen en verslaafden.

Maar wat is goed voor de doelgroep?

Anno 2011 is het een achterhaald idee om iedereen op één hoop te vegen in één voorziening.

Er zijn mensen die aan alcohol verslaafd zijn, anderen aan hard-drugs, mensen die een psychiatrisch probleem hebben en mensen die alleen maar dakloos zijn, maar tevens 'gewoon' functioneren in de maatschappij.

Al deze groepen hebben een verschillende benadering nodig. Het zou dus voor de hand liggen om geen uni – locatie te willen, maar een aantal specifieke kleinschalige voorzieningen voor de verschillende doelgroepen.

Bij voorkeur in de woonwijken: "*de zorgzame sociale samenleving*".

Het probleem is dat nu wordt geredeneerd in de volgorde; 1. wat mag het kosten? 2. hoe kan het veilig? en in de derde en laatste plaats gaat het pas over het welzijn van de doelgroep.

Vanuit zorg-optiek begin je met de vraag; hoe je mensen die zorg nodig hebben een zo zelfstandig en prettig mogelijk bestaan geven. En hoe kun je deze mensen, zo snel als mogelijk is, resocialiseren. Vervolgens komen dan de vragen: hoe kunnen we dat zo veilig mogelijk doen, met zo min mogelijk overlast; en als laatste: wat kost dat en waar doen we dat dan?

Ervaringen in andere steden leren dat het effectiever is om de doelgroep toegesneden huisvesting, activering en zorg te bieden. Daarbij in acht genomen dat in de "zorgketen" deze zaken wel parallel lopen. Een baan is niet vol te houden zonder huisvesting.

Uit oogpunt van het welzijn van de doelgroepen; maar ook vanuit de samenleving: dus géén **uni-locatie** ! !

Tot slot: De huidige voorgestelde locatie aan de Gedempte Oude Gracht voldoet niet aan het plan van eisen dat in 2008 door de gemeente Haarlem is opgesteld. De vertegenwoordigers van de cliënten lopen niet warm voor deze locatie en de beoogde functies erin.

Zie ook: <http://www.informatiesteunpunt.nl/woonwens.pdf>

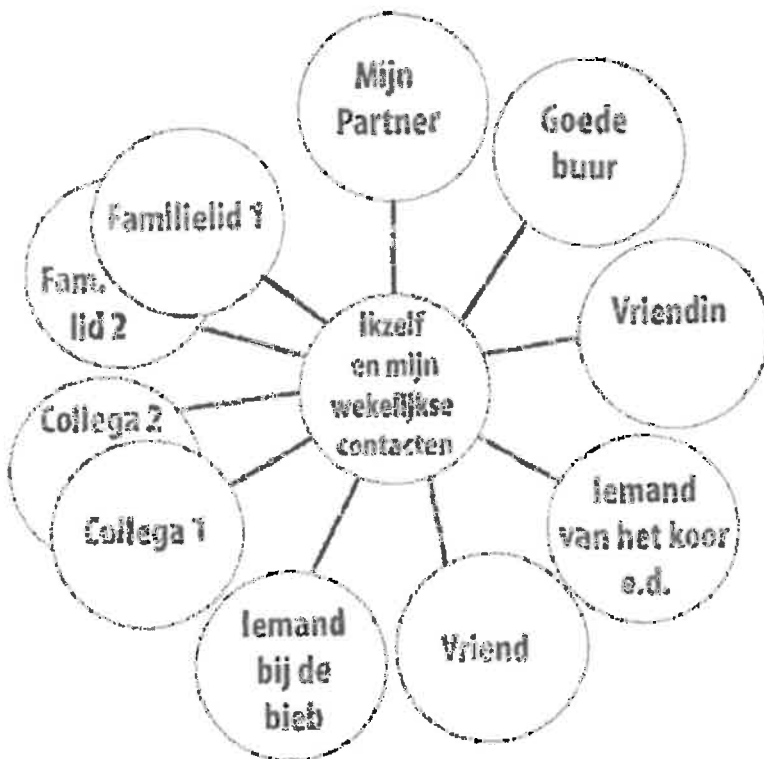
Haarlem, zaterdag 26 februari 2011

Eenzaamheid

Bestaat eenzaamheid? Alleen zijn is nog geen eenzaam voelen. Waardoor ontstaat dan eenzaamheid? Misschien dat het komt door het (dreigend) wegvallen van de vaste sociale kringetjes. Dit kan zijn door scheiding, ontslag, overlijden, etc. Dan mist men het sociale contact ineens helemaal. In het sociale kon je terecht met je problemen. Dat kan nu niet meer. Misschien wendt men zich in wanhoop tot de psychiatrie. Deze schrijft medicijnen voor, die men misschien "altijd moet blijven ge-bruiken". Misschien voelt men zich niet meer thuis in zichzelf. Dat effect kan het medicijn mogelijk hebben. Hoe dan ook: je mist de weerklank van de ander. Je kunt daardoor minder makkelijk stoom afblazen, je raakt van binnen verstopt in dat de verfrissende uitingen in de communicatie ontbreken. Hierdoor kun je misschien in een fuik vastlopen, waardoor er geen uitweg meer lijkt te zijn.

10 kringetjes

Misschien is het beeld van de voor het leven zo noodzakelijke "10 kringetjes" wel en voorwaarde om niet te vereenzamen. Wanneer je elke week 10 verschillende sociale momenten kunt vinden, dan is het wegvallen van een of twee belangrijke personen/ kringetjes vnog niet zo ingrijpend. Je kunt dan, met wat geluk, altijd nog je verhaal kwijt bij (een an) de andere kringetjes in de zeven dagen van de week. en dan kun je weer op zoek gaan naar de nieuwe kringetjes.

Met dank aan
Dave Lohuis en
Martien Luijcks

Ton de Vries

Toelichting burgerinitiatief (2011/40965)

(op onderdelen 1, 3A, 3B en 4A)

Als eerste reactie wil ik het volgende corrigeren, het Actiecomité tegen Drugsoverlast is het **Haarlems** Actiecomité tegen Drugsoverlast. Verder wil ik opmerken, dat, voor de duidelijkheid naar de mensen op de tribune, de reactie van het presidium genoemd wordt door dhr. Mr. Otto Takes en de reactie van het college van B&W, genoemd zal worden door dhr. Mr. Michel Pollé. Zodat er een duidelijk geheel verteld wordt. Verder wil ik alle mensen bedanken die zo hard gewerkt hebben om alle handtekeningen te verzamelen van omwonenden rond de Gedempte Oude Gracht 138 (de mensen van UnilocatieNee). Het burgerinitiatief is dan ook tot stand gekomen, door samenwerking tussen het Haarlems Actiecomité tegen Drugsoverlast en UnilocatieNee. Na dit gezegd te hebben, benoem ik hierbij het eerste punt van het burgerinitiatief, waarna zoals gezegd de reacties van het presidium, het College van B&W en het burgerinitiatief genoemd zullen worden.

1. Stoppen met verspilling van belastinggeld bij onnodig haalbaarheidsonderzoek.

Reactie presidium;

Het presidium legt de commissies de volgende keuzes voor (1) de commissie neemt dit ter kennisgeving aan of (2) de commissie draagt het College van B & W op de noodzaak van toekomstige haalbaarheidsonderzoeken, het haalbaarheidsonderzoek naar de unilocatie op de Gedempte Oude Gracht 138 is reeds gaande, beter te onderbouwen.

Reactie van het college van B&W;

Het burgerinitiatief doet een oproep om te stoppen met onnodige haalbaarheidsonderzoeken om verspilling van belastinggeld te voorkomen. Het college vindt het noodzakelijk om bij de voorbereiding van grote en complexe projecten de juiste expertise in te zetten. Dit om risico's in de daadwerkelijke uitvoering van projecten te beperken en te voorkomen. Bij de Unilocatie is dit voorbereidingstraject vormgegeven in het haalbaarheidsonderzoek. Dit onderzoek wordt uitgevoerd door het gemeentelijk projectmanagementbureau. Er is geen sprake van onnodig onderzoek.

Het burgerinitiatief is van mening dat gezien het genoemde onder onderdeel 1, aan de keuzes van het raadspresidium een derde keuze toegevoegd zou moeten worden, namelijk het besluit om te stoppen met het vervolgonderzoek wat reeds gaande is naar de locatie Gedempte Oude Gracht 138. Bovendien is het burgerinitiatief van mening, dat er juist een burgerinitiatief is ingediend omdat anders de mening van de burger politiek gezien vaak beperkt blijft tot het feit dat de argumenten van de burger "ter kennisgeving worden aangenomen", hetgeen in onze ogen te vrijblijvend is en het gevoel geeft dat de belangen van de burger met een dergelijke keuze niet voldoende worden meegewogen. Om genoemde reden doet het voorstel van het raadspresidium met betrekking tot onderdeel 1, keuze (1), dat de commissie dit ter kennisgeving aanneemt, geen recht aan dit ingediende burgerinitiatief. Inhoudelijk wil ik hier verder ingaan op onderdeel 1 van het burgerinitiatief;

Voor wat betreft het feit dat het college van mening is dat bij de voorbereiding van grote en complexe projecten de juiste expertise ingezet wordt, is iets wat wij ook vanzelfsprekend vinden. Voor wat betreft de unilocatie zien wij dit anders, gezien

het feit dat het vooronderzoek wat leidde tot de enige geschikte locatie, namelijk de Gedempte Oude Gracht 138, niet naar behoren is verlopen. Omdat dit niet naar behoren is verlopen, is ook de uitslag van dit vooronderzoek niet vanzelfsprekend juist en daardoor ook het verder onderzoeken van de Gedempte Oude Gracht als enige locatie unilocatie niet. Om inhoudelijk goed te kunnen beargumenteren waarom de enige geschikte locatie, de enige geschikte locatie is, is het van belang om vanaf het begin (dus vanaf het vooronderzoek) dit opnieuw te doen. Alleen dan, kan er draagvlak gecreëerd worden voor de enige geschikte locatie. Door vast te houden aan de locatie Gedempte Oude Gracht 138, in die zin, dat er door wordt gegaan met een haalbaarheidsonderzoek, zien wij als geld- en tijdverspilling. Dit omdat in onze ogen alleen een heel nieuw onderzoek waarbij alle mogelijke locaties opnieuw gezocht, onderzocht en gewogen worden, zeker gezien het feit dat er nu nieuwe criteria zijn, een eerlijke rechtvaardige afweging kan maken. Bovendien doet het burgerinitiatief een beroep op het Vertrouwenbeginsel (Wie op goede gronden - bijvoorbeeld na een duidelijke toezegging - erop mag vertrouwen dat de overheid een bepaald besluit neemt, heeft daar ook recht op.)

Op 20 juli 1995 is de commissie unaniem van mening dat de bestemming van "Maatschappelijke Doeleinden" voor de Brijderstichting (Spaarne 106/Gravinnesteeg 10) er moet worden afgehaald en dat er uitgekeken moet worden naar een andere locatie er staat letterlijk in het verslag "voor de methadonpost moet een minder ongewenste plek gezocht worden", einde citaat. Zie ook besluitenlijst behorende bij B&W omslag wgz 99/11.

Nu vaststaat dat de burger op goede gronden erop mag vertrouwen dat de overheid een bepaald besluit neemt, heeft de burger daar dus ook recht op via het Vertrouwenbeginsel en kunnen wij vaststellen dat het verhuizen van de voor- naar de achtertuin van de overlastgevende voorziening en de overlastgevende functie te verzwaren met een 24 uren opening, een daad van onbehoorlijk bestuur zou zijn. Dit is onder andere een reden waarom de Gedempte Oude Gracht 138 niet geschikt is als unilocatie dak- en thuislozen.

(De, besloten, tuinzijde van de huidige Brijderstichting aan de Gravinnesteeg 10, ligt vrijwel direct aan de Gedempte Oude Gracht, ongeveer ter hoogte van de huidige beoogde locatie waar nu parkeerbeheer gehuisvest is. We praten dus over dezelfde omwonenden van de huidige overlastvoorziening aan de Gravinnesteeg, die nu al 17 jaar overlast mee moeten maken in hun woon- en leefomgeving. Wij zijn dus **de** omwonenden aan wie beloofd is dat de voorziening aan de Gravinnesteeg weg zal gaan om de leefomgeving weer te verbeteren.)

Het verder onderzoeken van de Gedempte Oude Gracht 138 zien wij ook als onjuist en daarom als verspilling van belastinggeld. Vandaar het initiatief om te stoppen met **onnodige** haalbaarheidsonderzoeken, daarmee doelende op onderzoeken die vanuit de basis niet goed zijn opgestart en om die reden niet betrouwbaar genoeg zijn om naar aanleiding van een dergelijk onderzoek een vervolgonderzoek te starten of met een vervolgonderzoek door te gaan. Bovendien is het burgerinitiatief van mening, ook gezien het genoemde in onderdeel 4B van het burgerinitiatief, dat er een onafhankelijk onderzoek had moeten worden gedaan (dus niet door het projectmanagementbureau van de gemeente), waarbij meer locaties beter onderzocht hadden moeten worden met duidelijke criteria waarbij op de locatielijst alle onderdelen onderzocht en afgewogen worden. Zodat er geen onduidelijkheid kan zijn achteraf, zoals nu wel het geval is. Het Zorgvuldigheidsbeginsel komt hiermee in het nauw. Immers, de overheid moet een besluit zorgvuldig voorbereiden en nemen:

correcte behandeling van de burger, zorgvuldig onderzoek naar de feiten en belangen, procedure goed volgen en deugdelijke besluitvorming (art. 3:2 Awb).

2. De democratische besluitvorming te vergroten door impopulaire maatregelen, zoals plannen om overlastgevende voorzieningen te realiseren, in alle openheid vanaf het beginstadium te bespreken.

Reactie raadspresidium;

Het raadspresidium stelt voor dat de commissie dit ter kennisgeving aanneemt en dit onderdeel te betrekken bij de behandeling van het definitieve Voorstel tot actualisering participatie & inspraak, wijkradenstelselen en financiering wijkraden. Op 8 maart heeft hierover een stadsgesprek plaatsgevonden. Als de nota, nadat de inspraak heeft plaatsgevonden, weer in de commissie wordt behandeld (naar verwachting ongeveer 12 weken na 17 februari), wordt de commissies expliciet gevraagd wat zij wil doen met dit onderdeel van het burgerinitiatief en brengt hierover advies uit naar de raad.

Reactie college

Het college deelt het advies van het presidium.

Het burgerinitiatief heeft met de wethouder dhr. Ewoud Cassee, punten 2 en 4B besproken tijdens de bijeenkomst Burgerparticipatie 8 maart jongstleden en zodoende deze punten ingebracht tijdens de bijeenkomst Burgerparticipatie.

3A Een bestemmingsplan rechtzekerheid te laten bieden door iedere functie duidelijk te benoemen en te categoriseren, ook de overlastgevende functies, zoals een verslavingszorgfunctie. (DIT ONDERDEEL GAAT MET NAME OM DE ZONERINGLIJST.)

Reactie van het presidium op onderdelen 3A, 3B en 4A van het burgerinitiatief;

1. Vraag of vestiging van beoogde voorziening specifiek mogelijk is op locatie Gedempte Oude Gracht 138;
2. De mogelijkheid tot het vestigen van voorziening met verslavingsfunctie ten opzichte van bestemmingsplannen in zijn algemeenheid. Dit hangt uiteraard ook samen met wat het College van BenW hierover gaat aangeven. Het College van B&W wordt dan ook expliciet door het presidium gevraagd om haar standpunt op beide punten te geven. Bij de locatie Gedempte Oude Gracht 138 is het van belang het College van BenW te vragen of het juridisch gezien, met inachtneming van hetgeen vermeld staat bij opmerking 3A, 3B en 4A, mogelijk is om een unilocatie te realiseren op het adres aan de GOG 138.

Reactie van het college;

Ad.1 Het college is van mening dat het vestigen van een Unilocatie in het pand Gedempte Oude Gracht 138 juridisch mogelijk is, het gaat hier om een passende functie voor deze locatie. Het is wel de maatschappelijke plicht van het college van B&W om bij een dergelijke vestiging de omwonenden, direct betrokkenen en bedrijven zoveel mogelijk te betrekken. Mede gezien de opmerkingen vanuit de buurtbewoners tijdens de informatieavond van 17 januari jl., uit de ingezonden brieven en inspraakreacties tijdens vergadering van de commissie Samenleving, heeft het college gemeend om aan de vestiging van deze voorziening een

WABO-procedure te koppelen. (Wet algemene bepalingen omgevingsrecht). Deze wet is ingegaan per 1 oktober 2010 en betreft een samenvoeging van verschillende vergunningstrajecten in één verordening. Op basis van deze verordening vindt er vergunningverlening plaats en kan er door belanghebbenden bezwaar worden ingesteld tegen de in dit kader genomen besluiten door de gemeente.

Ad. 2

Het college stelt voor, mede in het kader van het maatschappelijk belang, om in de toekomst bij het ontwikkelen van bestemmingsplannen de maatschappelijke bestemmingen en functies nader te concretiseren.

Reactie burgerinitiatief;

Het burgerinitiatief deelt niet de mening van het college dat het vestigen van een Unilocatie op de GOG 138, mogelijk is.

Een bestemmingsplan duidelijkheid bieden. Dit wordt niet geboden met dit bestemmingsplan. Ik zal u uitleggen waarom. Maatschappelijke doeleinden worden onder normaal taalbegrip begrepen als doelstellingen die verbonden zijn aan het belang van de maatschappij. Het feit dat dit als zodanig wordt genoemd onder artikel 11, Gemengde Doeleinden, roept dus geen verwachting op dat er hierdoor medische functies mogelijk worden gemaakt. Immers, onder bestemming artikel 9, de bestemming Maatschappelijke doeleinden, worden die wel als zodanig vermeld onder de toegestane functies.

Echter, als tegen de verwachting in (gezien het begrip maatschappelijke doeleinden, inhoudelijk net zo logisch is als het begrip detailhandel) het begrip maatschappelijke doeleinden opgezocht wordt in de voorwaarden, wordt daar iets anders onder verstaan, dan logisch is. Onder deze voorwaarden worden namelijk ook medische functies verstaan.

Gezien het feit dat de medische functies niet separaat genoemd worden onder de bestemming Gemengde Doeleinden, artikel 11 (m.b.t. de beoogde unilocatie GOG 138) is de gedachte ontstaan dat overlastgevende voorzieningen, zoals een unilocatie bestemmingstechnisch niet mogelijk zijn. Immers, alle mogelijke functies moeten genoemd worden onder het artikel waarin deze mogelijk gemaakt zijn, in dit geval dus artikel 11.

Nu blijkt niet uit de voorwaarden of de omschrijving van het begrip maatschappelijke doeleinden, van toepassing is op de bestemming of op toepassing is op de functie.

Om duidelijkheid te verschaffen zoeken we het maatschappelijke doelstellingen eens op in het woordenboek. Maatschappelijk voor maatschappij en doelstellingen voor een doel dat men stelt. Uit niets blijkt het dus om iets medisch te gaan.

Bovendien is het ook niet logisch dat medische functies onder de meeste bestemmingen, (de artikelen 10; Gemengde Doeleinden A, 11 Gemengde Doeleinden B; en 12 Centrumvoorzieningen; mogelijk gemaakt worden.

Bovendien mag een gemeente een bestemmingsplan flexibel indelen, maar is gehouden aan de rechtzekerheid die een bestemmingsplan moet bieden. Volgens het burgerinitiatief is hierin te kort geschoten.

Omdat het allemaal zo onoverzichtelijk is, bekijken we het structuurplan. Dit biedt immers een leidraad voor het bestemmingsplan. Alle geclusterde maatschappelijke voorzieningen die toegevoegd zijn bij wonen en werken blijken geen overlastgevend medische voorzieningen te zijn. We kijken dus verder onder sociaal-maatschappelijke structuur, hierin wordt genoemd dat de verbetering van de openbare ruimte in deze gebieden een essentieel uitgangspunt van leefbaarheid, levendigheid, onderscheid en identiteit zijn. We kijken nog verder, onder Specifieke zorgvoorzieningen (B), grootschalige medische voorzieningen. Hierin wordt genoemd dat bouwlocaties in gebieden nabij AWBZ-locaties het meest kansrijk zijn. Als voorbeeld wordt genoemd de ouderencomplex, naast de Janskliniek. Binnen het bereik van de Janskliniek valt ook het te herontwikkelen gebied Gonnestraat e.o.

Echter, zowel het structuurplan als het bestemmingsplan geven geen voorbeelden van verslavingszorgfuncties, oftewel overlastgevend voorzieningen. Vanuit de systematiek van het bestemmingsplan is dus, zelfs al zou er sprake zijn dat medische voorzieningen onder de bestemming Gemengde Doeleinden vallen, niet te begrijpen dat hiermee overlastgevend voorzieningen gerealiseerd mogen worden, zeker gezien het feit dat er in alle omstandigheden wel gesproken wordt over een goede leefomgeving.

De overheid moet zijn besluiten zó formuleren dat de burger precies weet waar hij aan toe is of wat de overheid van hem verlangt. Bovendien moet de overheid de geldende rechtsregels juist en consequent toepassen. Ook uit de voorwaarden van het bestemmingsplan blijkt dat er een voor de burgers duidelijk en herkenbaar beleid moet zijn. Maar van een duidelijk herkenbaar beleid is in dit geval geen sprake.

Ondanks het feit dat er discussie kan ontstaan met betrekking tot het bovengenoemde, is wanneer een medische functie wel mogelijk zou zijn, een unilocatie nog geen passende functie voor de locatie GOG 138. Afgezien van het feit dat het burgerinitiatief van mening is dat een dergelijke functie niet passend is voor de locatie Gedempte Oude Gracht 138, (naar aard en invloed op de omgeving die niet gelijk is als de functie van parkeerbeheer die nu op de Gedempte Oude Gracht 138 zit), bedoelen wij met dit onderdeel van het burgerinitiatief dat door het feit dat overlastgevend functies niet genoemd worden op de zoninglijst en daardoor niet beperkt zijn tot de categorisering waarin ze zijn ingedeeld, onduidelijk is onder welke categorisering deze functies vallen. Bovendien blijkt uit de bijlagen behorende bij de toelichting van het vigerende bestemmingsplan Heiliglanden – De Kamp (blz. 41), dat het doel van milieuzonering is om een noodzakelijke ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende en milieugevoelige functies aan te brengen, ter bescherming of vergroting van de leefkwaliteit. In de milieuzonering staat de typering van de woongebieden centraal. Bij het wel of niet toelaten van bepaalde bedrijvigheid in (woning) gebieden is gelet op onder andere de ligging van (potentiële) bedrijven ten opzichte van de omgeving, de mate van de eventueel te verwachten hinder en het na te streven karakter van de buurt/wijk.

Gezien het feit dat milieuzonering tot doelstelling heeft om de leefkwaliteit te beschermen en te vergroten, is het des te vreemder dat er geen onderscheid wordt gemaakt in milieubelastende- medische voorzieningen, zoals een unilocatie is en normale maatschappelijke voorzieningen, zoals een kerk of een school, onder andere is. Hierdoor wordt een overlastgevende voorziening zoals een unilocatie, zoneringstechnisch gelijk gesteld met de overlast behorende bij bijvoorbeeld een peuterschooltje! Omdat op deze wijze wordt omgegaan met de zoneringlijst, wordt de doelstelling van het bestemmingsplan om de leefkwaliteit te beschermen en te vergroten, teniet gedaan. Zeker omdat uit de plantoelichting, blz. 24

Maatschappelijke voorzieningen blijkt dat maatschappelijke voorzieningen in de regel niet specifiek benoemd worden, zodat ruimte blijft voor uitwisseling van maatschappelijke functies. Als voorbeeld wordt genoemd dat een culturele voorziening in een leegstaande school mogelijk is. Niet genoemd wordt dat het peuterzaaltje een harddrugsgebruiksruimte kan worden. In het voorbeeld worden twee niet milieubelastende functies genoemd en daardoor wordt onduidelijk naar de burger toe dat er geen onderscheid is gemaakt in milieubelastende medische functies en normale maatschappelijke functies, hetgeen de burger wel zou mogen verwachten gezien, gezien de doelstelling van de zoneringlijst en gezien het feit dat de zoneringlijst een onderdeel is van het bestemmingsplan. Bovendien worden functies ongelijkheid behandeld, hiermee bedoelen wij dat de niet overlastgevende functies die wel vernoemd worden beperkt zijn tot de categorisering waarin deze zijn ingedeeld. En daarmee beperkt zijn in de uitvoering van de functie per locatie.

Hierbij opgemerkt dat het om overlastgevende voorzieningen gaan die redelijkerwijs onder de hoogste categorisering zouden moeten vallen, gezien de bovengenoemde doelstelling van de zoneringlijst.

Door het bovengenoemde wordt het rechtszekerheidsbeginsel niet nageleefd, alsmede ook het gelijkheidsbeginsel, de overheid moet gelijke gevallen op gelijke wijze behandelen (art. 1 Grondwet), niet wordt nageleefd. Hiermee doelende op de horeca die naar differentiatie (mate van hinder) is gecategoriseerd op de zoneringlijst, plantekening en voorwaarden. Omdat niet duidelijk is aangegeven welke overlastgevende maatschappelijke en medische voorzieningen planologisch mogelijk gemaakt worden, heeft de burger niet tijdig, tijdens het ter visie ligging van het bestemmingsplan, een zienswijze kunnen indienen.

Het burgerinitiatief is van mening dat met het oog op het Gelijkheidsbeginsel, Fair-play-beginsel, Zorgvuldigheidsbeginsel en het Motiveringsbeginsel het goed is om de overlastgevende maatschappelijke voorzieningen, te onderscheiden van de gewone maatschappelijke voorzieningen. Evenals het burgerinitiatief van mening is dat de overlastgevende maatschappelijke voorzieningen gedifferentieerd moeten worden in de mate van de te verwachte overlast en daarmee benoemd en gecategoriseerd worden op de zoneringlijst. Dezelfde procedure zou voor medische functies moeten gelden. Waarbij opgemerkt dat bij een combinatie van functies de categorisering zou moeten plaatsvinden in de functiezonering waar functie die de meeste hinder zal veroorzaken bepalend is voor de indeling categorisering zoneringlijst. Dat doet tevens recht aan de doelstelling van de Milieuzonering. Bij uitbreiden van functies, zou opnieuw aan deze voorwaarden getoetst moeten worden.

Het college antwoordt op onderdeel 3B van het burgerinitiatief dat in de toekomst bij het ontwikkelen van bestemmingsplannen de maatschappelijke bestemmingen en functies nader geconcretiseerd zullen worden. Dat stelt het burgerinitiatief natuurlijk

erg op prijs en wij hopen ervan uit te mogen gaan, dat bovengenoemde inbreng van het burgerinitiatief hierin wordt opgenomen.

Juist omdat het burgerinitiatief al opmerkingen gemaakt heeft met betrekking tot het feit dat er rechtsongelijkheid is naar de burger, indien de gemeente besluiten neemt, die de belangen van burgers schaden, maar niet alle burgers financieel in staat zijn om op te komen voor hun democratisch recht bij de rechtbank. (*Onder burgerinitiatief 4B, wordt dit onderdeel met onderdeel 2 van het burgerinitiatief betrokken bij de behandeling van de nota actualisering participatie en inspraak*), is het burgerinitiatief van mening dat het doorlopen van een WABO procedure bij de vestiging van een unilocatie aan de Gedempte Oude Gracht 138, niet in het belang van de burger is. Het geeft de burger het gevoel dat de slager zijn eigen vlees keurt en dat er doorgedaan wordt met het onderzoek om toch op de GOG 138 een unilocatie te vestigen. Immers, het bevoegd gezag om een oordeel uit te spreken over de WABO procedure, is het college van B&W, die hiermee ook ontheffing kan verlenen om planologisch de GOG 138 geschikt te maken voor een unilocatie. Dit wordt ondersteund door het feit dat de eisen zijn bijgesteld met betrekking tot de vierkante meter eis. Door de kantoorbehoefte elders te huisvesten, is het mogelijk om 100 m² te besparen volgens de eisen die gesteld zijn aan de unilocatie. Eisen die nu blijkbaar ineens meer wensen zijn geworden. Maar zelfs met die bijgestelde eisen c.q. wensen, voldoet de locatie GOG 138 niet aan het aantal vierkante meters.

De beoogde unilocatie zit ingesloten tussen de Witstraat en de Essenstraat, die woonstraten zijn en als zodanig zijn bestemd. Waardoor functies tot maximaal categorisering 2 zijn toegestaan. Dit blijkt uit de toelichting, behorende bij bestemmingsplan Heiliglanden – De Kamp (blz. 21 onder Ruimtelijke functionele structuur, onder 2.8.) Om te verduidelijken, een balletschool valt onder categorisering 3, evenals een schoenmaker. Het lijkt het burgerinitiatief duidelijk dat de hinder c.q. overlast behorende bij een balletschool c.q. een schoenmaker, veel minder is dan de overlast behorende bij een unilocatie. Maar uit de plantoelichting blijkt dat nieuwe functies boven categorisering 3 niet zijn toegestaan (blz. 22 plantoelichting) op de locatie Gedempte Oude Gracht 138. Daarom lijkt het erop dat het college gebruik maakt van de discrepantie van het niet benoemen van de overlastgevende voorzieningen en diens functie, in tegenstelling tot ander functies, waardoor de overlastgevende functie inpasbaar wordt gemaakt, terwijl andere functies beperkt zijn tot de categorisering waarin ze ingedeeld zijn in de zoneringslijst. Het burgerinitiatief zou grote waardering kunnen opbrengen als het college van B&W inziet dat dit niet conform het gelijkheidsbeginsel en het Fair-play-beginsel is (De overheid moet zich onpartijdig opstellen bij het nemen van een besluit en moet de noodzakelijke openheid en eerlijkheid in acht nemen, art. 2:4 Awb).

Het zou zeer te waarderen zijn als het college van B&W de burger niet opzadelt met juridische kosten en frustratie omdat de gemeente uiteindelijk verantwoordelijk is voor het indelen en benoemen van de functies op de zoneringslijst. Alsmede voor het feit dat de doelstelling die het bestemmingsplan heeft (inclusief de milieuzonering) om rechtsbescherming te bieden, ook geboden wordt. Het burgerinitiatief verzoekt het college om opnieuw te beginnen aan een goed onderbouwd onderzoek naar een locatie voor unilocatie.

Onder 5.4 Voorschriften (Uitvoering en afstemming blz. 13, onder B), Functionele Structuur, lezen we dat gebruiksvrijstelling mogelijk is, maar dat daardoor het gebied niet onevenredig mag worden aangetast. Dat de functie van een unilocatie het gebied onevenredig aantast, moge duidelijk zijn gezien het feit dat een unilocatie een overlastgevende voorziening is. Dat een unilocatie een overlastgevende voorziening is blijkt wel uit het feit dat op blz. 22 van het Regionaal Kompas het volgende staat:

“Drugverslaafden veroorzaken overlast bij het ‘scoren’ en gebruiken van drugs (oproepen van onveiligheidsgevoelens; bedreigend gedrag), en bij het vinden van middelen om hun drugsgebruik mee te financieren (criminaliteit zoals diefstal en inbraak). Uit het structuurplan blijkt dat een goed woonklimaat een belangrijk speerpunt is. Ook het Provinciaal Milieubeleidsplan geeft extra aandacht aan de toenemende geluidsoverlast en het voorkomen van schade aan de menselijke gezondheid en het verbeteren daarvan. Omdat de cliënten van de unilocatie vrij zijn om te gaan en staan waar ze willen, passen omwonenden zich aan dit gedrag aan. Kinderen zullen door hun ouders niet meer in de gelegenheid worden gesteld om vrij te spelen in de omgeving van de locatie, ouderen zullen zich niet meer veilig voelen en zo veel mogelijk binnen blijven. Dit is maatschappelijk gezien niet goed en gezond voor de omwonenden van de unilocatie. Bewoners moeten hun hofjes afsluiten met hekken om de verslaafden buiten te houden. Vooral ouderen lopen de kans om psychisch in de problemen te komen door het gemis aan sociale contacten. Dit is de wereld op zijn kop! Zo wordt het speerpunt van het structuurplan, om een goed woonklimaat na te streven, niet gehaald. Het structuurplan is een leidraad voor het bestemmingsplan. Uit het Collegebesluit “Samen leven in Haarlem: begeleiding van Haarlemmers met een beperking en kwetsbare Haarlemmers” reg.nr. STZ/WWGZ/2010/420667, blijkt dat vereenzaming voorkomen moet worden en het sociaal netwerk van deze Haarlemmers versterkt moet worden. Uit punt 2.4.2. blijkt dat ouderen na hun begeleiding relatief vaker volledig verliezen, ten opzichte van de andere onderzochte groepen. Daarom is het juist van belang dat ouderen niet verstoken worden van sociale contacten, omdat ze uit angst voor hun onveilige leefomgeving binnen blijven.

Uit de toelichting, onder 2.3. van het bestemmingsplan wordt genoemd dat binnen de ruimtelijke functionele opzet van bestaande woonwijken de mogelijkheden van het toestaan van beroepsmatige activiteiten aan huis uiteraard beperkt zijn. Immers, er dient voorkomen te worden dat er overlast voor wonen ontstaat. Hier wordt dus ook weer duidelijk dat er geen overlast voor de woonomgeving mag ontstaan.

3B Alsmede verslavingszorgfuncties te benoemen en te bestemmen. Immers, de gemeente heeft wel beleidsvrijheid bij het vaststellen van een bestemmingsplan, maar deze beleidsvrijheid wordt begrensd door het recht van een goede ruimtelijke ordening. Daarmee doelende op rechtsbescherming die een bestemmingsplan moet bieden. (DIT ONDERDEEL GAAT MET NAME OM EEN DUIDELIJKE FUNCTIEOMSCHRIJVING IN DE VOORWAARDEN VAN HET BESTEMMINGSPLAN, ONDER DE DESBETREFFENDE BESTEMMING DIE VAN TOEPASSING IS VOOR DIT SOORT VOORZIENINGEN.)

Reactie van het college;

Het college stelt voor, mede in het kader van het maatschappelijk belang, om in de toekomst bij het ontwikkelen van bestemmingsplannen de maatschappelijke bestemmingen en functies nader te concretiseren.

Het raadspresidium stelt voor om bij de behandeling van 3A, 3B en 4A een onderscheid te maken tussen hoe e.e.a. zich verhoudt ten aanzien van de locatie Gedempte Oude Gracht 138 en of dit in zijn algemeenheid mogelijk is. Dit hangt uiteraard ook samen met wat het College van B&W hierover aangeeft. Het college van B&W wordt dan ook expliciet door het presidium

gevraagd om haar standpunt op beide punten te geven. Bij de locatie Gedempte Oude Gracht 138 is het van belang het college van B&W te vragen of het juridisch gezien, met inachtneming van hetgeen vermeld staat bij opmerking 3A, 3B en 4A, mogelijk is om een unilocatie te realiseren op het adres GOG 138. Dit is ook overeenkomstig de mail met informatie hierover van mevrouw Lolis van 8 februari jl. (zie bijgaand).

Het burgerinitiatief is van mening dat het feit dat er geen onderscheid wordt gemaakt in maatschappelijke en medische functies en dat deze functies in vrijwel de meeste bestemmingen planologisch mogelijk zijn gemaakt in bestemmingsplan Heiliglanden – De Kamp, er onvoldoende rechtsbescherming aan dit plan wordt gegeven. (Maar ons bezwaar richt zich op alle bestemmingsplannen) De gemeente is wel bevoegd om flexibel te zijn met het benoemen van de functies, maar zoals eerder gezegd wordt dit begrensd door de rechtsbescherming die een bestemmingsplan moet bieden. Het verder onderzoeken van de locatie GOG 138, doet geen recht aan de beginselen van behoorlijk bestuur. Het kan dan ook niet zo zijn, dat, uit puur gemakzucht, deze locatie nu eenmaal in beeld is en onderzocht wordt en daarom de beginselen van behoorlijk bestuur niet nageleefd worden. En dat daarom alleen over toekomstige bestemmingsplannen wordt gesproken. Ook het bestemmingsplan Heiliglanden – De Kamp heeft tot doelstelling om een duidelijk herkenbaar beeld te geven en ook dit plan heeft tot doelstelling om rechtsbescherming te bieden. Het feit dat de functies niet goed genoeg omschreven zijn en gecategoriseerd, houdt niet in dat de burger daar dan maar mee moet leren leven! Zeker de omwonenden van de GOG 138 niet, die al 17 jaar leven met “planologische vergissingen”.

- 4A Gezien bovenstaande punten, is er momenteel rechtsongelijkheid. Daarmee bedoelen wij dat functies op zoneringslijsten, beperkt zijn door de categorisering waarin deze zitten en daarmee beperkt zijn in de uitvoering van hun functies. (Waar welke functie kan worden uitgevoerd.) Door momenteel niet duidelijk aan te geven waar een overlastgevende voorziening onder valt, is deze in tegenstelling tot de andere functies, minder beperkt, wat rechtsongelijkheid oplevert.

Reactie van het presidium;

Het presidium heeft onder bovengenoemde onderdelen, ook het advies met betrekking tot dit onderdeel gegeven. Dat geldt ook voor het college en voor de inbreng van het burgerinitiatief.

- 4B Rechtsongelijkheid speelt ook wanneer de gemeente met de bevoegdheid van “diverse petten” besluiten neemt en burgers die net teveel verdienen om recht te hebben op de sociale rechtsbijstand, maar te weinig geld hebben om een juridisch proces te voeren, niet voor hun belangen kunnen opkomen.

Reactie presidium;

Het presidium stelt voor dat de commissie dit ter kennisgeving aanneemt en betreft bij de behandeling van de participatienota. Verder idem als hetgeen opgemerkt bij onderdeel 2.

Reactie van het College;

Het college deelt het advies van het presidium.

Het burgerinitiatief heeft met de wethouder dhr. Ewoud Cassee, punten 2 en 4B besproken tijdens de bijeenkomst Burgerparticipatie 8 maart jongstleden en zodoende deze punten ingebracht tijdens de bijeenkomst Burgerparticipatie.

Ik dank u voor uw aandacht.

De insprekers zullen de hierna volgende tekst uitspreken en elkaar aflossen op het moment dat de voorzitter het einde van de spreektijd van de spreker aangeeft. De spreker maakt dan plaats voor de volgende, die verder gaat waar de vorige is gestopt. Otto begint.

Eerst een klein stukje geschiedenis

Nadat de gemeente Haarlem in de jaren '90 beperkte ervaring had opgedaan met het op één locatie opvangen en behandelen van daklozen, verslaafden en mensen met een psychiatrische achtergrond die ook op straat leefden, werden de doelgroepen op aparte locaties ondergebracht. Immers: de psychiatrische patiënten verhandelden hun pillen aan de verslaafden, de daklozen bleven onmiddellijk bij de locatie rondhangen, veroorzaakten daar overlast en werden op hun beurt lastig gevallen door de verslaafden die hun volgende dosis kwamen halen of gebruiken. De psychiatrische patiënten dreigden zo bij hun enkelvoudige problematiek een tweede te adopteren, etc. zodat de gemeente om begrijpelijke redenen, in het belang van de doelgroepen, tot verschillende locaties besloot. Een bijkomende doelstelling van het spreiden van locaties was het voorkomen van verhospitaliseren van de doelgroepen; een deel van hen maakte gebruik van verschillende functies en werd dan gedwongen zich te verplaatsen. O.a. de daarmee samenhangende overlast voor buurtbewoners zou uitgebreid onderzocht worden op grond van een besluit in deze commissie, maar dat onderzoek is nooit uitgevoerd. Of heeft het zin daarover ook een WOB-verzoek in te dienen? Een toelichting hierover door de wethouder lijkt wel het minste dat deze commissie en de raad hierover verdienen.

De wethouder beschouwt die verplaatsingen opeens ongemotiveerd als overlast, terwijl nieuw onderzoek juist concentratie als nauwelijks te beheersen overlast naar voren brengt. Als alle functies voor de doelgroepen in één gebouw worden ondergebracht zullen de verplaatsingen afnemen en het zal het verhospitaliseren toenemen, zo was de visie van de gemeente die inmiddels lijkt te zijn ingeruild voor niet onderbouwde verwachtingen van nieuw beleid.

Aan die verschillende locaties werden door de gemeente, op grond van haar praktijkervaringen, uiteraard verschillende eisen gesteld. Zo moesten bijvoorbeeld de daklozen aan een doorgaande weg, niet in een verblijfsgebied, worden ondergebracht, omdat zij de neiging hebben voor de deur of in kleine straatjes in de buurt te blijven rondhangen (projecteert u dit in gedachten even op de GOG 138). Zij hoeven dus niet noodzakelijkerwijs in het centrum te worden ondergebracht, waar de panden het duurst zijn van de hele stad. Verslaafden hebben een groter gebied nodig om hun dagelijkse ritme te kunnen volhouden en hoeven om die reden ook niet per sé in het centrum hun begeleiding te krijgen.

Op grond van het voorgaande is in het verleden voor de huidige verspreide locaties gekozen. Sinds particuliere bewakingsdiensten bij elke locatie toezicht houden, is de overlast daar verminderd, maar wordt door de bewoners nog steeds ervaren als zelfs voor het centrum onredelijk veel.

Toch adviseert wethouder Van der Hoek om nu wéér een draai te maken en bovenomschreven cyclus weer van voren af aan te beginnen. Het Plan van Aanpak van 31 maart 2009 slaat die weg al ongemotiveerd in. De zgn. *Vierde Voortgangsrapportage* van 1 maart jl. gaat voor het gemak zelfs geheel aan de voorgeschiedenis voorbij en neemt als eenvoudig en niet onderbouwd uitgangspunt dat overlast op één locatie minder overlast is dan overlast op drie locaties, terwijl het bovenstaande, op basis van de praktijk, het tegenovergestelde aantoont. Bezuinigingen zijn daarbij een belangrijker motief dan de

belangen van de doelgroepen, zoals uit het bovenstaande mag blijken. Het is zeer de vraag of de beoogde bezuinigingen zullen worden behaald. Uit de antwoorden op daartoe strekkende vragen die inmiddels met een beroep op de WOB zijn ingediend, zal dat duidelijk moeten worden. Het zal daaruit ook duidelijk moeten worden of de beoogde opbrengst van de verkoop van twee van de huidige locaties gebruikt zal worden voor "nieuw beleid" of dat die opbrengst als kosten zal worden betrokken in de exploitatie van de beoogde unilocatie, zeker nu het onderzoek is uitgebreid met 2 locaties die om geschikt te worden gemaakt, een grote investering behoeven.

Het is daarbij helemaal onbegrijpelijk dat de wethouder de omwonenden, de ondernemers in de omgeving, de overige stadgenoten en de bezoekers van de stad, niet eens als doelgroep van zijn beleid beschouwt, maar hun economische belang voor de stad opoffert aan slecht onderbouwd beleid, waarvoor hij de besluitvorming al lang geleden in de achterkamertjes van het stadhuis heeft bedisseld. En hij kwam er bijna mee weg

Op 6 januari jl. kopte het Haarlems Dagblad: "Alle daklozen naar De Kamp" en daarna ging het snel. In een telefoongesprek met Pieter Heiligers op dezelfde dag noteerde ik dat het overleg geheim is gehouden op verzoek van Jack van der Hoek en dat B&W daarmee akkoord zijn gegaan. Wethouder Van der Hoek is "nijdig" over het lekken van zijn plan, zo wordt mij nog gezegd. Mijn verweer dat B&W daarmee artikel 10 van de Verordening op de Wijkraden aan hun laars lappen, zal nader worden onderzocht, zo belooft de wethouder. Ik heb er niets meer over gehoord. Twee wijkraden voelen zich gepasseerd omdat zij dat ook zijn. Het werven van bewoners voor het werk van de wijkraden zal steeds moeilijker worden als B&W die bewoners slechts in woorden, maar niet in daden serieus nemen.

In een gesprek op 7 januari met Hans Vriend verklaart deze dat in de opdracht voor het zoeken naar een nieuwe unilocatie stond: "in en om het centrum" Dat laatste is kennelijk ergens in het proces geschrappt. Wanneer en waarom is nog een mysterie. De indruk dat het hele traject naar de beoogde locatie al vast ligt, wordt steeds sterker. De *Vierde Voortgangsrapportage* noemt "het vinden van een goede locatie" een "kritische succesfactor", maar B&W kunnen niet aantonen dat enige andere locatie meer dan zeer oppervlakkig is onderzocht, noch de locatie zelf, noch de impact op de omgeving. Een bij u bekend beknopt onderzoek vanuit de wijkraden Heiliglanden – De Kamp en Binnenstad dat zich uitstrekt over 43 gemeenten, onderbouwt overigens de tendens om grotere unilocaties met succes buiten het centrum te vestigen en dat niet alleen omdat de financiële lasten dan lager zijn. Het vestigen van een unilocatie in het centrum komt daarin zelfs als niet wenselijk naar voren op grond van de problemen met de handhaving van de openbare orde in een toch al drukke omgeving die het centrum nu eenmaal is.

In een slecht verspreide brief aan de bewoners uit de omgeving van de beoogde locatie staat: "Omdat dit de enige locatie is die wij nog onderzoeken, willen wij graag de direct betrokkenen informeren over deze plannen." Een duidelijker bewijs van het passeren van de wijkraden en de omwonenden in het voortraject is niet denkbaar. B&W ontkennen niettemin dat zij de betreffende verplichting hebben overtreden.

Om de besluitvorming verder op de GOG 138 te kunnen toespitsen, verandert het eerder gehanteerde "pakket van eisen" vrijwel ongemerkt in een "pakket van wensen". Aldus kunnen de specificaties van het beoogde pand binnen de besluitvorming gehaald worden. Het eerder vereiste vloeroppervlak van 1000 – 1400 m² kan hierdoor worden teruggebracht tot de ongeveer 750 m² van de beoogde locatie. Uit het feit dat de dan elders onder te brengen kantooruimte slechts 100 m² beslaat, kan eenvoudig worden afgeleid dat GOG 138 een veel te klein vloeroppervlak heeft om de gewenste functies onder te brengen.

Tenslotte moet het beoogde beleid van het college m.b.t. een unilocatie op de GOG tot een conflict in de handhaving van de openbare leiden, door enerzijds –hopelijk- aan de politie te blijven opdragen om drugsdealers op te sporen en op te sluiten en anderzijds als argument voor de plaats van de beoogde locatie aan te voeren dat de verslaafden daar de drugsdealers voor de deur zullen aantreffen

Hoezo: geen dualisme meer in de Haarlemse gemeentepolitiek?

Namens het Actiecomité Unilocatie Nee,
Otto Takes

uitgevoerd te vergadering 17/3/2011

Inspreektekst commissie samenleving donderdag 17 maart 2011.

Geachte commissie,

Vanavond zijn er verschillende mensen aanwezig om in te spreken over het onderwerp Unilocatie.

Er zijn feitelijk 4 onderwerpen die betrekking hebben op de unilocatie:

Ten eerste:

Zijn de verschillende doelgroepen eigenlijk wel gebaat bij een unilocatie? Met andere woorden: Welk probleem staat centraal? Gaat het om daadwerkelijke verbetering van de zorg voor verslaafden en dak- en thuislozen of gaat het puur om een bezuinigingsoperatie van 400.000 euro? Hierover zal Ton de Vries van de Landelijke Vereniging voor dak-en thuislozen inspreken.

Ten tweede:

Is de beoogde locatie aan de Gedempte Oude Gracht in principe geschikt of is, kijkend naar het plan van eisen, duidelijk dat de locatie nooit aan de eisen kan voldoen? Waarom persisteert de Gemeente Haarlem dan in het uitvoeren van het haalbaarheidsonderzoek en verspilt daarmee gemeenschapsgeld? Hoe transparant en duidelijk zijn de bestemmingsplannen en bijbehorende regelgeving? Hoe kan de gemeente transparantie en rechtzekerheid naar de burgers vergroten. Hierover zal Angela Lolis tezamen met Otto Takes en ondergetekende inspreken middels het burgerinitiatief.

Ten derde:

Wat heeft een eventuele vestiging van de unilocatie aan de Gedempte Oude Gracht voor gevolgen voor de omwonenden, ondernemers en alle andere Haarlemmers. Wat doet dat met het imago van ons mooie centrum? Hierover zullen ook enkele bewoners inspreken.

Ten vierde:

Hoe is het politiek/bestuurlijk besluitvormingstraject vorm gegeven en kan dat de toets der democratie doorstaan? Hierover zal ik nu spreken.

In de stukken die door mij namens actiecommissie UnilocatieNee bij u zijn ingediend spreken wij over schijndemocratie en achterkamertjespolitiek. Dat zijn grote woorden. Het is daarom van belang om aan u uit te leggen hoe dat gevoel bij ons als burgers is ontstaan. Daarbij vragen wij ons ook af in hoeverre uw commissie en de gemeenteraad door de verantwoordelijke wethouder tijdig, juist en volledig zijn geïnformeerd over het besluitvormings-en onderzoekstraject en de resultaten daarvan.

Allereerst wekt het verbazing dat er een besloten of geheim overleg op 6 januari 2011 voor nodig is om te besluiten tot een haalbaarheidsonderzoek. Wat valt er te verbergen?

In dit besloten overleg vraagt wethouder Van der Hoek aan alle partijen om op voorhand in te stemmen met dit haalbaarheidsonderzoek, terwijl hij minimale informatie verstrekt over de Gedempte Oude Gracht 138 en over het onderzoek naar de afgevalen locaties.

De partijen stellen op dat moment geen kritische vragen hierover maar varen blind op het woord van de wethouder. Wij vragen ons af hoe dit te rijmen valt met de controlerende taak van de Gemeenteraad jegens B&W. Dat de gemeenteraad misschien te goed van vertrouwen is, is al erg genoeg maar dat de burgers ook hun controlemogelijkheid op het bestuur wordt onthouden door in geheime overleggen besluiten te nemen is ondemocratisch ! En dat in een tijd waarin de gemeente zegt participatie en betrokkenheid van burgers zeer belangrijk te vinden.

Vervolgens wordt er een informatieavond georganiseerd waar duidelijk wordt dat niemand, behalve de burgemeester en de wethouder, voorstander is van de unilocatie op de Gedempte Oude Gracht. En naar aanleiding daarvan komen vele Haarlemmers naar de commissie samenleving.

Sommigen om in te spreken over hun verontrusting in de hoop dat daarmee de besluitvorming door de gemeenteraad nog kan worden beïnvloed.

Op dat moment worden alle burgers door de burgemeester en wethouders alsmede de gemeenteraadsleden van Haarlem in de maling genomen. In het geheime overleg is immers al lang besloten dat het onderzoek er gaat komen. (Alleen de Actiepartij heeft niet ingestemd met deze manier van werken, waarvoor hulde!)

Dit blijkt ook als tijdens de eerstvolgende bijeenkomst van de gemeenteraad het voorstel om het haalbaarheidsonderzoek uit te gaan voeren wordt geaccepteerd. Behalve de Actiepartij stelt geen van de raadsleden kritische of zelfs maar voor de hand liggende vragen aan de wethouder.

Toen ik dat mee maakte viel ik bijna van verbazing en teleurstelling van de tribune. Is dat hoe lokale politiek werkt? Op dat moment wist ik nog niet eens dat het geheime overleg had plaatsgevonden.

Inmiddels was er in de media ook aandacht geweest voor het bestaan van een "geheim document" en het feit dat er een onderzoek door de gemeente Haarlem was gestart naar wie wat aan wie zou hebben gelekt. Ook dat geeft natuurlijk voeding aan de gedachte dat de gemeente kennelijk iets te verbergen heeft.

De onderzoeksresultaten van de heer Bijlsma naar het lekken van dit geheime document zijn inmiddels gepubliceerd op de site van de gemeente. Wij zijn blij met deze transparantie, te meer omdat het onderzoek een aantal opmerkelijke inzichten oplevert.

Zo staat in het verslag dat:

- Er in mei 2010 een eerste presentatie is gehouden over de mogelijkheden van de Gedempte Oude Gracht 138 als unilocatie ten behoeve van de betrokken instanties.
- De behandelend ambtenaar een paar maanden later merkte dat vertegenwoordigers van de cliëntenraden de presentatie kende en dat een vertegenwoordiger van de cliëntenraad deze informatie onderhands had gekregen.

Dat schept natuurlijk het beeld dat er in mei 2010 of korte tijd later al een presentatie bestond over de unilocatie op de GOG. Je kan alleen een presentatie

geven als je al onderzoek hebt gedaan want anders kan je niks vertellen. Heeft uw commissie de presentatie gezien of gekregen?

Verder staat in het verslag dat:

“De journalist van het HD aan de behandelend ambtenaar vragen stelde over de mail van 19 augustus 2010 die is gestuurd aan de vertegenwoordiger van de cliëntenraad van het Leger des Heils.

De mail ging niet over de keuze van de locatie maar over de procedure van behandeling van de locatiekeuze en over het feit dat op dat moment werd verondersteld dat het haalbaarheidsonderzoek bijna gereed was. (Dit laatste bleek overigens niet juist omdat het college later besloot het haalbaarheidsonderzoek uit te breiden).”

Ik heb het onderzoeksrapport en de betreffende mail voor u allen in kopie meegenomen en vraag de bode om dit aan u allen te overhandigen zodat u zelf kunt kennis nemen van de daadwerkelijke inhoud van de mail.

De mail is van Piet Haker, projectleider unilocatie gericht aan iemand van de cliëntenraad Leger des Heils, gedateerd 19 augustus 2010.

“Mede namens Bernt:

Zoals je weet is er op dit moment (dus 19 augustus 2010) een haalbaarheidsonderzoek gaande naar een mogelijke locatie voor de unilocatie. Begin juni diende zich een mogelijke locatie aan en is er op hoofdlijnen gekeken of het zinvol was om het uitgebreide haalbaarheidsonderzoek te doen. De status hiervan is nu dat het haalbaarheidsonderzoek komende week gereed is en met partijen besproken kan worden. Als hierover overeenstemming is, wordt een voorstel voor het college gemaakt.”

Dat is klare taal. De projectleider unilocatie Piet Haker zegt hier zelf dat het haalbaarheidsonderzoek naar de unilocatie in augustus 2010 klaar is !!!
Hoe valt dit te rijmen met een besluit in de gemeenteraad in februari 2011 om een haalbaarheidsonderzoek naar de unilocatie op de GOG in te stellen???
Is het dan vreemd dat de burgers van Haarlem vragen stellen bij het democratisch proces?
Is het dan vreemd dat wij u verdenken van achterkamertjespolitiek??

Bevestiging van die vermoedens vinden wij in het vervolg van de mail:

“Vanuit de politiek-bestuurlijke verantwoordelijkheid van Bernt is de volgorde dat eerst het college besluit en de beoogde locatie vaststelt. Vervolgens wordt de commissie Samenleving geïnformeerd. Pas daarna worden andere belanghebbenden geïnformeerd en start het communicatietraject”

Met andere woorden: Het haalbaarheidsonderzoek is klaar maar we doen net of we alles netjes doen door eerst het college een besluit te laten nemen, de commissie Samenleving te informeren, dan de rest te informeren en vervolgens democratisch te besluiten tot het instellen van een haalbaarheidsonderzoek, wat natuurlijk al lang klaar is.

Deze werkwijze geeft aan dat Bernt Schneiders en Jack van der Hoek wel heel erg graag de unilocatie op de GOG willen realiseren. Dit mag wat hen betreft ten koste gaan van het democratisch proces en op inspraak van de burgers zit men al helemaal niet te wachten. Zo lang de bezuiniging van 4 ton maar kan worden gerealiseerd.

Niet het welbevinden van verslaafden en dak- en thuislozen en alle omwonenden en ondernemers van de GOG is belangrijk voor de burgemeester en wethouder maar wel die 4 ton besparing.

Wat ons betreft kan er maar één uitkomst zijn: Een nieuw, objectief en openbaar onderzoek naar alle mogelijke locaties voor een unilocatie én een besluit om af te zien van vestiging van de unilocatie op de Gedempte Oude Gracht.

Wat het actiecomité UnilocatieNee betreft is dit een onacceptabele werkwijze van de burgemeester en wethouder. Wij zijn benieuwd wat de commissie en de gemeenteraad hieraan voor politiek gevolg willen geven.

Michel Pollé
Namens Actiecomité UnilocatieNee

Speech Ton de Vries

Voorzitter Cliëntenbond GGZ KAM en tevens betrokken bij de Landelijke Vereniging Thuislozen (LVT).

Beste mensen,

We zijn, denk ik, het erover eens dat er enige vorm van opvang moet zijn voor de doelgroep van dak- en thuislozen en verslaafden.

Maar wat is goed voor de doelgroep?

Anno 2011 is het een achterhaald idee om iedereen op één hoop te vegen in één voorziening.

Er zijn mensen die aan alcohol verslaafd zijn, anderen aan hard-drugs, mensen die een psychiatrisch probleem hebben en mensen die alleen maar dakloos zijn, maar tevens 'gewoon' functioneren in de maatschappij.

Al deze groepen hebben een verschillende benadering nodig. Het zou dus voor de hand liggen om geen uni – locatie te willen, maar een aantal specifieke kleinschalige voorzieningen voor de verschillende doelgroepen.

Bij voorkeur in de woonwijken: "*de zorgzame sociale samenleving*".

Het probleem is dat nu wordt geredeneerd in de volgorde; 1. wat mag het kosten? 2. hoe kan het veilig? en in de derde en laatste plaats gaat het pas over het welzijn van de doelgroep.

Vanuit zorg-optiek begin je met de vraag; hoe je mensen die zorg nodig hebben een zo zelfstandig en prettig mogelijk bestaan geven. En hoe kun je deze mensen, zo snel als mogelijk is, resocialiseren. Vervolgens komen dan de vragen: hoe kunnen we dat zo veilig mogelijk doen, met zo min mogelijk overlast; en als laatste: wat kost dat en waar doen we dat dan?

Ervaringen in andere steden leren dat het effectiever is om de doelgroep toegesneden huisvesting, activering en zorg te bieden. Daarbij in acht genomen dat in de "zorgketen" deze zaken wel parallel lopen. Een baan is niet vol te houden zonder huisvesting.

Uit oogpunt van het welzijn van de doelgroepen; maar ook vanuit de samenleving: dus géén **uni-locatie** ! !

Tot slot: De huidige voorgestelde locatie aan de Gedempte Oude Gracht voldoet niet aan het plan van eisen dat in 2008 door de gemeente Haarlem is opgesteld. De vertegenwoordigers van de cliënten lopen niet warm voor deze locatie en de beoogde functies erin.

Zie ook: <http://www.informatiesteunpunt.nl/woonwens.pdf>

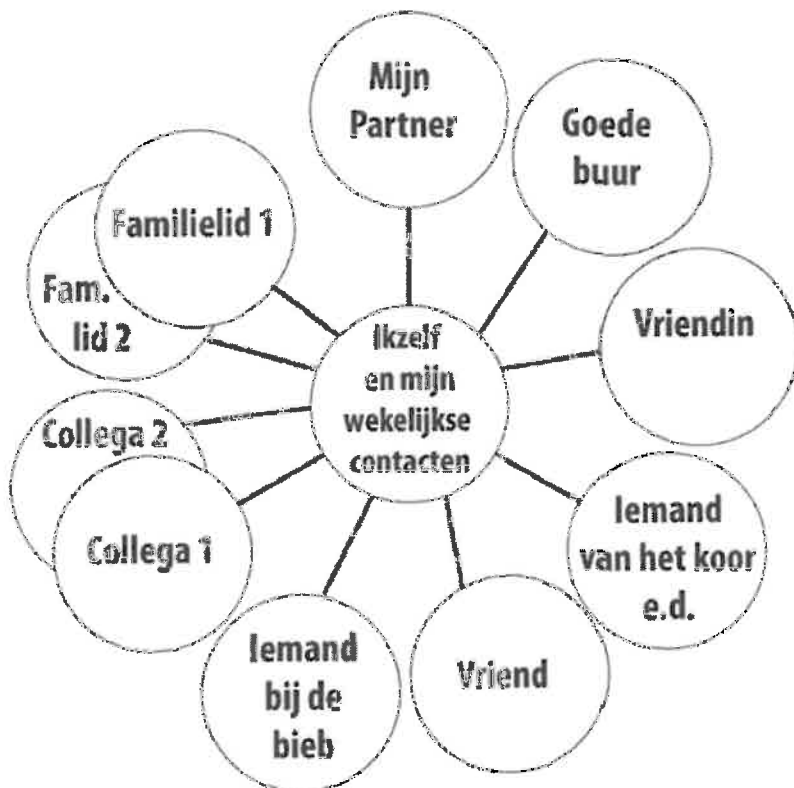
Haarlem, zaterdag 26 februari 2011

Eenzaamheid

Bestaat eenzaamheid? Alleen zijn is nog geen eenzaam voelen. Waardoor ontstaat dan eenzaamheid? Misschien dat het komt door het (dreigend) wegvallen van de vaste sociale kringetjes. Dit kan zijn door scheiding, ontslag, overlijden, etc. Dan mist men het sociale contact ineens helemaal. In het sociale kon je terecht met je problemen. Dat kan nu niet meer. Misschien wendt men zich in wanhoop tot de psychiatrie. Deze schrijft medicijnen voor, die men misschien "altijd moet blijven ge-bruiken". Misschien voelt men zich niet meer thuis in zichzelf. Dat effect kan het medicijn mogelijk hebben. Hoe dan ook: je mist de weerklank van de ander. Je kunt daardoor minder makkelijk stoom afblazen, je raakt van binnen verstopt indat de verfrissende uitingen in de communicatie ontbreken. Hierdoor kun je misschien in een fuik vastlopen, waardoor er geen uitweg meer lijkt te zijn.

10 kringetjes

Misschien is het beeld van de voor het leven zo noodzakelijke "10 kringetjes" wel en voorwaarde om niet te vereenzamen. Wanneer je elke week 10 verschillende sociale momenten kunt vinden, dan is het wegvallen van een of twee belangrijke personen/ kringetjes vnog niet zo ingrijpend. Je kunt dan, met wat geluk, altijd nog je verhaal kwijt bij (een an) de andere kringetjes in de zeven dagen van de week. en dan kun je weer op zoek gaan naar de nieuwe kringetjes.

Met dank aan
Dave Lohuis en
Martien Luijcks

Ton de Vries